

Euroopan unionin virallinen lehti

L 180

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

29. kesäkuuta 2013

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 603/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 604/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 31

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 60
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/33/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 96

Hinta: 7 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 603/2013,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 604/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta (uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 2 kohdan e alakohdan, 87 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 88 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi 11 päivänä joulukuuta 2000 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2725/2000 ⁽³⁾ ja tietyistä säännöistä Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailemista varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2725/2000 täytäntöönpanemiseksi 28 päivänä helmikuuta 2002 annettuun neuvoston asetukseen (EY)

N:o 407/2002 ⁽⁴⁾ on tehtävä useita merkittäviä muutoksia. Mainitut asetukset olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Turvapaikka-asioita koskeva yhteinen politiikka, johon sisältyy yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, on olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin niille, jotka olosuhteiden pakosta joutuvat hakemaan kansainvälistä suojelua unionista.

(3) Marraskuun 4 päivänä 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi Haagin ohjelman, jossa asetetaan tavoitteet, jotka vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella on tarkoitus toteuttaa vuosina 2005–2010. Lokakuun 15 ja 16 päivänä 2008 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen, jossa kehoitetaan saattamaan päätökseen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustaminen ottamalla käyttöön yhdistetty menettely, joka sisältää yhteiset takeet sekä yhtenäisen aseman pakolaisille ja henkilöille, jotka voivat saada toissijaista suojelua.

(4) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 ⁽⁵⁾ soveltamiseksi on tarpeen määrittää kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden henkilöllisyys ja unionin ulkorajojen laittoman ylittämisen yhteydessä

⁽¹⁾ EUVL C 92, 10.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EYVL L 316, 15.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 31.

kiinni otettujen henkilöiden henkilöllisyys. Asetuksen (EU) N:o 604/2013 ja erityisesti sen 18 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan tehokkaan soveltamisen kannalta on myös suotavaa, että kukin jäsenvaltio voi tarkistaa, onko sen alueella laittomasti oleskeleva kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö hakenut kansainvälistä suojelua toisesta jäsenvaltiosta.

- (5) Sormenjäljet ovat merkittävä tekijä tällaisten henkilöiden oikean henkilöllisyyden määrittämisessä. On tarpeen luoda järjestelmä heidän sormenjälkitietojensa vertailemiseksi.
- (6) Tätä varten on tarpeen perustaa järjestelmä, jota kutsutaan Eurodaciksi ja joka koostuu keskusjärjestelmästä, jossa käytetään tietokoneistettua sormenjälkitietojen keskustietokantaa, sekä sähköisistä tiedonsiirtokeinoista jäsenvaltioiden ja keskusjärjestelmän välillä, jäljempänä 'viestintäinfrastruktuuuri'.
- (7) Haagin ohjelmassa kehoitettiin parantamaan pääsyä olemassa oleviin tietojen rekisteröintijärjestelmiin unionissa. Lisäksi Tukholman ohjelmassa vaadittiin hyvin kohdennettua tietojenkeruuta sekä tietojenvaihdon ja sen välineiden kehittämistä lainvalvonnan tarpeiden pohjalta.
- (8) Terrorismirikosten ja muiden vakavien rikosten torjunnassa on erittäin tärkeää, että lainvalvontaviranomaisilla on tehtäviensä hoitamiseksi käytössään mahdollisimman täydelliset ja ajanmukaiset tiedot. Eurodacin sisältämät tiedot ovat tarpeen terrorismin torjumisesta 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyssä neuvoston puitepäätöksessä 2002/475/YOS⁽¹⁾ tarkoitettujen terrorismirikosten tai eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyssä neuvoston puitepäätöksessä 2002/584/YOS⁽²⁾ tarkoitettujen muiden vakavien rikosten torjuntaa, havaitsemista tai tutkimista varten. Tämän vuoksi Eurodac-tietojen olisi oltava tässä asetuksessa säädettyjen edellytyksin jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten ja Euroopan poliisiviraston (Europol) käytettävissä sormenjälkien vertailua varten.
- (9) Lainvalvontaviranomaisille myönnettyllä oikeudella päästä Eurodaciin ei olisi rajoitettava kansainvälistä suojelua hakevan henkilön oikeutta hänen hakemuksensa käsittelyyn asianmukaisessa ajassa asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti. Tätä oikeutta ei olisi myöskään rajoitettava mahdollisilla jatkotoimilla sen jälkeen, kun on saatu Eurodac-osuma.
- (10) Eurooppalaisten tietokantojen tehokkuuden parantamisesta, yhteentoimivuuden lisäämisestä ja synergioista oikeus- ja sisäasioiden alalla neuvostolle ja Euroopan parlamentille 24 päivänä marraskuuta 2005 antamassaan

tiedonannossa komissio toteaa, että sisäisestä turvallisuudesta vastaavilla viranomaisilla voisi olla pääsy Eurodaciin selkeästi määritellyissä tapauksissa, kun on perusteltu syy epäillä, että terrorismirikokseen tai muuhun vakavaan rikokseen syyllistynyt henkilö on hakenut kansainvälistä suojelua. Mainitussa tiedonannossa komissio myös toteaa suhteellisuusperiaatteen edellyttävän, että Eurodacista tehdään hakuja tällaisiin tarkoituksiin ainoastaan, jos asia on ylivoimaisen tärkeä yleisen turvallisuuden kannalta, toisin sanoen jos tunnistettavan rikollisen tai terroristin toiminta on niin tuomittavaa, että sen vuoksi on perusteltua hakea tietoja tietokannasta, johon tallennetaan myös sellaisten henkilöiden tietoja, joilla on puhdas rikosrekisteri; komissio toteaa lopuksi, että kynnyksen, jota sisäisestä turvallisuudesta vastaavilta viranomaisilta edellytetään haun tekemiseen Eurodaciin, on aina oltava huomattavasti korkeampi kuin rikostutkinnan tietokantojen tutkimiskynns.

- (11) Lisäksi Europol on avainasemassa rajatylittävän rikollisuuden tutkimiseen liittyvässä jäsenvaltioiden viranomaisten välisessä yhteistyössä tukemalla unioninlaajuisia rikosten torjumista, analysointia ja tutkintaa. Tämän vuoksi myös Europolilla olisi oltava pääsy Eurodaciin oman tehtäväalueensa osalta ja Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta 6 päivänä huhtikuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/371/YOS⁽³⁾ mukaisesti.
- (12) Europolin pyynnöt vertailujen tekemiseksi Eurodac-tietoihin olisi sallittava vain yksittäistapauksissa, erityisolosuhteissa ja tiukoin edellytyksin.
- (13) Koska Eurodac on alun perin perustettu Dublinin yleis-sopimuksen soveltamisen helpottamiseksi, antamalla pääsy Eurodaciin terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumiseksi, havaitsemiseksi tai tutkimiseksi muutetaan Eurodacin alkuperäistä tarkoitusta ja puututaan samalla niiden henkilöiden, joiden henkilötietoja Eurodacissa käsitellään, perusoikeuteen nauttia yksityiselämän kunnioitusta. Tällaisen puuttumisen olisi tapahduttava lain mukaisesti, ja lainsäädäntö olisi muotoiltava riittävän yksityiskohtaisesti, jotta henkilöt voivat mukauttaa käyttäytymistään, ja lainsäädännöllä olisi myös suojattava henkilöitä mielivaltaiselta kohtelulta, ja siinä olisi ilmaistava riittävän selkeästi toimivaltaisille viranomaisille annetun harkintavallan rajat ja sen käyttötavat. Yksityiselämän suojaan puuttumisen on oltava välttämätöntä oikeutetun ja oikeasuhteisen edun suojaamiseksi demokraattisessa yhteiskunnassa ja sen on oltava oikeassa suhteessa oikeutettuun tavoitteeseensa.
- (14) Vaikka Eurodacin perustamisen alkuperäiseen tarkoitukseen ei sisällynyt mahdollisuutta pyytää Eurodac-tietokannan tietojen ja rikospaikalta mahdollisesti löytyvien latenttien sormenjälkien vertailua, tällainen mahdollisuus on poliisiyhteistyön alalla keskeisen tärkeä. Mahdollisuus verrata latenttia sormenjälkeä Eurodaciin tallennettuihin

⁽¹⁾ EYVL L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37.

sormenjälkitietoihin tapauksissa, joissa voidaan kohtuudella uskoa, että rikokseen syyllistynyt henkilö tai rikoksen uhri voi kuulua johonkin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista ryhmistä, on erittäin arvokas väline jäsenvaltioiden nimetyille viranomaisille niiden pyrkiessä torjumaan, havaitsemaan tai tutkimaan terrorismirikoksia tai muita vakavia rikoksia esimerkiksi silloin, kun latentit sormenjäljet ovat ainoita rikospaikalta löytyneitä todisteita.

- (15) Tässä asetuksessa säädetään myös edellytyksistä, joiden täytyessä olisi suostuttava pyyntöihin vertailla sormenjälkitietoja Eurodac-tietoihin terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumiseksi, havaitsemiseksi tai tutkimiseksi, sekä tarvittavista suojatoimista, joilla varmistetaan, että niiden henkilöiden, joiden henkilötietoja Eurodacissa käsitellään, perusoikeutta nauttia yksityiselämän kunnioitusta suojataan. Näiden edellytysten tiukkuus johtuu siitä, että Eurodac-tietokantaan merkitään sellaisten henkilöiden sormenjälkitietoja, joiden ei oleteta syyllistyneen terrorismirikokseen tai muuhun vakavaan rikokseen.
- (16) Jotta voitaisiin taata kaikkien kansainvälistä suojelua hakevien ja saavien henkilöiden yhtäläinen kohtelu ja varmistaa, että tämä asetus on yhdenmukainen unionin voimassa olevan turvapaikkasäännösten kanssa, erityisesti vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13 päivänä joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU⁽¹⁾ ja asetuksen (EU) N:o 604/2013 kanssa, on asianmukaista laajentaa tämän asetuksen soveltamisalaa niin, että se kattaa toissijaista suojelua hakevat henkilöt ja henkilöt, jotka voivat saada toissijaista suojelua.
- (17) On myös tarpeen edellyttää, että jäsenvaltiot ottavat viipymättä sormenjälkitiedot kaikilta kansainvälistä suojelua hakevilta henkilöiltä sekä jäsenvaltion ulkorajan laittomasta ylittämisestä tavatuilta kolmannen maan kansalaisilta tai kansalaisuudettomilta henkilöiltä, jotka ovat vähintään 14-vuotiaita, ja siirtävät ne keskusjärjestelmään.
- (18) On tarpeen laatia täsmälliset säännöt tällaisten sormenjälkitietojen siirtämisestä keskusjärjestelmään, tällaisten sormenjälkitietojen ja muiden tarvittavien tietojen tallentamisesta keskusjärjestelmään, tietojen säilyttämisestä, niiden vertailusta muihin sormenjälkitietoihin, vertailun tulosten siirtämisestä sekä tallennettujen tietojen merkitsemisestä ja poistamisesta. Tällaiset säännöt voivat olla erilaisia eri ryhmiin kuuluvien kolmansien maiden

kansalaisten tai kansalaisuudettomien henkilöiden tilanteen mukaisesti, ja ne olisi erityisesti sovitettava tätä varten.

- (19) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että siirretyt sormenjälkitiedot soveltuvat laadultaan tietokoneistetussa sormenjälkien tunnistusjärjestelmässä tehtävään vertailuun. Kaikkien viranomaisten, joilla on pääsy Eurodaciin, olisi koulutettava henkilöstönsä asianmukaisesti ja hankittava tarvittava tekninen laitteisto. Viranomaisten, joilla on pääsy Eurodaciin, olisi ilmoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1077/2011⁽²⁾ perustetulle vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavalle eurooppalaiselle virastolle, jäljempänä 'virasto', erityisistä vaikeuksista, joita on ilmennyt laadun osalta, jotta vaikeuksiin löydetään ratkaisu.
- (20) Se, että sormenjälkitietoja on tilapäisesti tai pysyvästi mahdotonta ottaa ja/tai siirtää sellaisista syistä kuten tietojen puutteellinen laatu asianmukaisen vertailun tekemiseksi, tekniset ongelmat tai terveyden suojeluun liittyvät syyt tai siksi, että rekisteröity ei kykene antamaan sormenjälkiään hänestä riippumattomista syistä, ei saisi vaikuttaa haitallisesti asianomaisen henkilön esittämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyyn tai sitä koskevan päätöksen tekemiseen.
- (21) Koulutetun sormenjälkiasiantuntijan olisi tarkastettava Eurodacista saatavat osumat, jotta voidaan varmistaa, että vastuu määritetään tarkasti asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisesti ja että sellaisen rikoksesta epäillyn tai rikoksen uhrin henkilöllisyys, jota koskevia tietoja on saatettu tallentaa Eurodaciin, määritetään täsmällisesti.
- (22) Jostakin jäsenvaltiosta kansainvälistä suojelua hakeneilla kolmansien maiden kansalaisilla tai kansalaisuudettomilla henkilöillä voi olla myöhemmin monen vuoden ajan mahdollisuus hakea kansainvälistä suojelua toisesta jäsenvaltiosta. Enimmäisajan, jonka keskusjärjestelmä voi säilyttää sormenjälkitietoja, olisi siksi oltava varsin pitkä. Koska useimpien unionissa usean vuoden ajan oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten tai kansalaisuudettomien henkilöiden asema on tänä aikana vakiintunut tai he ovat voineet jopa saada jonkin jäsenvaltion kansalaisuuden, kymmenen vuotta olisi katsottava kohtuulliseksi ajaksi sormenjälkitietojen säilyttämistä varten.
- (23) Säilytysaikaa olisi lyhennettävä tietyissä erityistilanteissa, joissa ei ole tarvetta säilyttää sormenjälkitietoja näin pitkään. Sormenjälkitiedot olisi poistettava välittömästi, kun kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö saa jonkin jäsenvaltion kansalaisuuden.

⁽¹⁾ EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁽²⁾ EUVL L 286, 1.11.2011, s. 1.

- (24) On aiheellista säilyttää niiden jossakin jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua saavien rekisteröityjen tiedot, joiden sormenjäljet on alun perin tallennettu Eurodaciin heidän jättäessään kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jotta kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten jättämisen yhteydessä tallennettuja tietoja voidaan verrata niihin.
- (25) Virasto on huolehtinut tämän asetuksen mukaiseen Eurodacin operatiiviseen hallinnointiin liittyvistä komission tehtävistä sekä tietyistä viestintäinfrastruktuuriin liittyvistä tehtävistä siitä alkaen, kun virasto aloitti toimintansa 1 päivänä joulukuuta 2012. Viraston olisi otettava hoitaakseen sille tässä asetuksessa osoitetut tehtävät, ja asetuksen (EU) N:o 1077/2011 asianomaisiin säännöksiin olisi tehtävä tarvittavat muutokset. Lisäksi Europolilla olisi oltava tarkkailijan asema viraston hallintoneuvoston kokouksissa silloin, kun niissä käsitellään tämän asetuksen soveltamiseen liittyviä kysymyksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten ja Europolin mahdollisuutta tehdä hakuja Eurodacista terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumista, havaitsemista tai tutkimista varten. Europolin olisi voitava nimittää edustaja viraston Eurodac-järjestelmän neuvoa-antavaan ryhmään.
- (26) Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä (virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt) ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja (palvelussuhteen ehdot), jotka on vahvistettu neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾, jäljempänä yhteisesti 'henkilöstösäännöt', olisi sovellettava kaikkiin virastossa tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaviin henkilöstön jäseniin.
- (27) On tarpeen määrittää selkeästi keskusjärjestelmää ja viestintäinfrastruktuuria koskevat komission ja viraston velvoitteet ja jäsenvaltioiden veloitteet, jotka koskevat tietojen käsittelyä, tietoturvallisuutta sekä tallennettujen tietojen saatavuutta ja oikaisua.
- (28) On tarpeen nimetä jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja kansallinen yhteyspiste, joiden kautta Eurodac-tietoihin vertailua koskevat pyynnöt toimitetaan, ja pitää luetteloa nimettyjen viranomaisten operatiivisista yksiköistä, jotka on valtuutettu pyytämään tällaisia vertailuja terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumiseksi, havaitsemiseksi tai tutkimiseksi.
- (29) Nimettyjen viranomaisten operatiivisten yksiköiden olisi lähetettävä pyynnöt, jotka koskevat sormenjälkitietojen vertailua keskusjärjestelmään tallennettuihin tietoihin, tarkastavan viranomaisen kautta kansalliseen yhteyspisteeseen, ja pyynnöt olisi perusteltava. Nimettyjen viranomaisten operatiiviset yksiköt, joilla on valtuudet pyytää Eurodac-tietoihin tehtäviä vertailuja, eivät saisi toimia tarkastavana viranomaisena. Tarkastavien viranomaisten olisi toimittava nimetyistä viranomaisista riippumattomasti ja vastattava itsenäisesti siitä, että tässä asetuksessa säädettyjä Eurodaciin pääsyn edellytyksiä noudatetaan tiukasti. Tarkastavien viranomaisten olisi tämän jälkeen toimitettava vertailupyynnöt, toimittamatta kuitenkaan niiden syitä, kansallisen yhteyspisteen kautta keskusjärjestelmään tarkistettuaan, että kaikki Eurodaciin pääsyn edellytykset täyttyvät. Poikkeuksellisissa kiireellisissä tapauksissa, joissa tietojen varhainen saanti on tarpeen terrorismirikoksiin tai muihin vakaviin rikoksiin liittyvään erityiseen ja tosiasialliseen uhkaan vastaamiseksi, tarkastavan viranomaisen olisi käsiteltävä pyyntö välittömästi ja tehtävä tarkistus vasta jälkikäteen.
- (30) Nimetty viranomainen ja tarkastava viranomainen voivat kuulua samaan organisaatioon, jos tämä sallitaan kansallisessa lainsäädännössä, mutta tarkastavan viranomaisen olisi toimittava riippumattomasti suorittaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään.
- (31) Jotta henkilötietoja voitaisiin suojata ja jotta voitaisiin estää tietojen järjestelmälliset vertailut, jotka olisi kielletty, Eurodac-tietoja olisi käsiteltävä ainoastaan yksittäistapauksissa ja kun se on tarpeen terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumiseksi, havaitsemiseksi tai tutkimiseksi. Yksittäistapaus on kysymyksessä erityisesti silloin, kun vertailupyynnöt koskee terrorismirikokseen tai muuhun vakavaan rikokseen liittyvää tiettyä konkreettista tilannetta tai vaaraa tai tiettyjä henkilöitä, joiden osalta on vakavia perusteita uskoa heidän tekeneen tai tehneen tällaisen rikoksen. Yksittäistapaus on kysymyksessä myös silloin, kun vertailupyynnöt liittyy henkilöön, joka on terrorismirikoksen tai muun vakavan rikoksen uhri. Nimettyjen viranomaisten ja Europolin olisi sen vuoksi pyydettävä vertailua Eurodaciin ainoastaan, jos niillä on perustellut syyt uskoa, että vertailulla saadaan tietoja, joilla edistetään merkittävästi terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumista, havaitsemista tai tutkimista.
- (32) Lisäksi tietojen saanti olisi sallittava ainoastaan edellyttäen, että rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi 23 päivänä kesäkuuta 2008 tehtyyn neuvoston päätökseen 2008/615/YOS ⁽²⁾ perustuva vertailu jäsenvaltioiden kansallisissa sormenjälkitietokannoissa oleviin tietoihin sekä kaikkien muiden jäsenvaltioiden sormenjälkien automaattisissa tunnistusjärjestelmissä oleviin tietoihin ei ole johtanut rekisteröidyn henkilöllisyyden selvittämiseen. Tämä ehto edellyttää, että pyynnön esittävä jäsenvaltio tekee päätöksen 2008/615/YOS mukaisia vertailuja kaikkien muiden jäsenvaltioiden sormenjälkien automaattisissa tunnistusjärjestelmissä oleviin tietoihin, jotka ovat teknisesti käytettävissä, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio voi osoittaa, että on perusteltuja syitä uskoa, ettei tämä johtaisi rekisteröidyn henkilöllisyyden selvittämiseen. Tällaisia perusteltuja syitä on olemassa erityisesti silloin, kun

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 210, 6.8.2008, s. 1.

- yksittäisessä tapauksessa ei ilmene mitään operatiivista tai tutkinnallista yhteyttä tiettyyn jäsenvaltioon. Tämä ehto edellyttää, että pyynnön esittävä jäsenvaltio ensin panee päätöksen 2008/615/YOS täytäntöön oikeudellisesti ja teknisesti sormenjälkitietojen alalla, sillä lainvalvontatarcoituksessa tapahtuvaa Eurodac-tarkistusta ei olisi sallittava, ellei ensin ole toteutettu edellä mainittuja toimenpiteitä.
- (33) Ennen Eurodac-hakujen tekemistä ja edellyttäen, että tällaisen vertailun edellytykset täyttyvät, nimettyjen viranomaisten olisi tehtävä hakuja viisumitietojärjestelmästä jäsenvaltioiden nimeämien viranomaisten ja Europolin pääsystä tekemään hakuja viisumitietojärjestelmästä (VIS) terrorismirikosten ja muiden vakavien rikosten torjumiseksi, havaitsemiseksi ja tutkimiseksi 23 päivänä kesäkuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/633/YOS⁽¹⁾ mukaisesti.
- (34) Jotta henkilötietojen vertailu ja niiden vaihto tapahtuisi tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi pantava täysimääräisesti täytäntöön olemassa olevat kansainväliset sopimukset sekä jo voimassa oleva henkilötietojen vaihtoa koskeva unionin lainsäädäntö, erityisesti päätös 2008/615/YOS, ja hyödynnettävä niitä täysimääräisesti.
- (35) Jäsenvaltioiden olisi tätä asetusta soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu. Jos pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle selviää, että Eurodac-tiedot koskevat alaikäistä henkilöä, se voi käyttää näitä tietoja lainvalvontatarkoituksessa ainoastaan alaikäisiin sovellettavan lainsäädäntönsä mukaisesti ja noudattaen velvollisuutta varmistaa, että lapsen etu on etusijalla.
- (36) Vaikka unionin muuta kuin sopimusperusteista korvausvelvollisuutta Eurodac-järjestelmän toiminnan yhteydessä säännellään asiaa koskevilla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräyksissä, on tarpeen vahvistaa erityissääntöjä, jotka koskevat jäsenvaltioiden muuta kuin sopimusperusteista vastuuta järjestelmän toiminnan yhteydessä.
- (37) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli sormenjälkitietojen vertailujärjestelmän perustamista tukemaan unionin turvapaikkapolitiikan toteuttamista, vaan se voidaan tavoitteen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (38) Jäsenvaltioiden tämän asetuksen soveltamiseksi suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽²⁾, paitsi silloin, kun jäsenvaltioiden nimetyt tai tarkastavat viranomaiset suorittavat tällaisen käsittelyn terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumiseksi, havaitsemiseksi tai tutkimiseksi.
- (39) Tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn, jota jäsenvaltioiden viranomaiset suorittavat terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumiseksi, havaitsemiseksi tai tutkimiseksi, olisi sovellettava henkilötietojen suojaa koskevan kansallisen lainsäädännön normeja, jotka ovat rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta 27 päivänä marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS⁽³⁾ mukaisia.
- (40) Direktiivissä 95/46/EY vahvistettuja periaatteita, jotka koskevat yksilöiden oikeuksien ja vapauksien suojelua sekä erityisesti oikeutta yksityisyyteen henkilötietojen käsittelyssä, olisi täydennettävä tai selkeytettävä erityisesti tietyillä aloilla.
- (41) Jäsenvaltion tai Europolin tämän asetuksen mukaisesti keskusjärjestelmästä saamien henkilötietojen siirtäminen kolmannelle maalle tai kansainväliselle järjestölle tai unioniin tai sen ulkopuolelle sijoittautuneelle yksityiselle yhteisölle olisi kiellettävä, jotta varmistetaan oikeus turvapaikkaan ja estetään kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä koskevien tietojen paljastaminen kolmannelle maalle. Tämä merkitsee sitä, että jäsenvaltioiden ei olisi siirrettävä keskusjärjestelmästä saatuja tietoja, jotka koskevat seuraavia: lähettävä(t) jäsenvaltio(t); kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättöpaikka ja -päivä; lähettävän jäsenvaltion käyttämä viitenumero; päivä, jona sormenjäljet on otettu, sekä päivä, jona jäsenvaltio(t) siirsi(vät) tiedot Eurodaciin; käyttäjän käyttäjätunnus; ja kaikki asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisiin rekisteröidyn siirtoihin liittyvät tiedot. Tämä kieltö ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden oikeutta siirtää tällaisia tietoja sellaisille kolmansille maille, joihin sovelletaan asetusta (EU) N:o 604/2013, jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus tehdä yhteistyötä tällaisten kolmansien maiden kanssa tämän asetuksen soveltamiseksi.

(1) EUVL L 218, 13.8.2008, s. 129.

(2) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60.

- (42) Kansallisten valvontaviranomaisten olisi valvottava jäsenvaltioiden suorittaman henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuutta, ja päätöksellä 2009/371/YOS perustetun valvontaviranomaisen olisi valvottava Europolin suorittaman tietojenkäsittelyn lainmukaisuutta.
- (43) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾ ja etenkin käsittelyn luottamuksellisuutta koskevaa 21 artiklaa ja käsittelyn turvallisuutta koskevaa 22 artiklaa sovelletaan unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen tätä asetusta sovellettaessa suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn. Vastuuta tietojen käsittelystä ja tietosuojan valvontaa olisi kuitenkin tietyiltä osin selkeytettävä pitäen mielessä, että tietosuoja on ratkaiseva edellytys Eurodacin toimivuudelle ja että tietoturvaluottamus, korkea tekninen laatu ja tietoihin tutustumisen lainmukaisuus ovat välttämättömiä Eurodacin joustavan ja moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja asetuksen (EU) N:o 604/2013 soveltamisen helpottamiseksi.
- (44) Rekisteröidylle olisi ilmoitettava tarkoitus, jota varten hänen tietojensa käsitellään Eurodacissa, mukaan lukien kuvaus asetuksen (EU) N:o 604/2013 tavoitteista sekä se, mihin tarkoitukseen lainvalvontaviranomaiset voivat käyttää hänen tietojansa.
- (45) On asianmukaista, että kansalliset valvontaviranomaiset valvovat jäsenvaltioiden suorittaman henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuutta, kun taas asetuksessa (EY) N:o 45/2001 tarkoitetun Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi valvottava unionin toimielinten, elinten, laitosten ja virastojen tätä asetusta sovellettaessa suorittamaa henkilötietojen käsittelyä.
- (46) Jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi varmistettava, että kansalliset ja Euroopan valvontaviranomaiset pystyvät valvomaan Eurodac-tietojen käyttöä ja niiden saatavuutta asianmukaisesti.
- (47) On asianmukaista seurata ja arvioida Eurodacin toimintaa säännöllisin väliajoin, myös sitä, onko tietojen käyttö lainvalvontatarkoituksessa johtanut kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden välilliseen syrjintään, kuten esitetään komission arvioissa, joka koskee tämän asetuksen yhdenmukaisuutta Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', kanssa. Viraston olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kertomus keskusjärjestelmän toiminnasta.
- (48) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten järjestelmästä, jolla rangaistaan sellaisesta keskusjärjestelmään tallennettujen tietojen käsittelystä, joka on vastoin Eurodacin tarkoitusta.
- (49) Jäsenvaltioiden on tarpeen saada tietää, missä vaiheessa yksittäiset turvapaikkamenettelyt ovat, jotta helpotetaan asetuksen (EU) N:o 604/2013 asianmukaista soveltamista.
- (50) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tämän asetuksen tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että henkilötietojen suoja ja oikeutta hakea kansainvälistä suojelua noudatetaan täysimääräisesti, sekä edistää perusoikeuskirjan 8 ja 18 artiklan soveltamista. Tätä asetusta olisi näin ollen sovellettava tämän mukaisesti.
- (51) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (52) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (53) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Irlanti ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (54) On aiheellista rajoittaa tämän asetuksen alueellinen soveltamisala vastaamaan asetuksen (EU) N:o 604/2013 alueellista soveltamisalaa,

⁽¹⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Eurodacin tarkoitus

1. Perustetaan järjestelmä, jota kutsutaan Eurodaciksi ja jonka tarkoituksena on auttaa määrittämään jäsenvaltio, joka on asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisesti vastuussa kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, ja joka myös muuten helpottaa asetuksen (EU) No 604/2013 soveltamista tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2. Tässä asetuksessa säädetään lisäksi edellytyksistä, joiden täytyessä jäsenvaltioiden nimetyt viranomaiset ja Euroopan poliisivirasto (Europol) voivat pyytää sormenjälkitietojen vertailua keskusjärjestelmään tallennettuihin tietoihin, jäljempänä 'lainvalvontatarkoitus'.

3. Sormenjälkitietoja ja muita henkilötietoja saadaan käsitellä Eurodacissa ainoastaan tässä asetuksessa ja asetuksen (EU) N:o 604/2013 34 artiklan 1 kohdassa määritetyissä tarkoituksissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta Eurodacille tarkoitettujen tietojen käsittelyä lähettävän jäsenvaltion toimesta sen kansallisen lain nojalla perustetuissa tietokannoissa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'kansainvälistä suojelua hakevalla henkilöllä' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan h alakohdassa määritellyn kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jonka johdosta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä;
- b) 'lähettävällä jäsenvaltiolla'
  - i) 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun henkilön osalta jäsenvaltiota, joka siirtää henkilötiedot keskusjärjestelmään ja ottaa vastaan vertailun tulokset;
  - ii) 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun henkilön osalta jäsenvaltiota, joka siirtää henkilötiedot keskusjärjestelmään;
- iii) 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun henkilön osalta jäsenvaltiota, joka siirtää henkilötiedot keskusjärjestelmään ja ottaa vastaan vertailun tulokset;
- c) 'kansainvälistä suojelua saavalla henkilöllä' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, jolle on myönnetty direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan a alakohdassa määritettyä kansainvälistä suojelua;
- d) 'osumalla' keskusjärjestelmän suorittaman vertailun perusteella todettua vastaavuutta tai todettuja vastaavuuksia tietokoneistettuun keskustietokantaan tallennettujen sormenjälkitietojen ja jäsenvaltion sille siirtämien jonkin henkilön sormenjälkien välillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioilla 25 artiklan 4 kohdan nojalla olevaan veloitteeseen tarkistaa välittömästi vertailun tulokset;
- e) 'kansallisella yhteyspisteellä' nimettyä kansallista järjestelmää, joka on yhteydessä keskusjärjestelmään;
- f) 'virastolla' asetuksella (EU) N:o 1077/2011 perustettua virastoa;
- g) 'Europolilla' päätöksellä 2009/371/YOS perustettua Euroopan poliisivirastoa;
- h) 'Eurodac-tiedoilla' kaikkia tietoja, jotka on tallennettu keskusjärjestelmään 11 artiklan ja 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- i) 'lainvalvonnalla' terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumista, havaitsemista tai tutkimista;
- j) 'terrorismirikoksilla' tekoja, jotka kansallisessa lainsäädännössä määritellään rikoksiksi ja jotka ovat puitepäätöksen 2002/475/YOS 1–4 artiklassa tarkoitettuja tai niitä vastaavia rikoksia;
- k) 'vakavilla rikoksilla' rikoksia, jotka ovat puitepäätöksen 2002/584/YOS 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tai niitä vastaavia rikoksia, jos niistä voi seurata kansallisen lainsäädännön mukaan vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai vapaudenmenetystä koskeva määräys, jonka enimmäisaika on vähintään kolme vuotta;
- l) 'sormenjälkitiedoilla' henkilön kaikkien sormien tai ainakin etusormien sormenjälkitietoja ja, jos viimeksi mainitut puuttuvat, kaikkien muiden sormien sormenjälkiä tai latentteja sormenjälkiä.

2. Direktiivin 95/46/EY 2 artiklassa määritellyillä käsitteillä on tässä asetuksessa sama merkitys siltä osin kuin jäsenvaltioiden viranomaiset käsittelevät henkilötietoja tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten.

3. Asetuksen (EU) N:o 604/2013 2 artiklassa määritellyillä käsitteillä on tässä asetuksessa sama merkitys, jollei toisin säädetä.

4. Puitepääatoksen 2008/977/YOS 2 artiklassa määritellyillä käsitteillä on tässä asetuksessa sama merkitys siltä osin kuin jäsenvaltioiden viranomaiset käsittelevät henkilötietoja tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten.

3 artikla

Järjestelmän rakenne ja perusperiaatteet

1. Eurodac koostuu
  - a) tietokoneistetusta sormenjälkitietokannasta, jäljempänä 'keskusjärjestelmä', jonka muodostavat
    - i) keskusyksikkö;
    - ii) toiminnan jatkuvuussuunnitelma ja toiminnan jatkuvuuden järjestelmä;
  - b) keskusjärjestelmän ja jäsenvaltioiden välisestä viestintäinfrastruktuurista, joka on Eurodac-tiedoille tarkoitettu salattu virtuaalinen verkko, jäljempänä 'viestintäinfrastrukturi'.
2. Kussakin jäsenvaltiossa on oltava yksi kansallinen yhteyspiste.
3. Jäljempänä olevien 9 artiklan 1 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan ja 17 artiklan 1 kohdan soveltamisalaa kuuluvia henkilöitä koskevat tiedot käsitellään keskusjärjestelmässä lähettävän jäsenvaltion puolesta tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti ja asianmukaisin teknisin keinoin muista tiedoista erotettuina.
4. Eurodacia koskevia sääntöjä sovelletaan myös jäsenvaltioiden toteuttamiin toimiin tietojen siirrosta keskusjärjestelmään aina vertailutulosten käyttöön asti.

5. Sormenjälkien ottamismenettely määräytyy ja sitä sovelletaan asianomaisen jäsenvaltion kansallisen käytännön sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa ja Yhdistyneiden kansakuntien lapsen oikeuksista tehdyssä sopimuksessa määrättyjä oikeusturvatakeita noudattaen.

4 artikla

Operatiivinen hallinnointi

1. Virasto vastaa Eurodacin operatiivisesta hallinnoinnista.

Eurodacin operatiivinen hallinnointi koostuu kaikista tehtävistä Eurodacin pitämiseksi toiminnassa kaikkina vuorokauden aikoina viikon jokaisena päivänä tämän asetuksen mukaisesti, mukaan lukien erityisesti järjestelmän ylläpito ja tekninen kehittäminen, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että järjestelmän operatiivinen laatu on tasoltaan tyydyttävä, erityisesti keskusjärjestelmässä tehtäviä hakuja varten tarvittavan ajan osalta. On laadittava toiminnan jatkuvuussuunnitelma ja toiminnan jatkuvuuden järjestelmä, jossa otetaan huomioon järjestelmän ylläpitotarpeet ja ennakoimat onseisokkiaika, mukaan lukien toiminnan jatkuvuutta koskevien toimenpiteiden vaikutus tietosuojaan ja tietoturvaluuteen.

Viraston on yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa varmistettava, että keskusjärjestelmässä käytetään aina kustannuksiin ja hyötyihin nähden parasta saatavilla olevaa ja suojatuimpaa teknologiaa ja tekniikoita.

2. Virasto vastaa seuraavista viestintäinfrastruktuuriin liittyvistä tehtävistä:

- a) valvonta;
- b) turvallisuus;
- c) jäsenvaltioiden ja viestintäinfrastruktuurin tarjoajan välisten suhteiden yhteensovittaminen.

3. Komissio vastaa kaikista muista kuin 2 kohdassa tarkoitettuista viestintäinfrastruktuuriin liittyvistä tehtävistä, erityisesti seuraavista:

- a) talousarvion toteuttaminen;
- b) hankinnat ja uudistukset;
- c) sopimusasiat.

4. Viraston on sovellettava asianmukaisia vaitiolovelvollisuutta tai muita vastaavia salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä kaikkiin Eurodac-tietoja käsitteleviin henkilöstönsä jäseniin, sanotun kuitenkin rajoittamatta henkilöstösääntöjen 17 artiklan soveltamista. Tämä velvollisuus jatkuu vielä senkin jälkeen, kun kyseinen henkilöstö jättää tehtävänsä tai toimensa tai kun sen tehtävien hoito on päättynyt.

5 artikla

Jäsenvaltioiden nimetyt viranomaiset lainvalvontatarkoituksessa myönnettävää tietojen saantia varten

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten viranomaiset, joilla on valtuudet pyytää vertailua Eurodac-tietoihin tämän asetuksen mukaisesti. Nimettyjen viranomaisten on oltava jäsenvaltioiden viranomaisia, jotka ovat vastuussa terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjunnasta, havaitsemisesta tai tutkimisesta. Nimettyjä viranomaisia eivät saa olla virastot tai yksiköt, joilla on yksinomainen vastuu kansalliseen turvallisuuteen liittyvästä tiedustelusta.

2. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä luetteloa nimetyistä viranomaisista.

3. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä luetteloa niistä nimettyjen viranomaisten operatiivisista yksiköistä, joilla on valtuudet pyytää vertailua Eurodac-tietoihin kansallisen yhteyspisteen kautta.

6 artikla

Jäsenvaltioiden tarkastavat viranomaiset lainvalvontatarkoituksessa myönnettävää tietojen saantia varten

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten yksi kansallinen viranomainen tai tällaisen viranomaisen yksikkö tarkastavaksi viranomaiseksi. Tarkastavan viranomaisen on oltava jäsenvaltion viranomainen, joka on vastuussa terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjunnasta, havaitsemisesta tai tutkimisesta.

Nimetty viranomainen ja tarkastava viranomainen voivat kuulua samaan organisaatioon, jos tämä sallitaan kansallisessa lainsäädännössä, mutta tarkastavan viranomaisen on toimittava riippumattomasti suorittaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään. Tarkastavan viranomaisen on oltava erillinen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista operatiivisista yksiköistä, eikä se saa ottaa niiltä vastaan ohjeita tarkastuksen tuloksen osalta.

Jäsenvaltiot voivat perustuslaillisten tai oikeudellisten vaatimustensa mukaisesti nimetä organisaatio- ja hallintorakenteensa huomioon ottaen useamman kuin yhden tarkastavan viranomaisen.

2. Tarkastavan viranomaisen on varmistettava, että edellytykset pyynnön esittämiselle sormenjälkitietojen vertailusta Eurodac-tietoihin täyttyvät.

Ainoastaan tarkastavan viranomaisen asianmukaisesti valtuutetulla henkilöstöllä on valtuudet ottaa vastaan ja siirtää Eurodaciin pääsyä koskeva pyyntö 19 artiklan mukaisesti.

Ainoastaan tarkastavalla viranomaisella on valtuudet välittää sormenjälkitietojen vertailua koskevia pyyntöjä kansalliseen yhteyspisteeseen.

7 artikla

Europol

1. Europolin on nimettävä 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten asianmukaisesti valtuutetuista Europolin virkamiehistä koostuva erityisyksikkö toimimaan Europolin tarkastavana viranomaisena, jonka on toimittava tämän asetuksen mukaisia tehtäviään suorittaessaan riippumattomasti tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun nimetyistä viranomaisista ja joka ei saa ottaa nimetyiltä viranomaiselta vastaan ohjeita tarkastuksen tulosten osalta. Tämän yksikön on varmistettava, että edellytykset pyynnön esittämiselle sormenjälkitietojen vertailusta Eurodac-tietoihin täyttyvät. Europolin on nimettävä yhteistyössä kunkin jäsenvaltion kanssa kyseisen jäsenvaltion kansallinen yhteyspiste, joka välittää Europolin esittämät sormenjälkitietojen vertailua koskevat pyynnöt keskusjärjestelmään.

2. Europolin on nimettävä 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten operatiivinen yksikkö, jolla on nimetyin kansallisen yhteyspistensä kautta valtuudet pyytää vertailua Eurodac-tietoihin. Nimetyin viranomaisen on oltava Europolin operatiivinen yksikkö, joka on toimivaltainen keräämään, tallentamaan, käsittelemään, analysoimaan ja vaihtamaan tietoja jäsenvaltioiden toimien tukemiseksi ja tehostamiseksi Europolin toimiksiin piiriin kuuluvassa terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumisessa, havaitsemisessa tai tutkimisessa.

8 artikla

Tilastot

1. Virasto laatii neljännesvuosittain keskusjärjestelmän toiminnasta tilaston, josta käyvät ilmi erityisesti seuraavat tiedot:

- a) 9 artiklan 1 kohdassa, 14 artiklan 1 kohdassa ja 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevien siirrettyjen tietokokonaisuuksien määrä;
- b) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen johonkin muuhun jäsenvaltioon jättäneitä kansainvälistä suojelua hakeneita henkilöitä koskevien osumien määrä;
- c) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen myöhemmässä vaiheessa jättäneitä, 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevien osumien määrä;

- d) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen aikaisemmassa vaiheessa johonkin muuhun jäsenvaltioon jättäneitä, 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevien osumien määrä;
- e) niiden sormenjälkitietojen määrä, jotka keskusjärjestelmän oli pyydettävä lähettävältä jäsenvaltiolta useamman kuin kerran sen vuoksi, että ensiksi siirretyt sormenjälkitiedot eivät soveltuneet vertailtavaksi tietokoneistetussa sormenjälkien tunnistusjärjestelmässä;
- f) niiden tietokokonaisuuksien määrä, jotka on merkitty tai suojattu ja joiden osalta merkintä tai suojaus on poistettu 18 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti;
- g) 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sellaisia henkilöitä koskevien osumien määrä, joiden osalta on todettu tämän artiklan b tai d alakohdan mukainen osuma;
- h) 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pyyntöjen ja osumien määrä;
- i) 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pyyntöjen ja osumien määrä.

2. Kunkin vuoden lopussa laaditaan tilasto, jossa esitetään yhteenveto kyseisen vuoden aikana neljännesvuosittain tehdyistä tilastoista ja jossa ilmoitetaan sellaisten henkilöiden lukumäärä, joiden osalta on todettu 1 kohdan b, c tai d alakohdan mukainen osuma. Tiedot esitetään tilastossa kunkin jäsenvaltion osalta erikseen. Tulokset julkistetaan.

II LUKU

KANSAINVÄLISTÄ SUOJELUA HAKEVAT HENKILÖT

9 artikla

Sormenjälkien kerääminen, siirtäminen ja vertailu

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava viipymättä kaikkien vähintään 14-vuotiaiden kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden kaikista sormista sormenjäljet ja siirrettävä ne ja tämän asetuksen 11 artiklan b–g alakohdassa tarkoitettut tiedot keskusjärjestelmään mahdollisimman pian ja viimeistään 72 tunnin kuluttua siitä, kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty asetuksen (EU) N:o 604/2013 20 artiklan 2 kohdassa määritellyllä tavalla.

Tämän 72 tunnin määräajan noudattamatta jättäminen ei vapauta jäsenvaltioita velvollisuudesta ottaa sormenjäljet ja siirtää ne keskusjärjestelmään. Jos sormenpäiden kunto ei anna mahdollisuutta ottaa sormenjälkiä sen laatuksina, että asianmukainen vertaaminen voidaan suorittaa 25 artiklan mukaisesti, lähettävän jäsenvaltion on otettava hakijan sormenjäljet uudelleen ja lähetettävä ne uudelleen mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tunnin kuluttua siitä, kun sormenjäljet on onnistuneesti otettu uudelleen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos kansainvälistä suojelua hakevan henkilön sormenjälkiä ei voida ottaa hakijan terveyden varmistamiseksi tai kansanterveyden suojaamiseksi toteutettujen toimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltioiden on otettava hakijan sormenjäljet ja lähetettävä ne mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tunnin kuluttua siitä, kun kyseisiä terveysperusteita ei enää ole.

Vakavien teknisten ongelmien ilmetessä jäsenvaltiot voivat jatkaa 1 kohdassa säädettyä 72 tunnin määräaikaan enintään 48 tunnilla, jotta ne voivat panna täytäntöön kansalliset jatkuvuussuunnitelmansa.

3. Jäsenvaltion siirtämiä 11 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja sormenjälkitietoja, 10 artiklan b alakohdan mukaisesti siirrettyjä sormenjälkitietoja lukuun ottamatta, verrataan automaattisesti muiden jäsenvaltioiden siirtämiin ja keskusjärjestelmään jo tallennettuihin sormenjälkitietoihin.

4. Keskusjärjestelmä varmistaa jäsenvaltion pyynnöstä, että 3 kohdassa tarkoitettu vertailu käsittää muista jäsenvaltioista peräisin olevien tietojen lisäksi myös kyseisen jäsenvaltion aiemmin toimittamat sormenjälkitiedot.

5. Keskusjärjestelmä siirtää osuman tai kielteisen vertailutuloksen lähettävälle jäsenvaltiolle automaattisesti. Jos kyseessä on osuma, se siirtää 11 artiklan a–k alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä tapauksen mukaan 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun merkinnän kaikkien osumaa vastaavien tietokokonaisuuksien osalta.

10 artikla

Tiedot rekisteröidyn tilanteesta

Seuraavat tiedot on lähetettävä keskusjärjestelmään, jotta ne voidaan tallentaa 12 artiklan mukaisesti 9 artiklan 5 kohdan mukaista siirtämistä varten:

- a) kun kansainvälistä suojelua hakeva henkilö tai muu asetuksen (EU) N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu henkilö saapuu hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon mainitun asetuksen 25 artiklassa tarkoitettua takaisinotto-pyyntöä hyväksyvään päätökseen perustuvan siirron seurauksena, hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on päivitettävä asianomaista henkilöä koskeva tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti tallennettu tietokokonaisuutensa lisäämällä siihen saapumispäivä;
- b) kun kansainvälistä suojelua hakeva henkilö saapuu hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon asetuksen (EU) N:o 604/2013 22 artiklassa tarkoitettua vastaanotto-pyyntöä hyväksyvään päätökseen perustuvan siirron seurauksena, hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on lähetettävä asianomaista henkilöä koskeva tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti tallennettu tietokokonaisuus ja sisällytettävä siihen saapumispäivä;

- c) heti kun lähetävä jäsenvaltio toteaa, että asianomainen henkilö, jonka tiedot on tallennettu Eurodaciin tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti, on poistunut jäsenvaltioiden alueelta, sen on päivitettävä asianomaista henkilöä koskeva tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti tallennettu tietokokonaisuutensa lisäämällä siihen päivämäärä, jona asianomainen henkilö poistui jäsenvaltioiden alueelta, jotta voidaan helpottaa asetuksen (EU) N:o 604/2013 19 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan 5 kohdan soveltamista;
- d) heti kun lähetävä jäsenvaltio on varmistanut, että asianomainen henkilö, jonka tiedot on tallennettu Eurodaciin tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti, on poistunut jäsenvaltioiden alueelta kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen peruuttamisen tai hylkäämisen jälkeen tehdyn palauttamispäätöksen tai annetun maastapoistamismääräyksen nojalla asetuksen (EU) N:o 604/2013 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sen on päivitettävä asianomaista henkilöä koskeva 11 artiklan mukaisesti tallennettu tietokokonaisuutensa lisäämällä siihen päivämäärä, jona henkilö poistettiin tai hän poistui jäsenvaltioiden alueelta;
- e) jäsenvaltion, josta tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio asetuksen (EU) N:o 604/2013 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on päivitettävä kansainvälistä suojelua hakevaa henkilöä koskeva tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti tallennettu tietokokonaisuutensa lisäämällä siihen päivämäärä, jona päätös hakemuksen käsittelystä tehtiin.

11 artikla

Tietojen tallentaminen

Keskusjärjestelmään tallennetaan ainoastaan seuraavat tiedot:

- a) sormenjälkitiedot;
- b) lähetävä jäsenvaltio, kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämispaikka ja -päivämäärä; 10 artiklan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksen jättämispäivämäärä on hakijan siirron toteuttaneen jäsenvaltion kirjaama päivämäärä;
- c) sukupuoli;
- d) lähetävän jäsenvaltion käyttämä viitenumero;
- e) päivämäärä, jolloin sormenjäljet on otettu;
- f) päivämäärä, jolloin tiedot on siirretty keskusjärjestelmään;
- g) käyttäjän käyttäjätunnus;
- h) soveltuviin tapauksiin 10 artiklan a tai b alakohdan mukaisesti asianomaisen henkilön saapumispäivä onnistuneen siirron jälkeen;

- i) soveltuviin tapauksiin 10 artiklan c alakohdan mukaisesti päivämäärä, jolloin asianomainen henkilö poistui jäsenvaltioiden alueelta;
- j) soveltuviin tapauksiin 10 artiklan d alakohdan mukaisesti päivämäärä, jolloin asianomainen henkilö poistui tai poistettiin jäsenvaltioiden alueelta;
- k) soveltuviin tapauksiin 10 artiklan e alakohdan mukaisesti päivämäärä, jolloin päätös hakemuksen käsittelystä tehtiin.

12 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Kutakin 11 artiklassa tarkoitettua tietokokonaisuutta säilytetään keskusjärjestelmässä kymmenen vuotta sormenjälkien otamispäivästä lukien.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua määrääjään päätyttyä keskusjärjestelmä poistaa tiedot keskusjärjestelmästä automaattisesti.

13 artikla

Tietojen aikaistettu poistaminen

1. Jonkin jäsenvaltion kansalaisuuden ennen 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrääjään päättymistä saaneeseen henkilöön liittyvät tiedot on poistettava keskusjärjestelmästä 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti heti, kun lähetävä jäsenvaltio saa tietää kyseisen henkilön saaneen tällaisen kansalaisuuden.
2. Keskusjärjestelmä ilmoittaa mahdollisimman pian ja viimeistään 72 tunnin kuluttua kaikille lähetäville jäsenvaltioille siitä, että jokin toinen lähetävä jäsenvaltio, jonka tekemä haku on tuottanut osuman niiden lähetämiin, 9 artiklan 1 kohdassa tai 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskeviin tietoihin, on poistanut tiedot 1 kohdan mukaisesti.

III LUKU

ULKORAJAN LAITTOAMAN YLITTÄMISEN YHTEYDESSÄ KIINNI OTETUT KOLMANSIEN MAIDEN KANSALAISET TAI KANSALAISUUDETTOMAT HENKILÖT

14 artikla

Sormenjälkitietojen kerääminen ja siirtäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on viipymättä otettava kaikista sormista sormenjäljet kaikilta sellaisilta vähintään 14-vuotiailta unionin ulkopuolisesta valtiosta tulleilta kolmansien maiden kansalaisilta tai kansalaisuudettomilta henkilöiltä, jotka toimivaltaiset viranomaiset ottavat kiinni kyseisen jäsenvaltion rajan maa-, meri- tai ilmaitse tapahtuvan laittoman ylittämisen yhteydessä ja joita ei käännytetä tai jotka oleskelevat jäsenvaltioiden alueella ja joita ei ole käännytyspäätöksen perusteella pidätetty, eristetty tai otettu säilöön missään vaiheessa kiinni ottamisen ja maasta poistamisen välisenä aikana.

2. Asianomaisen jäsenvaltion on mahdollisimman pian ja viimeistään 72 tunnin kuluttua kiinniottopäivästä siirrettävä keskusjärjestelmään seuraavat tiedot kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista kolmansien maiden kansalaisista tai kansalaisuudettomista henkilöistä, joita ei käännytetä:

- a) sormenjälkitiedot;
- b) lähetävä jäsenvaltio, henkilön kiinniottopaikka ja -aika;
- c) sukupuoli;
- d) lähetävän jäsenvaltion käyttämä viitenumero;
- e) päivä, jona sormenjäljet on otettu;
- f) päivä, jona tiedot on siirretty keskusjärjestelmään;
- g) käyttäjän käyttäjätunnus.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen, jotka koskevat henkilöitä, jotka on otettu kiinni 1 kohdan mukaisesti ja jotka oleskelevat jäsenvaltioiden alueella mutta jotka on kiinnioton jälkeen pidätetty, eristetty tai otettu säilöön yli 72 tunnin ajaksi, on siirrettävä ennen pidätyksen, eristämisen tai säilöönoton päättymistä.

4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen 72 tunnin määräajan noudattamatta jättäminen ei vapauta jäsenvaltioita velvollisuudesta ottaa sormenjäljet ja siirtää ne keskusjärjestelmään. Jos sormenpäiden kunto ei anna mahdollisuutta ottaa sormenjälkiä sen laatuksina, että asianmukainen vertailu voidaan suorittaa 25 artiklan mukaisesti, lähetävän jäsenvaltion on otettava tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti pidätettyjen henkilöiden sormenjäljet uudelleen ja lähetettävä ne uudelleen mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tunnin kuluttua siitä, kun sormenjäljet on onnistuneesti otettu uudelleen.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kun kiinni otetun henkilön sormenjälkiä ei voida ottaa hänen terveytensä varmistamiseksi tai kansanterveyden suojaamiseksi toteutettujen toimenpiteiden vuoksi, asianomaisen jäsenvaltion on otettava ja lähetettävä nämä sormenjäljet mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tunnin kuluttua siitä, kun kyseisiä terveystietoja ei enää ole.

Vakavien teknisten ongelmien ilmetessä jäsenvaltiot voivat jatkaa 2 kohdassa säädettyä 72 tunnin määräaikaan enintään 48 tunnilla, jotta ne voivat panna täytäntöön kansalliset jatkuvuus-suunnitelmansa.

15 artikla

Tietojen tallentaminen

1. Keskusjärjestelmään tallennetaan 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen.

Keskusjärjestelmään 14 artiklan 2 kohdan nojalla siirretyt tiedot tallennetaan ainoastaan siinä tarkoituksessa, että niitä voidaan verrata keskusjärjestelmään myöhemmin siirrettäviin kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä koskeviin tietoihin, ja 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

Keskusjärjestelmä ei saa vertailla siihen 14 artiklan 2 kohdan nojalla siirretyjä tietoja keskusjärjestelmään aiemmin tallennettuihin tietoihin eikä keskusjärjestelmään 14 artiklan 2 kohdan nojalla myöhemmin siirrettyihin tietoihin.

2. Kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä koskevien, keskusjärjestelmään myöhemmin siirrettyjen tietojen vertaamiseen 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin sovelletaan 9 artiklan 3 ja 5 kohdassa sekä 25 artiklan 4 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

16 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Kutakin 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua, kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä koskevaa tietokokonaisuutta säilytetään keskusjärjestelmässä 18 kuukauden ajan siitä päivästä, jona hänen sormenjälkensä otettiin. Tämän määräajan päätyttyä keskusjärjestelmä poistaa nämä tiedot automaattisesti.

2. Keskusjärjestelmästä on poistettava 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä koskevien tietojen 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti heti, kun lähetävä jäsenvaltio saa ennen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen 18 kuukauden määräajan päättymistä tietää jonkin seuraavista seikoista:

- a) kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle on annettu oleskeluasiakirja;
- b) kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö on poistunut jäsenvaltioiden alueelta;

c) kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö on saanut jonkin jäsenvaltion kansalaisuuden.

3. Keskusjärjestelmä ilmoittaa mahdollisimman pian ja viimeistään 72 tunnin kuluttua kaikille lähetettävälle jäsenvaltioille siitä, että jokin toinen lähetävä jäsenvaltio, jonka tekemä haku on tuottanut osuman niiden lähetämiin, 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskeviin tietoihin, on poistanut tiedot tämän artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa mainitusta syystä.

4. Keskusjärjestelmä ilmoittaa mahdollisimman pian ja viimeistään 72 tunnin kuluttua kaikille lähetettävälle jäsenvaltioille siitä, että jokin toinen lähetävä jäsenvaltio, jonka tekemä haku on tuottanut osuman niiden lähetämiin, 9 artiklan 1 kohdassa tai 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskeviin tietoihin, on poistanut tiedot tämän artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainitusta syystä.

IV LUKU

JÄSENVALTIOSSA LAITTOASTI OLESKELEVAT KOLMANSIEN MAIDEN KANSALAISET TAI KANSALAISSUODETTOMAT HENKILÖT

17 artikla

Sormenjälkitietojen vertaaminen

1. Jäsenvaltio voi siirtää keskusjärjestelmään käyttämällään viitenumerolla varustetut tiedot sormenjäljistä, jotka se on ottanut vähintään 14-vuotiailta kolmansien maiden kansalaisilta tai kansalaisuudettomilta henkilöiltä, jotka on tavattu oleskelemasta laittomasti sen alueella, tarkistaakseen, ovatko nämä jättäneet aiemmin kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen muuhun jäsenvaltioon.

Yleensä on syytä tarkistaa, onko kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö jättänyt aiemmin kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen johonkin toiseen jäsenvaltioon, jos

a) kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö ilmoittaa jättäneensä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen mutta ei mainitse, mihin jäsenvaltioon hän on hakemuksensa jättänyt;

b) kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö ei hae kansainvälistä suojelua mutta vastustaa palauttamista lähtömaahansa väittäen olevansa siellä vaarassa; tai

c) kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö yrittää muulla tavoin estää maasta poistamisensa kieltäytymällä auttamasta henkilöllisyytensä selvittämisessä, erityisesti siten, ettei hän esitä henkilöllisyysasiakirjoja tai esittää väärät henkilöllisyysasiakirjat.

2. Jos jäsenvaltiot osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn, niiden on siirrettävä keskusjärjestelmään 1 kohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden kansalaisten tai kansalaisuudettomien henkilöiden kaikkien sormien tai ainakin etusormien sormenjälkitiedot ja, jos viimeksi mainitut puuttuvat, kaikkien muiden sormien sormenjäljet.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön sormenjälkitiedot siirretään keskusjärjestelmään ainoastaan sitä varten, että niitä voidaan verrata muiden jäsenvaltioiden siirtämiin kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden sormenjälkitietoihin, jotka on jo tallennettu keskusjärjestelmään.

Tällaisten kolmansien maiden kansalaisten tai kansalaisuudettomien henkilöiden sormenjälkitietoja ei tallenneta keskusjärjestelmään eikä niitä saa verrata keskusjärjestelmään 14 artiklan 2 kohdan nojalla siirrettyihin tietoihin.

4. Kun sormenjälkitietojen vertailun tulokset on siirretty lähetettävälle jäsenvaltiolle, keskusjärjestelmä säilyttää hakua koskevaa tietuetta ainoastaan 28 artiklan mukaisesti tarkoituksiin. Jäsenvaltiot tai keskusjärjestelmä eivät saa tallentaa mitään hakua koskevaa tietuetta muita tarkoituksia varten.

5. Vertailtaessa tämän artiklan nojalla siirrettyjä sormenjälkitietoja muiden jäsenvaltioiden siirtämiin kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden sormenjälkitietoihin, jotka on jo tallennettu keskusjärjestelmään, sovelletaan 9 artiklan 3 ja 5 kohdassa sekä 25 artiklan 4 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

V LUKU

KANSAINVÄLISTÄ SUOJELUA SAAVAT HENKILÖT

18 artikla

Tietojen varustaminen merkinnällä

1. Lähetettävän jäsenvaltion, joka on myöntänyt kansainvälistä suojelua sellaiselle kansainvälistä suojelua hakevalle henkilölle, jonka tiedot on aiemmin tallennettu keskusjärjestelmään 11 artiklan nojalla, on 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten varustettava kyseiset tiedot merkinnällä niitä vaatimuksia noudattaen, jotka virasto on asettanut keskusjärjestelmän kanssa käytävälle sähköiselle tiedonvaihdolle. Tämä merkintä on säilytettävä keskusjärjestelmässä 12 artiklan mukaisesti 9 artiklan 5 kohdan mukaista tietojen siirtämistä varten. Keskusjärjestelmä ilmoittaa kaikille lähetettävälle jäsenvaltioille siitä, että jokin toinen lähetävä jäsenvaltio, jonka tekemä haku on tuottanut osuman niiden siirtämiin, 9 artiklan 1 kohdassa tai 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskeviin tietoihin, on varustanut tietoja merkinnällä. Näiden lähetettävien jäsenvaltioiden on myös varustettava vastaavat tietokokonaisuudet merkinnällä.

2. Kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden tiedot, jotka on tallennettu keskusjärjestelmään ja varustettu merkinnällä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, on asetettava saataville vertailun suorittamiseksi 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten kolmen vuoden ajaksi sen päivän jälkeen, jolloin rekisteröidylle on myönnetty kansainvälistä suojelua.

Jos on saatu osuma, keskusjärjestelmä siirtää 11 artiklan a–k alakohdassa tarkoitettut tiedot kaikkien osumaa vastaavien tietokokonaisuuksien osalta. Keskusjärjestelmä ei siirrä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkintää. Kun kolmen vuoden ajanjakso päättyy, keskusjärjestelmä suojaaa automaattisesti tällaiset tiedot siirtämiseltä siinä tapauksessa, että esitetään 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten tehtävää vertailua koskeva pyyntö, mutta pitää nämä tiedot edelleen saatavilla vertailun tekemiseksi 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten, kunnes ne poistetaan. Suojattuja tietoja ei siirretä, ja keskusjärjestelmä toimittaa pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle kielteisen vertailutuloksen siinä tapauksessa, että on saatu osuma.

3. Lähettävän jäsenvaltion on poistettava kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön tietoihin aikaisemmin tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti liitetty merkintä tai suojaus, jos henkilön asema peruutetaan, lakkautetaan tai jätetään uusimatta direktiivin 2011/95/EU 14 tai 19 artiklan nojalla.

VI LUKU

MENETTELY LAINVALVONTATARKOITUKSESSA TAPAHTUVAA VERTAILUA JA TIEDONSIIRTOA VARTEN

19 artikla

Menettely, jota sovelletaan vertailtaessa sormenjälkitietoja Eurodac-tietoihin

1. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut nimetyt viranomaiset ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Europolin nimeämä viranomainen voivat esittää tarkastavalle viranomaiselle 20 artiklan 1 kohdan mukaisen perustellun sähköisen pyynnön sormenjälkitietojen siirtämisestä vertailua varten keskusjärjestelmään kansallisen yhteyspisteen kautta yhdessä niiden käyttämän viitenumeron kanssa. Vastaanotettuaan pyynnön tarkastava viranomainen tarkistaa, täyttyvätkö kaikki 20 tai 21 artiklassa tarkoitettujen tietojen vertailupyynnön esittämisen edellytykset.

2. Jos kaikki sormenjälkitietojen vertailua koskevan pyynnön edellytykset täyttyvät, tarkastava viranomainen lähettää vertailupyynnön kansalliseen yhteyspisteeseen, joka välittää sen 9 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti keskusjärjestelmään tietojen vertaamiseksi keskusjärjestelmään 9 artiklan 1 kohdan ja 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirrettyihin tietoihin.

3. Poikkeuksellisissa kiireellisissä tapauksissa, joissa on tarpeen estää terrorismirikokseen tai muuhun vakavaan rikokseen

liittyvä välitön vaara, tarkastava viranomainen voi siirtää sormenjälkitiedot vertailua varten kansalliselle yhteyspisteelle välittömästi vastaanotettuaan pyynnön nimetyltä viranomaiselta ja tarkistaa vasta jälkikäteen, täyttyvätkö kaikki 20 tai 21 artiklassa tarkoitettujen edellytykset vertailun pyytämiseksi, myös sen, oliko kyseessä poikkeuksellinen kiireellinen tapaus. Jälkikäteen tehtävä tarkistus on suoritettava viipymättä sen jälkeen, kun pyyntö on käsitelty.

4. Jos jälkikäteen tehtävässä tarkistuksessa todetaan, että Eurodac-tietoihin pääsulle ei ollut perusteita, kaikkien näitä tietoja saaneiden viranomaisten on poistettava Eurodacista saamansa tiedot ja ilmoitettava tarkastavalle viranomaiselle niiden poistamisesta.

20 artikla

Edellytykset nimettyjen viranomaisten pääsulle Eurodaciin

1. Nimetyt viranomaiset voivat 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten esittää toimivaltansa puitteissa perustellun sähköisen pyynnön sormenjälkitietojen vertaamisesta keskusjärjestelmään tallennettuihin tietoihin ainoastaan silloin, kun vertailu seuraavissa tietokannoissa oleviin tietoihin ei ole johtanut rekisteröidyn henkilöllisyyden selvittämiseen:

— kansalliset sormenjälkitietokannat;

— kaikkien muiden jäsenvaltioiden päätöksen 2008/615/YOS mukaiset sormenjälkien automaattiset tunnistusjärjestelmät, kun vertailu ovat teknisesti käytettävissä, jollei ole perusteltuja syitä uskoa, että vertaaminen tällaisissa järjestelmissä oleviin tietoihin ei johtaisi rekisteröidyn henkilöllisyyden selvittämiseen. Tällaiset perustellut syyt on sisällytettävä nimeytyn viranomaisen tarkastavalle viranomaiselle lähettämään perusteltuun sähköiseen Eurodac-tietoihin vertailua koskevaan pyyntöön; ja

— viisumitietojärjestelmä edellyttäen, että päätöksessä 2008/633/YOS säädetty tällaisen vertailun edellytykset täyttyvät;

ja kun seuraavat kumulatiiviset edellytykset täyttyvät:

a) vertailu on tarpeen terrorismirikoksen tai muun vakavan rikoksen torjuntaa, havaitsemista tai tutkimista varten, mikä tarkoittaa, että asia on ylivoimaisen tärkeä yleisen turvallisuuden kannalta, minkä takia on oikeasuhteista hakea tietoja tietokannasta;

b) vertailu on tarpeen yksittäistapauksessa (toisin sanoen järjestelmällisiä vertailuja ei saa tehdä); ja

c) on perusteltuja syitä olettaa, että vertailu edistää merkittävästi jonkin kyseessä olevan rikoksen torjuntaa, havaitsemista tai tutkimista. Tällaisia perusteltuja syitä on olemassa erityisesti silloin, kun on perusteltu epäily siitä, että terrorismirikoksesta tai muusta vakavasta rikoksesta epäilty henkilö, tällaiseen rikokseen syyllistynyt henkilö tai tällaisen rikoksen uhri kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan ryhmään.

2. Pyynnöt, jotka koskevat tietojen vertailua Eurodac-tietoihin, on rajoitettava sormenjälkitietojen vertailuun.

21 artikla

Edellytykset Europolin pääsyyllisyyden Eurodaciin

1. Europolin nimeämä viranomainen voi 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten esittää Europolin toimeksiannon rajoissa perustellun sähköisen pyynnön sormenjälkitietojen vertaamisesta keskusjärjestelmään tallennettuihin tietoihin, kun vertailu on tarpeen Europolin tehtävien hoitamiseksi ja ainoastaan, jos vertailut kaikissa teknisesti ja oikeudellisesti Europolin käytettävissä olevissa tietojenkäsittelyjärjestelmissä säilytettäviin sormenjälkitietoihin eivät ole johtaneet rekisteröidyn henkilöllisyyden selvittämiseen, ja kun seuraavat kumulatiiviset edellytykset täyttyvät:

a) vertailu on tarpeen jäsenvaltioiden toimien tukemiseksi ja tehostamiseksi Europolin toimeksiannon piiriin kuuluvassa terrorismirikosten tai muiden vakavien rikosten torjumisessa, havaitsemisessa tai tutkimisessa, mikä tarkoittaa, että asia on ylivoimaisen tärkeä yleisen turvallisuuden kannalta, minkä takia on oikeasuhteista hakea tietoja tietokannasta;

b) vertailu on tarpeen yksittäistapauksessa (toisin sanoen järjestelmällisiä vertailuja ei saa tehdä); ja

c) on perusteltuja syitä olettaa, että vertailu edistää merkittävästi jonkin kyseessä olevan rikoksen torjuntaa, havaitsemista tai tutkimista. Tällaisia perusteltuja syitä on olemassa erityisesti silloin, kun on perusteltu epäily siitä, että terrorismirikoksesta tai muusta vakavasta rikoksesta epäilty henkilö, tällaiseen rikokseen syyllistynyt henkilö tai tällaisen rikoksen uhri kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan ryhmään.

2. Pyynnöt, jotka koskevat tietojen vertailua Eurodac-tietoihin, on rajoitettava sormenjälkitietojen vertailuun.

3. Europolin Eurodac-tietoihin vertailuista saamien tietojen käsittelyyn on saatava lähettävän jäsenvaltion suostumus. Tällainen suostumus on hankittava kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan Europolin kansallisen yksikön kautta.

22 artikla

Nimettyjen viranomaisten, tarkastavien viranomaisten ja kansallisten yhteyspisteiden välinen yhteydenpito

1. Kaiken nimettyjen viranomaisten, tarkastavien viranomaisten ja kansallisten yhteyspisteiden välisen yhteydenpidon on oltava suojattua, ja se on toteutettava sähköisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 26 artiklan soveltamista.

2. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten jäsenvaltioiden on käsiteltävä sormenjäljet digitaalisesti ja siirrettävä ne liitteessä I tarkoitettussa tietomuodossa, jotta varmistetaan, että tietojen vertailu voidaan suorittaa tietokoneistetulla sormenjälkien tunnistusjärjestelmällä.

VII LUKU

TIETOJEN KÄSITTELY, TIETOSUOJA JA VASTUU

23 artikla

Vastuu tietojen käsittelystä

1. Lähettävän jäsenvaltion on varmistettava, että:

a) sormenjäljet otetaan lainmukaisesti;

b) sormenjälkitiedot ja muut 11 artiklassa, 14 artiklan 2 kohdassa ja 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot siirretään keskusjärjestelmään lainmukaisesti;

c) tiedot ovat paikkansapitäviä ja ajan tasalla, kun ne siirretään keskusjärjestelmään;

d) keskusjärjestelmässä olevat tiedot tallennetaan, niitä säilytetään ja ne oikaistaan ja poistetaan lainmukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta viraston velvollisuuksia;

e) keskusjärjestelmän siirtämiä sormenjälkitietojen vertailutuloksia käsitellään lainmukaisesti.

2. Lähettävän jäsenvaltion on 34 artiklan mukaisesti varmistettava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen turvallisuus ennen niiden siirtämistä keskusjärjestelmään ja siirron aikana sekä keskusjärjestelmältä saamiensa tietojen turvallisuus.

3. Lähettävän jäsenvaltion on huolehdittava tietojen lopullisesta tunnistamisesta 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Virasto varmistaa, että keskusjärjestelmän toiminta on tämän asetuksen säännösten mukaista. Erityisesti virasto

- a) toteuttaa toimenpiteet sen varmistamiseksi, että keskusjärjestelmän parissa työskentelevät henkilöt käsittelevät siihen tallennettuja tietoja ainoastaan 1 artiklassa säädettyjen Eurodacin tarkoitusten mukaisesti;
- b) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet keskusjärjestelmän turvallisuuden varmistamiseksi 34 artiklan mukaisesti;
- c) varmistaa, että keskusjärjestelmään tallennetut tiedot ovat ainoastaan keskusjärjestelmän parissa luvallisesti työskentelevien henkilöiden saatavilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan tietosuojavaltuutetun toimivaltaa.

Virasto ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä Euroopan tietosuojavaltuutetulle ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteuttamistaan toimenpiteistä.

24 artikla

Tietojen siirtäminen

1. Sormenjälkien digitaalisessa käsittelyssä ja niiden siirtämisessä käytetään liitteessä I tarkoitettua tietomuotoa. Jos se on tarpeen keskusjärjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi, virasto vahvistaa tarvittavat tekniset vaatimukset tietomuodon siirtämiseksi jäsenvaltioiden ja keskusjärjestelmän välillä. Virasto varmistaa, että jäsenvaltioiden lähettämiä sormenjälkitietoja voidaan verrata tietokoneistetussa sormenjälkien tunnistusjärjestelmässä.

2. Jäsenvaltioiden on siirrettävä 11 artiklassa, 14 artiklan 2 kohdassa ja 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot sähköisesti. Edellä 11 artiklassa ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot tallennetaan keskusjärjestelmään automaattisesti. Jos se on tarpeen keskusjärjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi, virasto vahvistaa tarvittavat tekniset vaatimukset varmistukseksi, että tiedot voidaan asianmukaisesti siirtää sähköisessä muodossa jäsenvaltioiden ja keskusjärjestelmän välillä.

3. Edellä 11 artiklan d alakohdassa, 14 artiklan 2 kohdan d alakohdassa, 17 artiklan 1 kohdassa ja 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viitenumeron avulla on voitava yhdistää yksiselitteisesti tiedot tiettyyn henkilöön ja tiedot siirtäneeseen jäsenvaltioon. Sen avulla on lisäksi voitava osoittaa, liittyvätkö tiedot 9 artiklan 1 kohdassa, 14 artiklan 1 kohdassa tai 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun henkilöön.

4. Viitenumeron alussa on liitteessä I tarkoitettujen standardin mukainen yksi tai useampi tunnuskirjain, jolla osoitetaan tiedot siirtänyt jäsenvaltio. Tunnuskirjaimen tai tunnuskirjainten jälkeen tulee henkilöryhmä- tai pyyntötunnus. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevat tiedot merkitään siinä tunnuksella 1, 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevat tiedot tunnuksella 2, 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevat tiedot tunnuksella 3, 20 artiklassa tarkoitettuja pyyntöjä koskevat tiedot tunnuksella 4, 21 artiklassa tarkoitettuja pyyntöjä koskevat tiedot tunnuksella 5 ja 29 artiklassa tarkoitettuja pyyntöjä koskevat tiedot tunnuksella 9.

5. Virasto vahvistaa tekniset menettelyt, joita jäsenvaltiot tarvitsevat keskusjärjestelmän vastaanottamien tietojen yksiselitteisyyden varmistamiseksi.

6. Keskusjärjestelmä vahvistaa mahdollisimman pian vastaanottaneensa siirretyt tiedot. Tätä varten virasto vahvistaa tarvittavat tekniset vaatimukset sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot saavat pyytäessään vastaanottotodistuksen.

25 artikla

Vertaaminen ja tulosten siirtäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sormenjalkia koskevat tiedot siirretään sen laatusina, että vertaaminen tietokoneistetussa sormenjälkien tunnistusjärjestelmässä voidaan suorittaa. Jos se on tarpeen keskusjärjestelmän vertailutulosten erittäin suuren tarkkuuden varmistamiseksi, virasto määrittelee siirrettävien sormenjälkitietojen asianmukaisen laadun. Keskusjärjestelmä tarkistaa siirrettyjen sormenjälkitietojen laadun mahdollisimman pian. Jos sormenjälkitiedot eivät sovellu vertailtavaksi tietokoneistetussa sormenjälkien tunnistusjärjestelmässä, keskusjärjestelmän on ilmoitettava asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle. Kyseisen jäsenvaltion on tämän jälkeen siirrettävä laadultaan asianmukaiset sormenjälkitiedot käyttäen samaa viitenumeroa kuin aiemmin siirretyissä sormenjälkitiedoissa.

2. Keskusjärjestelmä toteuttaa vertaamisen pyyntöjen saapumisjärjestyksessä. Jokainen pyyntö on käsiteltävä 24 tunnin kuluessa. Jäsenvaltio voi kansalliseen lainsäädäntöön liittyvien seikkojen vuoksi pyytää, että vertaaminen toteutetaan erityisen kiireellisesti tunnin kuluessa. Jos tällaisia määräaikoja ei voida noudattaa virastosta riippumattomista syistä, keskusjärjestelmä käsittelee pyynnön ensisijaisena heti, kun kyseisiä syitä ei enää ole. Jos se on tällaisissa tapauksissa tarpeen keskusjärjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi, virasto vahvistaa perusteet pyyntöjen ensisijaisen käsittelyn varmistamiseksi.

3. Jos se on tarpeen keskusjärjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi, virasto kehittää toimintamenetelmät saatujen tietojen käsittelyn ja vertailun tuloksen lähettämisen osalta.

4. Vastaanottavan jäsenvaltion on viipymättä annettava vertailutulos kansallisten sääntöjensä mukaisesti määritellyn, tässä asetuksessa säädettyjen eri sormenjälkivertailujen tekemiseen erityisen koulutuksen saaneen sormenjälkiasiantuntijan tarkastettavaksi. Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten lähettävän jäsenvaltion on suoritettava lopullinen tunnistus yhdessä muiden asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa asetuksen (EU) N:o 604/2013 34 artiklan mukaisesti.

Keskusjärjestelmästä saadut tiedot, jotka liittyvät muihin epäluotettaviksi todettuihin tietoihin, on poistettava heti, kun tietojen epäluotettavuus on todettu.

5. Jos 4 artiklassa tarkoitettu lopullinen tunnistus osoittaa, että keskusjärjestelmästä saatu vertailutulos ei vastaa vertailtavaksi lähetettyjä sormenjälkiä, jäsenvaltioiden on välittömästi poistettava vertailun tulokset ja ilmoitettava tästä komissiolle ja virastolle mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen työpäivän kuluttua.

26 artikla

Jäsenvaltioiden ja keskusjärjestelmän välinen tiedonsiirto

Jäsenvaltioiden ja keskusjärjestelmän välisessä tiedonsiirrossa käytetään viestintäinfrastruktuuria. Jos se on tarpeen keskusjärjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi, virasto vahvistaa tarvittavat tekniset menettelyt viestintäinfrastruktuurin käyttöä varten.

27 artikla

Pääsy Eurodaciin tallennettuihin tietoihin sekä niiden oikaiseminen tai poistaminen

1. Lähettävällä jäsenvaltiolla on pääsy keskusjärjestelmään siirtämiinsä ja sinne tallennettuihin tietoihin tämän asetuksen mukaisesti.

Jäsenvaltiot eivät saa tehdä hakuja toisen jäsenvaltion siirtämiin tietoihin tai ottaa vastaan tällaisia tietoja, lukuun ottamatta 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vertailun tuloksena saatuja tietoja.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten viranomaiset, joilla on tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti pääsy keskusjärjestelmään tallennettuihin tietoihin. Tämän nimeämisen yhteydessä on mainittava täsmällisesti yksikkö, joka on vastuussa tämän asetuksen soveltamiseen liittyvien tehtävien hoitamisesta. Kunkin jäsenvaltion on viipymättä toimitettava komissiolle ja virastolle luettelo näistä yksiköistä ja luetteloon mahdollisesti tehdyt muutokset.

Viraston on julkaistava koonnettu luettelo *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos luetteloon tehdään muutoksia, viraston on julkaistava päivitetty koonnettu luettelo verkossa kerran vuodessa.

3. Ainoastaan lähettävällä jäsenvaltiolla on oikeus muuttaa keskusjärjestelmään siirtämiään tietoja oikaisemalla tai täydentämällä niitä taikka poistaa ne keskusjärjestelmästä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tietojen poistamista 12 artiklan 2 kohdan tai 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Jos jäsenvaltiolla tai virastolla on näyttöä keskusjärjestelmään tallennettujen tietojen virheellisyydestä, sen on ilmoitettava tästä lähettävälle jäsenvaltiolle mahdollisimman pian.

Jos jäsenvaltiolla on näyttöä siitä, että tietoja on tallennettu keskusjärjestelmään tämän asetuksen vastaisesti, sen on ilmoitettava tästä virastolle, komissiolle ja lähettävälle jäsenvaltiolle mahdollisimman pian. Lähettävän jäsenvaltion on tarkistettava kyseiset tiedot ja tarvittaessa muutettava niitä tai poistettava ne viipymättä.

5. Virasto ei saa siirtää kolmannen maan viranomaisille eikä antaa niiden saataville keskusjärjestelmään tallennettuja tietoja. Tätä kieltoa ei sovelleta tällaisten tietojen siirtämiseen asetuksen (EU) N:o 604/2013 soveltamisalaa kuuluville kolmansille maille.

28 artikla

Kirjaaminen

1. Virasto pitää kirjaa kaikista keskusjärjestelmässä toteutetuista tietojenkäsittelytoimista. Kirjatuissa tiedoissa on mainittava tietojen käyttötarkoitus, päivämäärä ja kellonaika, siirretyt tiedot, haussa käytetyt tiedot sekä tietoja tallentavan tai niitä hakevan yksikön nimi sekä vastuuhenkilöt.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kirjattuja tietoja saadaan käyttää ainoastaan tietosuojaan liittyvään tietojenkäsittelyn luvallisuuden valvontaan sekä tietoturvallisuuden varmistamiseen 34 artiklan mukaisesti. Kirjatut tiedot on suojattava asianmukaisesti niiden luvattoman käytön estämiseksi, ja ne on tuhottava vuoden kuluttua 12 artiklan 1 kohdassa ja 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säilytysajan päättymisestä, jolle niitä tarvita jo aloitetuissa valvontamenettelyissä.

3. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kansallisessa järjestelmässään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Lisäksi kunkin jäsenvaltion on pidettävä kirjaa henkilöstöstä, jolla on asianmukaiset valtuudet tallentaa tai hakea tietoja.

29 artikla

Rekisteröidyn oikeudet

1. Lähettävän jäsenvaltion on ilmoitettava 9 artiklan 1 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan tai 17 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvalla henkilölle sellaisella kielellä, jota tämä ymmärtää tai jota tämän kohtuudella oletetaan ymmärtävän, kirjallisesti ja tarvittaessa suullisesti seuraavat tiedot:

- a) direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetun rekisterinpitäjän ja hänen mahdollisen edustajansa henkilöllisyys;
- b) tarkoitus, johon hänen tietojaan Eurodacissa käytetään, mukaan lukien kuvaus asetuksen (EU) N:o 604/2013 tavoitteista mainitun asetuksen 4 artiklan mukaisesti, ja helposti ymmärrettävässä muodossa selkeällä ja yksinkertaisella kielellä esitetty selitys siitä, että jäsenvaltioilla ja Europolilla on pääsy Eurodaciin lainvalvontatarkoituksessa;
- c) tietojen vastaanottajat;
- d) 9 artiklan 1 kohdan tai 14 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvan henkilön velvollisuus suostua sormenjälkiensä ottamiseen;
- e) oikeus tutustua häntä itseään koskeviin tietoihin ja oikeus pyytää häntä koskevien virheellisten tietojen oikaisua tai häntä koskevien lainvastaisesti käsiteltyjen tietojen poistamista sekä oikeus saada tietoja näiden oikeuksien käyttöä koskevista menettelyistä, rekisterinpitäjän ja 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten valvontaviranomaisten yhteystiedot mukaan luettuina.

2. Kun kysymyksessä on 9 artiklan 1 kohdan tai 14 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva henkilö, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on annettava sormenjälkiensä ottamishetkellä.

Kun kysymyksessä on 17 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva henkilö, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on annettava viimeistään silloin, kun asianomaiseen henkilöön liittyvät tiedot siirretään keskusjärjestelmään. Tätä velvoitetta ei sovelleta, jos tällaisten tietojen antaminen osoittautuu mahdottomaksi tai aiheuttaisi suhteetonta vaivannäköä.

Jos 9 artiklan 1 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan ja 17 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva henkilö on alaikäinen, jäsenvaltioiden on annettava tiedot ikään mukautetulla tavalla.

3. On laadittava asetuksen (EU) N:o 604/2013 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yhteinen esittelylehtinen, joka sisältää ainakin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen sekä asetuksen (EU) N:o 604/2013 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen.

Esittelylehden on oltava selkeä ja yksinkertainen, ja se on laadittava kielellä, jota asianomainen henkilö ymmärtää tai jota hänen kohtuudella oletetaan ymmärtävän.

Esittelylehtinen on laadittava niin, että jäsenvaltiot voivat täydentää sitä jäsenvaltiokohtaisilla lisätiedoilla. Jäsenvaltiokohtaisissa tiedoissa on oltava ainakin tiedot rekisteröidyn oikeuksista ja mahdollisuudesta saada apua kansallisilta valvontaviranomaisilta sekä rekisterinpitäjän ja kansallisten valvontaviranomaisten yhteystiedot.

4. Rekisteröity voi tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten käyttää direktiivin 95/46/EY 12 artiklassa säädettyjä oikeuksia kussakin jäsenvaltiossa sen lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti.

Rekisteröidyllä on oikeus saada tietää keskusjärjestelmään tallennettuja häntä koskevat tiedot sekä tiedot keskusjärjestelmään siirtänyt jäsenvaltio, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuutta ilmoittaa muita tietoja direktiivin 95/46/EY 12 artiklan a alakohdan mukaisesti. Ainoastaan jäsenvaltio voi antaa luvan tutustua tietoihin.

5. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten kuka tahansa voi missä hyvänsä jäsenvaltiossa pyytää virheellisten tietojen oikaisua tai lainvastaisesti tallennettujen tietojen poistamista. Tiedot siirtäneen jäsenvaltion on omien lakiansa, asetustensa ja menettelyjensä mukaisesti ilman aiheetonta viivytystä oikaistava tiedot tai poistettava ne.

6. Jos oikeutta tietojen oikaisemiseen tai niiden poistamiseen käytetään jossain muussa kuin tiedot siirtäneessä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion viranomaisten, jossa oikeutta käytetään, on 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten otettava yhteyttä kyseisiin yhteen tai useampaan tiedot siirtäneeseen jäsenvaltioon, jotta nämä voivat tarkastaa tietojen paikkansapitävyyden ja sen, onko ne siirretty ja tallennettu keskusjärjestelmään lainmukaisesti.

7. Jos keskusjärjestelmässä olevat tiedot osoittautuvat virheellisiksi tai jos ne on tallennettu lainvastaisesti, tiedot siirtäneen jäsenvaltion on 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten oikaistava tiedot tai poistettava ne 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava rekisteröidylle kirjallisesti ilman aiheetonta viivytystä häntä koskevien tietojen oikaisusta tai niiden poistamisesta.

8. Jos keskusjärjestelmään tallennetut tiedot eivät ne siirtäneen jäsenvaltion mielestä ole virheellisiä tai lainvastaisesti tallennettuja, sen on 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten ilman aiheutonta viivytystä selvitettävä rekisteröidylle kirjallisesti, miksi se ei ole valmis oikaisemaan tietoja tai poistamaan niitä.

Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava rekisteröidylle myös toimenpiteistä, jotka hän voi toteuttaa, jollei hän hyväksy saamaansa selvitystä. Tähän kuuluu tiedot siitä, miten nostaa kanne tai tarvittaessa tehdä kantelu kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai tuomioistuimissa, sekä kaikesta taloudellisesta ja muusta, kyseisen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti saatavilla olevasta tuesta.

9. Edellä olevien 4 ja 5 kohdan nojalla tehtyyn pyyntöön on sisällytettävä kaikki rekisteröidyn tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, sormenjäljet mukaan luettuina. Näitä tietoja voidaan käyttää yksinomaan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien käyttämiseksi, ja ne on poistettava viipymättä tämän jälkeen.

10. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä aktiivisesti yhteistyötä toteuttaakseen viipymättä 5, 6 ja 7 kohdassa säädetty oikeudet.

11. Kun henkilö pyytää itseään koskevia tietoja 4 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä asiakirjamuotoinen kirjallinen merkintä, josta käy ilmi, että tällainen pyyntö tehtiin ja se, miten pyynnön suhteen meneteltiin, ja asetettava tämä asiakirja kansallisten valvontaviranomaisten saataville viipymättä.

12. Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten kunkin jäsenvaltion kansallisen valvontaviranomaisen on rekisteröidyn pyynnöstä autettava tätä käyttämään oikeuksiaan direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

13. Tiedot siirtäneen jäsenvaltion kansallisen valvontaviranomaisen ja sen jäsenvaltion kansallisen valvontaviranomaisen, jossa rekisteröity oleskelee, on tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten autettava ja pyydettyä neuvottava häntä hänen käyttäessään oikeuttaan oikaista tietoja tai poistaa ne. Molemmat kansalliset valvontaviranomaiset tekevät tätä varten yhteistyötä. Tällaista apua koskevat pyynnot voidaan esittää sen jäsenvaltion kansalliselle valvontaviranomaiselle, jossa asianomainen oleskelee, ja tämä välittää pyynnot tiedot siirtäneen jäsenvaltion viranomaiselle.

14. Kuka tahansa voi nostaa kanteen missä hyvänsä jäsenvaltiossa tai tarvittaessa tehdä kantelun kyseisen valtion toimivaltaisille viranomaisille tai sen tuomioistuimissa kyseisen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti, jos häneltä on evätty 4 kohdassa säädetty oikeus tutustua tietoihin.

15. Käyttäkseen 5 kohdan mukaisia oikeuksiaan kuka tahansa voi tiedot siirtäneen jäsenvaltion lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti nostaa hänestä keskusjärjestelmään tallennettujen tietojen osalta kanteen tai tarvittaessa tehdä asiasta kantelun kyseisen valtion toimivaltaisille viranomaisille tai sen tuomioistuimissa. Kansallisten valvontaviranomaisten on autettava ja pyydettyä neuvottava rekisteröityä 13 kohdan mukaisesti asian koko käsittelyn ajan.

30 artikla

Kansallisten valvontaviranomaisten harjoittama valvonta

1. Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten kunkin jäsenvaltion on huolehdittava, että direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty yksi tai useampi kansallinen valvontaviranomainen valvoo itsenäisesti kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti kyseisen jäsenvaltion suorittaman tämän asetuksen mukaisen henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuutta, mukaan lukien näiden tietojen siirtäminen keskusjärjestelmään.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen kansallisella valvontaviranomaisella on mahdollisuus saada neuvoja henkilöiltä, joilla on riittävä asiantuntemus sormenjälkitiedoista.

31 artikla

Euroopan tietosuojavaltuutetun harjoittama valvonta

1. Euroopan tietosuojavaltuutettu varmistaa, että kaikki Eurodaciin liittyvä henkilötietojen käsittely, erityisesti tällaisten tietojen käsittely viraston toimesta, on asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja tämän asetuksen mukaista.

2. Euroopan tietosuojavaltuutettu varmistaa, että viraston suorittama henkilötietojen käsittely tarkastetaan vähintään kolmen vuoden välein asiaankuuluvien kansainvälisten tarkastustandardien mukaisesti. Tarkastusta koskeva kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, virastolle ja kansallisille valvontaviranomaisille. Virastolle on annettava tilaisuus esittää huomautuksia ennen kertomuksen hyväksymistä.

32 artikla

Kansallisten valvontaviranomaisten ja Euroopan tietosuojavaltuutetun yhteistyö

1. Kansallisten valvontaviranomaisten ja Euroopan tietosuojavaltuutetun on toimivaltansa puitteissa tehtävä aktiivisesti yhteistyötä hoitaessaan tehtäviään ja varmistettava Eurodaciin yhteensovitettu valvonta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riippumaton elin suorittaa joka vuosi 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten suoritettua henkilötietojen käsittelyä koskevan tarkastuksen, johon kuuluu myös perustelluista sähköisistä pyynnöistä valitun otoksen analysointi.

Tarkastuskertomus on liitettävä 40 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioiden vuosikertomukseen.

3. Kansallisten valvontaviranomaisten ja Euroopan tietosuojavaltuutetun on tarpeen mukaan toimivaltansa puitteissa vaihdettava asian kannalta merkityksellisiä tietoja, avustettava toisiinsa tarkastusten ja tutkimusten tekemisessä, tarkasteltava tämän asetuksen tulkintaan tai soveltamiseen liittyviä vaikeuksia, tutkittava riippumattomaan valvontaan tai rekisteröityjen oikeuksien käyttöön liittyviä ongelmia, laadittava yhteensovitettuja ehdotuksia ongelmien ratkaisemiseksi yhteisesti sekä tiedotettava tietosuojaoikeuksista.

4. Kansalliset valvontaviranomaiset ja Euroopan tietosuojavaltuutettu kokoontuvat 3 kohdassa säädettyä tarkoitusta varten vähintään kaksi kertaa vuodessa. Euroopan tietosuojavaltuutettu vastaa näiden kokousten kustannuksista ja järjestelyistä. Ensimmäisessä kokouksessa hyväksytään työjärjestys. Uusia työmenetelmiä kehitetään tarpeen mukaan yhteisesti. Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja virastolle toimitetaan kahden vuoden välein yhteinen toimintakertomus.

33 artikla

Henkilötietojen suoja lainvalvontatarkoituksessa

1. Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava, että puitepäätöksen 2008/977/YOS täytäntöönpanoa varten annettuja kansallisen lainsäädännön säännöksiä sovelletaan myös sen kansallisten viranomaisten tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn.

2. Puitepäätöksen 2008/977/YOS nojalla nimetyt kansalliset valvontaviranomaiset valvovat jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten suorittaman henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuutta, mukaan lukien henkilötietojen siirtäminen Eurodaciin ja Eurodacista.

3. Tämän asetuksen nojalla tapahtuvan Europolin suorittaman henkilötietojen käsittelyn on oltava päätöksen 2009/371/YOS mukaista, ja riippumattoman ulkopuolisen tietosuojavaltuuteun on valvottava sitä. Mainitun päätöksen 30, 31 ja 32 artiklaa sovelletaan Europolin tämän asetuksen mukaisesti suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn. Riippumattoman ulkopuolisen tietosuojavaltuutetun on varmistettava, että yksilön oikeuksia ei loukata.

4. Henkilötietoja, jotka on saatu Eurodacista tämän asetuksen nojalla 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten, voidaan käsitellä vain sen yksittäistapauksen torjumiseksi, havaitsemiseksi tai tutkimiseksi, jota varten jäsenvaltio tai Europol on tietoja pyytänyt.

5. Keskusjärjestelmän, nimettyjen viranomaisten ja tarkastavien viranomaisten sekä Europolin on säilytettävä hakua koskeva tietue, jotta kansalliset tietosuojaviranomaiset ja Euroopan tietosuojavaltuutettu voivat valvoa unionin tietosuojasääntöjen noudattamista tietojen käsittelyssä, myös tietojen säilyttämiseksi 40 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen vuosikertomusten laatimista varten. Muihin kuin tällaisiin tarkoituksiin säilytettävät henkilötiedot ja hakua koskevat tietueet on poistettava kaikista kansallisista ja Europolin tiedostoista kuukauden kuluttua, ellei tietoja tarvita siinä käynnissä olevassa yksittäisessä rikostutkinnassa, jota varten jäsenvaltio tai Europol on tietoja pyytänyt.

34 artikla

Tietoturvallisuus

1. Lähettävän jäsenvaltion on varmistettava tietoturvallisuus ennen tietojen siirtämistä keskusjärjestelmään ja siirron aikana.

2. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava toimivaltaisten viranomaistensa tämän asetuksen nojalla käsittelemien kaikkien tietojen osalta tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien tietoturvasuunnitelma, joiden avulla

- a) tiedot suojataan fyysisesti, myös laatimalla varautumissuunnitelmia kriittisen infrastruktuurin suojaamiseksi;
- b) estetään asiattomien henkilöiden pääsy kansallisiin laitoksiin, joissa jäsenvaltio harjoittaa Eurodacin tarkoitusten mukaista toimintaa (laitoksiin pääsyn valvonta);
- c) estetään tietovälineiden luvaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen tai poistaminen (tietovälineiden valvonta);
- d) estetään tietojen luvaton tallennus järjestelmään sekä tallennettujen henkilötietojen luvaton tutkiminen, muuttaminen tai poistaminen (tietojen tallentamisen valvonta);
- e) estetään tietojen luvaton käsittely Eurodacissa ja siinä käsiteltävien tietojen luvaton muuttaminen tai poistaminen (tietojen käsittelyn valvonta);
- f) varmistetaan, että henkilöillä, joilla on valtuudet päästä Eurodaciin, on pääsy ainoastaan heidän pääsyvaltuutuksensa kattamiin tietoihin käyttämällä yksilöllisiä ja ainutkertaisia käyttäjätunnisteita ja luottamuksellista käyttötilaa (tietojen käytön valvonta);

- g) varmistetaan, että kaikki viranomaiset, joilla on pääsy Eurodaciin, luovat henkilöille, joilla on valtuudet käyttää, tallentaa, päivittää, poistaa ja hakea tietoja, profiilit, joissa kuvataan heidän tehtävänsä ja vastualueensa, ja saattavat pyynnöstä nämä profiilit sekä muut asian kannalta merkitykselliset tiedot, joita kyseiset viranomaiset voivat vaatia valvonnan suorittamiseksi, viipymättä direktiivin 95/46/EY 28 artiklassa ja puitepäätöksen 2008/977/YOS 25 artiklassa tarkoitettujen kansallisten valvontaviranomaisten käyttöön (henkilöstöprofiilit);
- h) varmistetaan, että on mahdollista tarkistaa ja määrittää, mille elimille henkilötietoja voidaan siirtää tiedonsiirtolaitteilla (tiedonsiirron valvonta);
- i) varmistetaan, että voidaan tarkistaa ja määrittää, mitä tietoja Eurodacissa on käsitelty, milloin niitä on käsitelty, kuka niitä on käsitellyt ja missä tarkoituksessa (tietojen kirjanpidon valvonta);
- j) estetään erityisesti asianmukaista salaustekniikkaa käyttäen henkilötietojen luvaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen tai poistaminen sinä aikana, kun henkilötietoja siirretään Eurodaciin tai Eurodacista, tai tietovälineiden kuljetuksen aikana (kuljetuksen valvonta);
- k) valvotaan tässä kohdassa tarkoitettujen turvatoimien vaikuttavuutta ja toteutetaan tarvittavat sisäiseen valvontaan liittyvät organisatoriset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tätä asetusta noudatetaan (sisäinen valvonta), ja jotta kaikki b-j alakohdassa lueteltuja toimenpiteitä sovellettaessa ilmenevät asiaa koskevat tapahtumat, jotka voivat olla osoitus turvallisuushäiriöstä, havaitaan automaattisesti 24 tunnin kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava järjestelmissään havaituista turvallisuushäiriöistä virastolle. Viraston on ilmoitettava turvallisuushäiriöistä jäsenvaltioille, Europolille ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle. Asianomaisten jäsenvaltioiden, viraston ja Europolin on tehtävä yhteistyötä turvallisuushäiriön aikana.

4. Viraston on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 2 kohdassa säädettyjen Eurodacin toimintaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi, tietoturvasuunnitelman hyväksyminen mukaan luettuna.

35 artikla

Kielto siirtää tietoja kolmansille maille, kansainvälisille järjestöille tai yksityisille yhteisöille

1. Henkilötietoja, jotka jäsenvaltio tai Europol saa keskusjärjestelmästä tämän asetuksen nojalla, ei saa siirtää kolmansille maille, kansainvälisille järjestöille tai unioniin tai sen ulkopuolelle sijoittautuneille yksityisille yhteisöille eikä asettaa niiden

käyttöön. Tätä kieltoa sovelletaan myös, jos näitä tietoja käsitellään edelleen kansallisella tasolla tai jäsenvaltioiden välillä siten kuin puitepäätöksen 2008/977/YOS 2 artiklan b alakohdassa on määriteltä.

2. Henkilötietoja, jotka jäsenvaltio on lähettänyt ja joita vaihdetaan jäsenvaltioiden välillä osuman saamisen jälkeen 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten, ei saa siirtää kolmansille maille, jos on olemassa vakava vaara, että tällaisen siirron seurauksena rekisteröity voi joutua kidutuksen tai epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen tai muun hänen perusoikeuksiansa loukkauksen uhriksi.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut kiellot eivät rajoita jäsenvaltioiden oikeutta siirtää tällaisia tietoja asetuksen (EU) N:o 604/2013 soveltamisalaan kuuluville kolmansille maille.

36 artikla

Lokitiedot ja dokumentointi

1. Kunkin jäsenvaltion ja Europolin on varmistettava, että kaikki tietojenkäsittelytapahtumat, jotka aiheutuvat 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten tehdyistä sormenjälkitietojen vertailua Eurodac-tietoihin koskevista pyynnöistä, kirjataan lokitietoihin tai niistä laaditaan asiakirjat pyynnön hyväksyttävyyden tarkistamiseksi sekä tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden, tietojen eheyden ja tietoturvallisuuden valvomiseksi ja sisäisen valvonnan harjoittamiseksi.

2. Lokitiedoista tai asiakirjoista on käytävä kaikissa tapauksissa ilmi

a) tietojen vertailua koskevan pyynnön täsmällinen tarkoitus, mukaan lukien kyseessä olevan terrorismirikoksen tai muun vakavan rikoksen nimike, ja Europolin osalta tietojen vertailua koskevan pyynnön täsmällinen tarkoitus;

b) tämän asetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti esitetyt perustellut syyt siihen, että ei suoriteta päätöksen 2008/615/YOS mukaisia vertailuja muiden jäsenvaltioiden tietoihin;

c) tapauksen kansalliset viitetiedot;

d) päivämäärä ja tarkka kellonaika, jolloin kansallinen yhteyspiste lähetti tietojen vertailua koskevan pyynnön keskusjärjestelmään;

e) sen viranomaisen nimi, joka pyysi järjestelmään pääsyä tietojen vertailua varten, ja sen henkilön nimi, joka esitti pyynnön ja käsiteli tietoja;

- f) tarvittaessa tiedot 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kiireellisen menettelyn soveltamisesta ja jälkikäteen tehtävää tarkistusta koskevasta päätöksestä;
- g) vertailussa käytetyt tiedot;
- h) kansallisten sääntöjen tai päätöksen 2009/371/YOS mukaisesti haun suorittaneen virkamiehen ja haun tai tietojen luovutuksen määränneen virkamiehen tunnus.

3. Lokitietoja ja asiakirjoja saadaan käyttää ainoastaan tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden valvontaan sekä tietojen eheyden ja tietoturvallisuuden varmistamiseen. Jäljempänä 40 artiklassa tarkoitettua seurantaa ja arviointia varten saadaan käyttää ainoastaan muita kuin henkilötietoja sisältäviä lokitietoja. Vertailupyynnön hyväksyttävyyden tarkistamisesta sekä tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden, tietojen eheyden ja tietoturvallisuuden valvonnasta vastaavilla toimivaltaisilla kansallisilla valvontaviranomaisilla on oikeus pyynnöstä tutustua näihin lokitietoihin tehtäviensä hoitamista varten.

37 artikla

Vastuu

1. Henkilöllä tai jäsenvaltiolla, jolle on aiheutunut vahinkoa lainvastaisesta tietojenkäsittelystä tai siitä, ettei jokin teko ole tämän asetuksen mukainen, on oikeus saada vahingosta vastuussa olevalta jäsenvaltiolta korvaus aiheutuneesta vahingosta. Kyseinen jäsenvaltio vapautetaan tästä vastuusta osittain tai kokonaan, jos se osoittaa, ettei se ole vastuussa vahingon aiheutaneesta tapahtumasta.

2. Jos keskusjärjestelmälle aiheutuu vahinkoa siitä, että jokin jäsenvaltio ei ole noudattanut tämän asetuksen mukaisia velvoitteita, kyseinen jäsenvaltio on velvollinen korvaamaan tämän vahingon, paitsi jos ja siltä osin kuin virasto tai jokin toinen jäsenvaltio on jättänyt toteuttamatta kohtuulliset toimenpiteet vahingon syntymisen ehkäisemiseksi tai sen vaikutusten rajoittamiseksi mahdollisimman vähiin.

3. Jäsenvaltiota vastaan nostetut vahingonkorvauskanteet, jotka koskevat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua vahinkoa, käsitellään vastaajana olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

VIII LUKU

MUUTOKSET ASETUKSEEN (EU) N:o 1077/2011

38 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1077/2011

Muutetaan asetus (EU) N:o 1077/2011 seuraavasti:

1. Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Eurodac-järjestelmään liittyvät tehtävät

Virasto huolehtii Eurodacin osalta seuraavista tehtävistä:

- a) tehtävät, jotka sille on annettu Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten (kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta) annetun asetuksen (EU) N:o 603/2013. tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 604/2013 (*); ja
- b) tehtävät, jotka liittyvät Eurodacin tekniseen käyttäjäkoulutukseen.

(*) EUVL L 180, 29.6.2013, s. 1."

2. Muutetaan 12 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan u ja v alakohta seuraavasti:

"u) hyväksyy asetuksen (EU) N:o 603/2013 40 artiklan 1 kohdan mukaisen Eurodac-keskusjärjestelmän toiminnasta laaditun vuosikertomuksen;

v) esittää huomautuksia Euroopan tietosuojavaltuutetun kertomuksista, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1987/2006 45 artiklan 2 kohdan, asetuksen (EY) N:o 767/2008 42 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 603/2013 31 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyjä tarkastuksia, ja huolehtii näiden tarkastusten johdosta suoritettavista asianmukaisista seuranta-toimista;"

b) Korvataan x alakohta seuraavasti:

"x) kokoa Eurodac-keskusjärjestelmän toimintaa koskevat tilastot asetuksen (EU) N:o 603/2013 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti;"

c) Korvataan z alakohta seuraavasti:

"z) huolehtii siitä, että vuosittain julkaistaan asetuksen (EU) N:o 603/2013 27 artiklan 2 kohdan mukainen luettelo yksiköistä;"

3. Korvataan 15 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Europol ja Eurojust voivat osallistua tarkkailijoina hallintoneuvoston kokouksiin silloin, kun niissä käsitellään SIS II -järjestelmää koskevia, päätöksen 2007/533/YOS soveltamiseen liittyviä kysymyksiä. Europol voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin tarkkailijana myös silloin, kun niissä käsitellään viisumitietojärjestelmää koskevia, päätöksen 2008/633/YOS soveltamiseen liittyviä kysymyksiä tai Eurodac-järjestelmää koskevia, asetuksen (EU) N:o 603/2013 soveltamiseen liittyviä kysymyksiä."

4. Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 5 kohdan g alakohta seuraavasti:

"g) laadittava luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset asetuksen (EY) N:o 1987/2006 17 artiklan, päätöksen 2007/533/YOS 17 artiklan, asetuksen (EY) N:o 767/2008 26 artiklan 9 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 603/2013 4 artiklan 4 kohdan noudattamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta henkilöstösääntöjen 17 artiklan soveltamista;"

b) Korvataan 6 kohdan i alakohta seuraavasti:

"i) seurannan ja arvioinnin tuloksiin perustuvat kertomukset kunkin 12 artiklan 1 kohdan t alakohdassa tarkoitetun laaja-alaisen tietojärjestelmän teknisestä toiminnasta ja 12 artiklan 1 kohdan u alakohdassa tarkoitetun vuosikertomuksen Eurodac-keskusjärjestelmän toiminnasta;"

5. Korvataan 19 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Europol ja Eurojust voivat kumpikin nimittää yhden edustajan SIS II:n neuvoo-antavaan ryhmään. Europol voi nimittää edustajan myös viisumitietojärjestelmän neuvoo-antavaan ryhmään ja Eurodac-järjestelmän neuvoo-antavaan ryhmään."

IX LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

39 artikla

Kustannukset

1. Keskusjärjestelmän ja viestintäinfrastruktuurin perustamiseen ja toimintaan liittyvät kustannukset katetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta.

2. Kukin jäsenvaltio vastaa omien kansallisten yhteyspisteidensä sekä niiden ja keskusjärjestelmän välisistä yhteyksistä aiheutuvista kustannuksista.

3. Kunkin jäsenvaltion ja Europolin on omalla kustannuksellaan perustettava tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi vaadittava tekninen infrastruktuuri ja ylläpidettävä sitä sekä vastattava kustannuksista, joita niille aiheutuu pyynnöistä, jotka koskevat sormenjälkitietojen vertailua Eurodac-tietoihin 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten.

40 artikla

Vuosikertomus: seuranta ja arviointi

1. Virasto antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle vuosikertomuksen keskusjärjestelmän toiminnasta, myös sen teknisestä toiminnasta ja turvallisuudesta. Vuosikertomuksessa on oltava tiedot Eurodacin hallinnosta ja suorituskyvystä suhteessa kunkin 2 kohdassa tarkoitetun tavoitteen osalta ennalta määriteltyihin määrällisiin indikaattoreihin.

2. Virasto varmistaa, että käytettävissä on menettelyjä, joiden avulla voidaan seurata keskusjärjestelmän toimintaa suhteessa tuloksia, kustannustehokkuutta ja palvelujen laatua koskeviin tavoitteisiin.

3. Virastolla on oltava teknistä ylläpitoa, raportointia ja tilastointia varten käytössään tarvittavat tiedot keskusjärjestelmässä suoritetusta tietojenkäsittelystä.

4. Viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2018 ja sen jälkeen neljän vuoden välein komissio laatii Eurodacin toiminnasta yleisarvioinnin, jossa tarkastellaan sen tuloksia suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja vaikutusta perusoikeuksiin, myös sitä, onko tietojen käyttö lainvalvontatarkoituksessa johtanut tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden välilliseen syrjintään, sekä arvioidaan toiminnan perustana olevien periaatteiden pätevyyttä ja tästä aiheutuvia seurauksia tulevan toiminnan kannalta, ja antaa mahdollisesti tarvittavat suositukset. Komissio toimittaa arvioinnin Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle ja komissiolle 1 kohdassa tarkoitetun vuosikertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot.

6. Viraston, jäsenvaltioiden ja Europolin on toimitettava komissiolle 4 kohdassa säädetyn yleisarvioinnin laatimiseen tarvittavat tiedot. Nämä tiedot eivät saa vaarantaa toimintamenetelmiä eikä niihin saa sisältyä tietoja, jotka paljastavat nimettyjen viranomaisten lähteitä, henkilöstön jäseniä tai tutkimuksia.

7. Kunkin jäsenvaltion ja Europolin on arkaluonteisten tietojen julkistamista koskevaa kansallista lainsäädäntöä noudattaen laadittava vuosittain kertomukset, jotka koskevat lainvalvontatarkoituksessa suoritettujen sormenjälkitietojen ja Eurodac-tietojen välisen vertailun vaikuttavuutta ja jotka sisältävät tietoja ja tilastotietoja seuraavista:

— vertailun tarkka tarkoitus, mukaan lukien terrorismirikoksen tai muun vakavan rikoksen nimike,

— esitetyt syyt perusteltuun epäilyyn,

— tämän asetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti esitetyt perustellut syyt siihen, että ei suoriteta päätöksen 2008/615/YOS mukaisia vertailuja muiden jäsenvaltioiden tietoihin,

— vertailupyyntöjen lukumäärä,

— henkilöiden tunnistamiseen johtaneiden tapausten lukumäärä ja tyypit, ja

— poikkeuksellisissa kiireellisissä tapauksissa sovellettavan menettelyn tarve ja käyttö, mukaan lukien tapaukset, joissa tarkastava viranomainen on jälkikäteen tehtävän tarkistuksen seurauksena todennut kiireellisen menettelyn perusteettomaksi.

Jäsenvaltioiden ja Europolin vuosittaiset kertomukset toimitetaan komissiolle ennen seuraavan vuoden kesäkuun 30 päivää.

8. Komissio kokoaa 7 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden ja Europolin vuosittaisten kertomusten perusteella ja 4 kohdassa tarkoitettujen yleisarvioinnin lisäksi vuosittain kertomuksen Eurodaciin pääsystä lainvalvontatarkoituksessa ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle.

41 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikesta keskusjärjestelmään tallennettujen tietojen käsittelystä 1 artiklassa säädetyn Eurodacin tarkoituksen

vastaisesti määrätään seuraamuksia, myös kansallisen lainsäädännön mukaisia hallinnollisia ja/tai rikosoikeudellisia seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

42 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tämän asetuksen säännöksiä ei sovelleta alueella, jolla ei sovelleta asetusta (EU) N:o 604/2013.

43 artikla

Ilmoitukset nimetyistä viranomaisista ja tarkastavista viranomaisista

1. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään 20 päivänä lokakuuta 2013 ilmoitettava komissiolle nimetyt viranomaisensa, 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen operatiiviset yksiköt ja tarkastavat viranomaisensa, ja sen on ilmoitettava viipymättä niitä koskevista muutoksista.

2. Europolin on viimeistään 20 päivänä lokakuuta 2013 ilmoitettava komissiolle nimetty viranomainensa, tarkastava viranomainensa ja nimeämänsä kansallinen yhteyspiste, ja sen on ilmoitettava viipymättä niitä koskevista muutoksista.

3. Komissio julkaisee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vuosittain *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja sähköisessä julkaisussa, joka on saatavilla verkossa ja joka päivitetään viivytyksettä.

44 artikla

Siirtymäsäännös

Asetuksen (EY) N:o 2725/2000 12 artiklan mukaisesti keskusjärjestelmässä suojatuilta tiedoilta on poistettava suojaus ja ne on varustettava merkinnällä tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti 20 päivänä heinäkuuta 2015.

45 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2725/2000 ja asetus (EY) N:o 407/2002 20 päivänä heinäkuuta 2015.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*46 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 20 päivänä heinäkuuta 2015.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja virastolle heti, kun ne ovat toteuttaneet tekniset järjestelyt tietojen siirtämiseksi keskusjärjestelmään, ja joka tapauksessa viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. SHATTER

*LIITE I***Tietomuoto ja sormenjälkilomake**

Sormenjälkitietojen vaihdossa käytettävä tietomuoto

Sormenjälkitietojen vaihdossa käytettäväksi tietomuodoksi vahvistetaan seuraava:

ANSI/NIST-ITL 1a-1997, versio 3, kesäkuu 2001 (INT-1) ja kaikki kyseisen standardin myöhemmät muodot.

Jäsenvaltion kirjaintunnusstandardi

Sovelletaan seuraavaa ISO-standardia: ISO 3166 – kahden kirjaimen koodi.

Eurodac-sormenjälkilomake

1.	Vitenumero			
2.	Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämispaikka tai paikka, jossa kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö otettiin kiinni			
3.	Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämisaikakohta tai ajankohta, jolloin kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö otettiin kiinni			
4.	Sukupuoli			
5.	Sormenjälkien ottamisaikakohta			
6.	Ajankohta, jona tiedot on siirretty keskusyksikköön			

PYÖRITTÄMÄLLÄ OTETUT SORMENJÄLJET

1. Oikea peukalo	2. Oikea etusormi	3. Oikea keskisormi	4. Oikea nimetön sormi	5. Oikea pikkusormi
40 mm	40 mm	40 mm	40 mm	40 mm
6. Vasen peukalo	7. Vasen etusormi	8. Vasen keskisormi	9. Vasen nimetön sormi	10. Vasen pikkusormi
40 mm				

TARKISTUSJÄLJET

VASEN KÄSI (kaikki sormen samantalliset jäljet)	MOLEMMAT PEUKALOT (samantalliset jäljet)	OIKEA KÄSI (kaikki sormen samantalliset jäljet)
75 mm	30 mm	75 mm
65 mm	30 mm	

*LIITE II***Kumotut asetukset (45 artiklassa tarkoitettut)**

Neuvoston asetus (EY) N:o 2725/2000

(EYVL L 316, 15.12.2000, s. 1.)

Neuvoston asetus (EY) N:o 407/2002

(EYVL L 62, 5.3.2002, s. 1.)

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 2725/2000	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta
1 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 4 kohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 3 kohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
2 artiklan 1 kohdan b–e alakohta	2 artiklan 1 kohdan a–d alakohta
—	2 artiklan 1 kohdan e–j alakohta
3 artiklan 1 kohta	—
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohdan a–e alakohta	8 artiklan 1 kohdan a–e alakohta
—	8 artiklan 1 kohdan f–i alakohta
3 artiklan 4 kohta	—
4 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta ja 3 artiklan 5 kohta
4 artiklan 2 kohta	—
4 artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta
4 artiklan 4 kohta	9 artiklan 4 kohta
4 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
4 artiklan 6 kohta	25 artiklan 4 kohta
5 artiklan 1 kohdan a–f alakohta	11 artiklan a–f alakohta
—	11 artiklan g–k alakohta
5 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta	—
6 artikla	12 artikla
7 artikla	13 artikla
8 artikla	14 artikla
9 artikla	15 artikla
10 artikla	16 artikla
11 artiklan 1–3 kohta	17 artiklan 1–3 kohta
11 artiklan 4 kohta	17 artiklan 5 kohta
11 artiklan 5 kohta	17 artiklan 4 kohta
12 artikla	18 artikla
13 artikla	23 artikla
14 artikla	—

Asetus (EY) N:o 2725/2000	Tämä asetus
15 artikla	27 artikla
16 artikla	28 artiklan 1 ja 2 kohta
—	28 artiklan 3 kohta
17 artikla	37 artikla
18 artikla	29 artiklan 1, 2, 4–10 ja 12–15 kohta
—	29 artiklan 3 ja 11 kohta
19 artikla	30 artikla
—	31–36 artikla
20 artikla	—
21 artikla	39 artiklan 1 ja 2 kohta
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artiklan 1 ja 2 kohta	40 artiklan 1 ja 2 kohta
—	40 artiklan 3–8 kohta
25 artikla	41 artikla
26 artikla	42 artikla
—	43–45 artikla
27 artikla	46 artikla

Asetus (EY) N:o 407/2002	Tämä asetus
2 artikla	24 artikla
3 artikla	25 artiklan 1–3 kohta
—	25 artiklan 4 ja 5 kohta
4 artikla	26 artikla
5 artiklan 1 kohta	3 artiklan 3 kohta
Liite I	Liite I
Liite II	—

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 604/2013,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta (uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 2 kohdan e alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18 päivänä helmikuuta 2003 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 343/2003 ⁽⁴⁾ olisi tehtävä useita huomattavia muutoksia. Mainittu asetus olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Turvapaikka-asioita koskeva yhteinen politiikka, johon sisältyy yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, on olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, joka on avoin niille, jotka olosuhteiden pakosta joutuvat oikeutetusti hakemaan suojelua unionista.
- (3) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityiskokouksessaan pyrkiä kohti yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on täydennettynä 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, jäljempänä 'Geneven yleissopimus', täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, varmistaen, ettei ketään palauteta vainottavaksi, ja näin ollen noudattaen palauttamiskiellon periaatetta. Tältä osin ja vaikuttamatta tässä asetuksessa säädettyjen vastuuperusteiden soveltamiseen, jäsenvaltioita, jotka kaikki noudattavat palauttamiskiellon periaatetta, pidetään kolmansien maiden kansalaisille turvallisin maina.
- (4) Lisäksi Tampereen päätelmissä todetaan, että yhteiseen eurooppalaiseen turvapaikkajärjestelmään olisi lyhyellä aikavälillä sisällyttävä selkeä ja toimiva menettely turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi.
- (5) Tällaisen menettelyn perusteiden olisi sekä jäsenvaltioiden että asianomaisten henkilöiden kannalta oltava puolueettomat ja oikeudenmukaiset. Menettelyn mukaisesti olisi erityisesti voitava määrittää nopeasti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jotta voidaan taata hakijoille tehokas pääsy kansainvälisen suojelun myöntämisestä koskeviin menettelyihin ja jotta ei vaaranneta kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelyn nopeutta koskevan tavoitteen saavuttamista.
- (6) Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän luomisen ensimmäinen vaihe on nyt saatettu päätökseen, ja pidemmällä aikavälillä sen pitäisi johtaa yhteiseen menettelyyn ja kansainvälistä suojelua saavien yhdenmukaiseen asemaan koko unionissa. Eurooppa-neuvoston 4 päivänä marraskuuta 2004 hyväksymässä Haagin ohjelmassa asetetaan tavoitteet, jotka vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella on tarkoitus toteuttaa vuosina 2005–2010. Tätä varten Haagin ohjelmassa kehoitetaan Euroopan komissiota saattamaan päätökseen ensimmäisen vaiheen säädösten arviointi ja esittämään toisen vaiheen välineitä ja toimenpiteitä koskevat ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle niin, että ne voidaan hyväksyä ennen vuotta 2010.
- (7) Eurooppa-neuvosto totesi Tukholman ohjelmassa pyrkivänsä edelleen päättäväisesti saamaan aikaan viimeistään vuoteen 2012 mennessä yhteisen suojelun ja solidaarisuuden alueen kansainvälistä suojelua saaville henkilöille

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 115.

⁽²⁾ EUVL C 79, 27.3.2010, s. 58.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. toukokuuta 2009 (EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 370), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 6. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 78 artiklan mukaisesti. Lisäksi se painotti, että Dublin-järjestelmä on edelleen yksi yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kehittämisen kulmakivistä, koska siinä jaetaan selkeästi jäsenvaltioiden kesken vastuu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

- (8) Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO), joka perustettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 439/2010⁽¹⁾, resurssien olisi oltava käytettävissä asianmukaisen tuen antamiseksi tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaaville jäsenvaltioiden asiaankuuluville viranomaisille. EASON olisi erityisesti toteutettava solidaarisuustoimia, joita ovat muun muassa turvapaikkavalmiushenkilöiden luettelo ja turvapaikka-asioiden tukiryhmät, joilla autetaan jäsenvaltioita, joihin kohdistuu erityisiä paineita ja joissa kansainvälistä suojelua hakevat, jäljempänä 'hakijat', eivät voi saada asianmukaista vastaanoton ja suojelun tasoa.
- (9) Ensimmäisen vaiheen välineiden täytäntöönpanosta tehtyjen arviointien tulosten perusteella on tässä vaiheessa asianmukaista vahvistaa periaatteet, joihin asetus (EY) N:o 343/2003 perustuu, ja saadut kokemukset huomioon ottaen tehdä samalla tarvittavat parannukset Dublin-järjestelmän ja hakijoille tämän järjestelmän mukaisesti myönnettävän suojelun tehokkuuteen. Koska toimiva Dublin-järjestelmä on yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kannalta välttämätön, sen periaatteita ja toimintaa olisi tarkasteltava uudelleen muita yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän osa-alueita ja unionin solidaarisuustyökaluja kehitettäessä. Dublinin järjestelmälle olisi tehtävä kattava kuntotarkastus käymällä näytön perusteella läpi järjestelmän oikeudelliset, taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset, mukaan lukien perusoikeuksiin kohdistuvat vaikutukset.
- (10) Toissijaista suojelua hakevat henkilöt sekä henkilöt, jotka voivat saada toissijaista suojelua, kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, jotta voidaan varmistaa kaikkien kansainvälistä suojelua hakevien ja saavien yhtäläinen kohtelu ja taata johdonmukaisuus unionin voimassa olevan turvapaikkasäännösten kanssa, erityisesti vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13 päivänä joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU⁽²⁾ kanssa.
- (11) Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettua Euroopan parlamentin ja neu-

voston direktiiviä 2013/33/EU⁽³⁾ olisi sovellettava menettelyssä, jossa määritetään tämän asetuksen nojalla vastuussa oleva jäsenvaltio mainitun direktiivin soveltamisesta säädettyjen rajoitusten.

- (12) Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/32/EU⁽⁴⁾ olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjen menettelytakeita koskevien säännösten lisäksi ja niitä rajoittamatta, jollei mainitun direktiivin soveltamista koskevista rajoituksista muuta johdu.
- (13) Lapsen oikeuksia koskevan vuonna 1989 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi tätä asetusta soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu. Jäsenvaltioiden olisi lapsen etua arvioiessaan otettava asianmukaisesti huomioon erityisesti alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, turvallisuusnäkökohdat sekä alaikäisen näkemykset hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti, mukaan lukien hänen taustansa. Lisäksi olisi säädettävä erityisistä menettelyä koskevista takeista ilman huoltajaa olevia alaikäisiä varten heidän erityisen haavoittuvan asemansa vuoksi.
- (14) Euroopan ihmisoikeussopimuksen (yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi tätä asetusta soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon perhe-elämän kunnioituksen periaate.
- (15) Saman perheen jäsenten kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten yhteinen käsittely samassa jäsenvaltiossa mahdollistaa, että ne tutkitaan perusteellisesti ja että heitä koskevat päätökset ovat johdonmukaisia ja että perheenjäseniä ei eroteta toisistaan.
- (16) Jotta voidaan varmistaa, että perheen yhtenäisyyttä koskevia periaatteita ja lapsen etua noudatetaan täysimääräisesti, olisi hakijan raskaudesta tai äitiydestä taikka terveydentilasta tai korkeasta iästä johtuvasta hakijan ja hänen lapsensa, sisaruksensa tai vanhempansa riippuvuussuhteesta tehtävä velvoittava vastuuperuste. Kun hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, velvoittavana vastuuperusteena olisi pidettävä myös sitä, että hänellä on toisen jäsenvaltion alueella perheenjäsen tai sukulainen, joka voi huolehtia hänestä.

⁽¹⁾ EUVL L 132, 29.5.2010, s. 11.

⁽²⁾ EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 96.

⁽⁴⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 60.

- (17) Jäsenvaltion olisi voitava poiketa vastuuperusteista erityisesti humanitaarisista syistä ja myötätunnosta, jotta perheenjäsenet, sukulaiset tai muut omaiset voidaan saattaa yhteen ja käsitellä sille tai jollekin toiselle jäsenvaltiolle jätetty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus siinäkin tapauksessa, ettei se tässä asetuksessa säädettyjen velvoitavien perusteiden mukaan ole vastuussa hakemuksen käsittelystä.
- (18) Hakijalle olisi järjestettävä henkilökohtainen puhuttelu, jotta voidaan helpottaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä. Heti sen jälkeen kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty, turvapaikanhakijalle olisi ilmoitettava tämän asetuksen soveltamisesta ja siitä, että hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen helpottamiseksi hakija voi puhuttelussa antaa tietoja jäsenvaltioissa oleskelevista perheenjäsenistä, sukulaisista tai muista omaisista.
- (19) Asianomaisten henkilöiden oikeuksien tehokkaan suojelun varmistamiseksi olisi erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti otettava käyttöön oikeudelliset takeet ja tehokkaat oikeussuojakeinot, jotka koskevat päätöksiä siirtää hakija hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon. Jotta voidaan varmistaa, että kansainvälistä oikeutta noudatetaan, tällaisia päätöksiä koskevien tehokkaiden oikeussuojakeinojen olisi katettava sekä tämän asetuksen soveltamisen tarkastelu että oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin perustuvan tilanteen tarkastelu siinä jäsenvaltiossa, johon hakija siirretään.
- (20) Hakijoiden säilöönnotossa olisi sovellettava periaatetta, jonka mukaan ketään ei pitäisi ottaa säilöön vain siitä syystä, että hän hakee kansainvälistä suojelua. Säilöönnoton olisi oltava mahdollisimman lyhytaikainen, ja siinä olisi noudatettava välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaatteita. Erityisesti hakijoiden säilöönnoton osalta on noudatettava Geneven yleissopimuksen 31 artiklaa. Säilöön otetun henkilön osalta tässä asetuksessa säädettyjä menettelyjä olisi sovellettava ensisijaisina, mahdollisimman lyhyin määräajoin. Säilöönnottoa koskevien yleisten takeiden ja säilöönnotto-olosuhteiden osalta jäsenvaltioiden olisi tapauksen mukaan sovellettava direktiivin 2013/33/EU säännöksiä myös tämän asetuksen nojalla säilöön otettuihin henkilöihin.
- (21) Turvapaikkajärjestelmiin kohdistuvat erityiset paineet usein kärjistävät tai edesauttavat näiden järjestelmien puutteita tai romahtamista, mikä voi vaarantaa tällä asetuksella perustetun järjestelmän asianmukaisen toiminnan, ja tämä saattaa johtaa vaaraan siitä, että unionin turvapaikkasäännöstössä ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja hakijoiden oikeuksia sekä muita kansainvälisiä ihmisoikeuksia ja pakolaisten oikeuksia rikotaan.
- (22) Olisi perustettava turvapaikkakriiseihin sovellettava varhaisvaroitus-, valmius- ja hallinnointimenettely, jonka tarkoituksena on estää turvapaikkajärjestelmien heikentyminen tai romahtaminen ja jossa EASO toimii keskeisessä asemassa käyttäen asetuksen (EU) N:o 439/2010 mukaisia valtuuksiaan; näin varmistetaan tämän asetuksen puitteissa tehtävä tehokas yhteistyö ja kehitetään jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta turvapaikkapolitiikan osalta. Tällaisella menettelyllä varmistettaisiin, että unioni saa mahdollisimman pian tiedon siitä, että tällä asetuksella perustetun järjestelmän asianmukainen toiminta saattaa vaarantua sen johdosta, että yhden tai useamman jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmään kohdistuu erityisiä paineita ja/tai siinä on puutteita. Tällainen menettely mahdollistaisi sen, että unioni voi edistää ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä varhaisessa vaiheessa ja kiinnittää asianmukaista poliittista huomiota tällaisiin tilanteisiin. Solidaarisuus, joka on Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän keskeinen osatekijä, liittyy yhteen keskinäisen luottamuksen kanssa. Tällaista luottamusta lisäämällä turvapaikkakriiseihin sovellettava varhaisvaroitus-, valmius- ja hallinnointimenettely voisi parantaa aitoa käytännön solidaarisuutta osoittavien konkreettisten toimenpiteiden kohdistamista jäsenvaltioihin, jolloin autetaan asianomaisia jäsenvaltioita yleisesti ja hakijoita erityisesti. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 80 artiklan mukaan unionin antamiin säädöksiin olisi aina tarvittaessa sisällytettävä asianmukaisia toimenpiteitä yhteisvastuun periaatteen soveltamiseksi, ja menettelyyn olisi sisällytettävä tällaisia toimenpiteitä. Yhteisestä kehyksestä aidon käytännön solidaarisuuden osoittamiseksi niitä jäsenvaltioita kohtaan, joiden turvapaikkajärjestelmiin kohdistuu erityisiä, myös eri ryhmistä koostuvien muuttovirtojen aiheuttamia paineita, 8 päivänä maaliskuuta 2012 annetuissa neuvoston päätelmissä annetaan sekä olemassa olevista että mahdollisista uusista toimenpiteistä koostuva välineistö, joka olisi otettava huomioon varhaisvaroitus-, valmius- ja kriisinhallintamenettelyn yhteydessä.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä EASOn kanssa kerättyä tietoa niiden kyvystä hallita turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiinsä kohdistuvia erityisiä paineita erityisesti tämän asetuksen soveltamisen yhteydessä. EASO:n olisi säännöllisesti raportoitava asetuksen (EU) N:o 439/2010 mukaisesti kerättyistä tiedoista.
- (24) Komission asetuksen (EY) N:o 1560/2003 ⁽¹⁾ mukaisesti siirrot kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon voidaan toteuttaa vapaaehtoiselta pohjalta, valvottuna lähtönä tai saatajan kanssa. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava vapaaehtoiseen siirtymiseen antamalla hakijalle asianmukaista tietoa ja varmistettava, että valvottu lähtö tai saatajan kanssa tapahtuva siirto toteutetaan inhimillisesti sekä perusoikeuksia ja ihmisarvoa sekä lapsen oikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ja ottaen mahdollisimman

(1) EUVL L 222, 5.9.2003, s. 3.

pitkälle huomioon asiaankuuluvan oikeuskäytännön kehitys erityisesti humanitaarisista syistä tapahtuvien siirtojen osalta.

- (25) Sen myötä, että luodaan asteittain alue, jolla ei ole sisärajoja ja jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti sekä kolmansien maiden kansalaisten maahantulolle ja alueella oleskelulle asetettavia ehtoja koskevan unionin politiikan vahvistaminen, mukaan lukien yhteiset ponnistelut ulkorajojen hallinnoimiseksi, on välttämätöntä löytää tasapaino vastuuta koskevien perusteiden kesken solidaarisuuden hengessä.
- (26) Jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla toteuttamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾.
- (27) Sillä, että ennen siirtoa vaihdetaan hakijan henkilötietoja, muun muassa terveyttä koskevia arkaluonteisia tietoja, varmistetaan, että toimivaltaiset turvapaikkaviranomaiset pystyvät antamaan hakijoille asianmukaista apua ja turvaamaan näille annettavan suojelun ja oikeuksien jatkuvuuden. Olisi säädettävä erityisesti tässä tilanteessa olevia hakijoita koskevasta tietosuojasta direktiivin 95/46/EY mukaisesti.
- (28) Tämän asetuksen täytäntöönpanoa voidaan helpottaa ja tehostaa jäsenvaltioiden välillä sovittavin kahdenvälisin järjestelyin, joilla parannetaan toimivaltaisten yksiköiden välisiä yhteyksiä, lyhennetään asioiden käsittelyssä noudatettavia määräaikoja, yksinkertaistetaan vastaanotto- ja takaisinotto-pyyntöjen käsittelyä tai vahvistetaan siirtojen toteuttamista koskevia menettelytapoja.
- (29) Olisi varmistettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskevan järjestelmän jatkuvuus siirryttäessä asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamisesta tämän asetuksen soveltamiseen. Olisi myös varmistettava tämän asetuksen ja Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälisen suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 603/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden

alueen laaja-alaisen tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavan eurooppalaisen viraston perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013⁽²⁾ välinen yhteensopivuus.

- (30) Asetuksella (EU) N:o 603/2013 perustetulla Eurodac-järjestelmällä olisi helpotettava tämän asetuksen soveltamista.
- (31) Viisumitietojärjestelmästä (VIS) ja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevasta jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 767/2008⁽³⁾ perustetulla viisumitietojärjestelmällä sekä erityisesti kyseisen asetuksen 21 ja 22 artiklan täytäntöönpanolla olisi helpotettava tämän asetuksen soveltamista.
- (32) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden osalta jäsenvaltioita sitovat niiden kansainvälisen oikeuden välineiden mukaiset velvoitteet, mukaan lukien Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaankuuluva oikeuskäytäntö.
- (33) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (34) Tarkastelumenettelyä olisi käytettävä hyväksyttäessä seuraavat toimet: Dublin-/Eurodac-asetusta koskeva yhteinen tiedote samoin kuin ilman huoltajaa oleville alaikäisille tarkoitettu erityinen tiedote; vakiomuotoinen lomake ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevien asiaan vaikuttavien tietojen vaihtoa varten; yhdenmukaiset edellytykset alaikäisten ja riippuvuussuhteessa olevien henkilöiden kuulemiselle ja heitä koskevalle tietojenvaihdolle; yhdenmukaiset edellytykset vastaanotto- ja takaisinotto-pyyntöjen valmistelulle ja toimittamiselle; kaksi luetteloa asiaan vaikuttavista todisteista ja aihetodisteista sekä näiden luetteloiden määrääjain tapahtuva uudelleentarkastelu; kulkulupa; yhdenmukaiset edellytykset siirtoja koskeville kuulemisille ja tietojenvaihdolle; vakiomuotoinen lomake ennen siirtoa tapahtuvalle tietojenvaihdolle; yhteinen terveystodistus; yhdenmukaiset edellytykset ja käytännön järjestelyt terveydentilaa koskevien tietojen vaihdolle ennen siirtoa; ja suojatut sähköiset tiedonsiirtokanavat pyyntöjen toimittamista varten.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽³⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 60.

⁽⁴⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (35) Komissiolle olisi täydentävien sääntöjen antamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenen, sisarusten tai sukulaisten tunnistamista; perusteita todistettujen perhesiteiden olemassaolon toteamista varten; perusteita, jotka on otettava huomioon arvioitaessa sukulaisen valmiuksia huolehtia ilman huoltajaa olevasta alaikäisestä, myös silloin, kun ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenet, sisarukset tai sukulaiset oleskelevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa; seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa riippuvuussuhdetta; perusteita, joilla arvioidaan henkilön valmiuksia huolehtia riippuvuussuhteessa olevasta henkilöstä; ja seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa huomattavan pitkään kestävä matkustuskyvyttömyyttä. Käytössään valtaansa hyväksyä delegoituja säädöksiä komissio ei saa ylittää sitä, mikä on tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti lapsen edun mukaista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (36) Komission olisi tätä asetusta soveltaessaan ja delegoituja säädöksiä valmistellessaan kuultava muun muassa kaikkien asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten asiantuntijoita.
- (37) Asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamista koskevat säännöt on vahvistettu asetuksella (EY) N:o 1560/2003. Tietyt asetuksen (EY) N:o 1560/2003 säännökset olisi sisällytettävä tähän asetukseen joko selkeyden vuoksi tai siksi, että niillä voi olla yleistä merkitystä. Sekä jäsenvaltioiden että asianomaisten hakijoiden kannalta on suotavaa erityisesti, että käytössä on yleinen menettely sellaisen tilanteen ratkaisemiseksi, jossa jäsenvaltiot ovat eri mieltä jonkin tämän asetuksen säännöksen soveltamisesta. Sen vuoksi on perusteltua sisällyttää asetuksessa (EY) N:o 1560/2003 säädetty humanitaarisen lausekkeen soveltamista koskevien erimielisyyksien ratkaisemista koskeva mekanismi tähän asetukseen ja laajentaa sen soveltamisala kattamaan tämä asetus kokonaisuudessaan.
- (38) Tämän asetuksen soveltamisen tehokas valvonta edellyttää, että soveltamista arvioidaan säännöllisin väliajoin.
- (39) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tämän asetuksen tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että perusoikeuskirjan 18 artiklassa säädettyä oikeutta turvapaikkaan ja sen 1, 4, 7, 24 ja 47 artiklassa tunnustettuja oikeuksia noudatetaan täysimääräisesti. Tätä asetusta olisi näin ollen sovellettava tämän mukaisesti.
- (40) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisessä noudatettavien perusteiden ja menettelyjen vahvistaminen, vaan se voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (41) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (42) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan ne perusteet ja menettelyt, joiden mukaisesti määritellään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jäljempänä 'hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio'.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöä, joka ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen eikä tähän asetukseen Euroopan unionin kanssa tehdyn sopimuksen nojalla osallistuvan valtion kansalainen;

- b) 'kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella' direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan h alakohdassa määriteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta;
- c) 'hakijalla' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jonka johdosta ei vielä ole tehty lopullista päätöstä;
- d) 'kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyllä' toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2013/32/EU ja direktiivin 2011/95/EU mukaisesti suorittamaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä tai niiden tekemää sitä koskevaa päätöstä tai antamaa määräystä, lukuun ottamatta menettelyjä, joiden mukaisesti määritetään hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio tämän asetuksen mukaisesti;
- e) 'kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen peruuttamisella' toimia, joilla hakija päättää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämisellä aloittamansa menettelyt joko erityisin toimin tai hiljaisella hyväksynnällä direktiivin 2013/32/EU mukaisesti;
- f) 'kansainvälistä suojelua saavalla henkilöllä' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, jolle on myönnetty direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä kansainvälistä suojelua;
- g) 'perheenjäsenillä', jos perhe on jo ollut olemassa lähtömaassa, seuraavia hakijan perheenjäseniä, jotka oleskelevat jäsenvaltioiden alueella:
- hakijan aviopuoliso tai vakituinen avopuoliso, jos avopuolisoita asianomaisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaan kohdellaan samalla tavalla kuin aviopuolisoja sen kolmansien maiden kansalaisia koskevassa lainsäädännössä,
  - ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen puolisoitten tai hakijan alaikäiset lapset, jos nämä ovat naimattomia, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa tai avioliiton ulkopuolella tai onko heidät kansallisen lain määritelmän mukaisesti adoptoitu,
  - jos hakija on alaikäinen ja naimaton, hakijan isä, äiti tai muu aikuinen, joka on hakijasta vastuussa sen jäsenvaltion lain tai käytännön perusteella, jossa aikuinen oleskelee,
  - jos kansainvälistä suojelua saava henkilö on alaikäinen ja naimaton, henkilön isä, äiti tai muu aikuinen, joka on
- suojelua saavasta henkilöstä vastuussa sen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaisesti, jossa suojelua saava henkilö oleskelee;
- h) 'sukulaisella' hakijan aikuista tättä tai setää tai isovanhempaa, joka oleskelee jäsenvaltion alueella, riippumatta siitä, onko hakija syntynyt avioliitossa tai avioliiton ulkopuolella tai onko hänet kansallisen lain määritelmän mukaisesti adoptoitu;
- i) 'alaikäisellä' alle 18-vuotiasta kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä;
- j) 'ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä' alaikäistä, joka saapuu jäsenvaltioiden alueelle ilman hänestä joko asianomaisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaisesti vastuussa olevaa aikuista, niin kauan kuin hän ei tosiasiallisesti ole tällaisen aikuisen huostassa; tämä tarkoittaa myös alaikäistä, joka jää ilman huoltajaa sen jälkeen, kun hän on saapunut jäsenvaltioiden alueelle;
- k) 'edustajalla' henkilöä tai organisaatiota, jonka toimivaltaiset elimet ovat nimittäneet avustamaan ja edustamaan ilman huoltajaa olevaa alaikäistä tässä asetuksessa säädetyissä menettelyissä, jotta lapsen etu voidaan varmistaa ja tehdä tarvittaessa alaikäisen puolesta oikeustoimia. Silloin kun edustajaksi nimetään organisaatio, sen on nimettävä henkilö, joka vastaa alaikäisen osalta organisaation tehtävistä tämän asetuksen mukaisesti;
- l) 'oleskeluluvalla' jäsenvaltion viranomaisten antamaa asiakirjaa, jonka perusteella kolmannen maan kansalaisella tai kansalaisuudettomalla henkilöllä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella, mukaan luettuina asiakirjat, joilla tilapäistä suojelua koskevien järjestelyjen nojalla tai siihen asti, kunnes maastapoistamisen täytäntöönpanon esteenä olevat olosuhteet ovat poistuneet, on myönnetty oikeus oleskella jäsenvaltion alueella, ei kuitenkaan viisumeja ja oleskelulupia, jotka on myönnetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi tässä asetuksessa säädetyin mukaisesti tarvittavana aikana tai kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tai oleskelulupahakemuksen käsittelyn aikana;
- m) 'viisumilla' jäsenvaltion myöntämää lupaa tai sen tekemää päätöstä, joka vaaditaan kauttakulkua varten tai maahantuloon kyseisessä jäsenvaltiossa tai useammassa jäsenvaltiossa aiottua oleskelua varten. Viisumin luonne määräytyy seuraavien määritelmien mukaisesti:
- 'pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi': jonkin jäsenvaltion kansallisen lakinsa tai unionin oikeuden mukaisesti myöntämä lupa tai tekemä päätös, joka vaaditaan maahantuloon yli kolme kuukautta kestävää oleskelua varten kyseisessä jäsenvaltiossa;

- 'lyhytaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi': jäsenvaltion myöntämä lupa tai tekemä päätös, joka vaaditaan kauttakulkua tai enintään kolmen kuukauden aiottua oleskelua varten yhden tai useamman tai kaikkien jäsenvaltioiden alueella kuuden kuukauden aikana alkaen siitä, kun jäsenvaltioiden alueelle on saavuttu ensimmäisen kerran;
  - 'lentokentän kauttakulkuviisumi': viisumi, joka oikeuttaa kauttakulkuun jäsenvaltioiden yhden tai useamman lentokentän kansainvälisen kauttakulkualueen kautta;
- n) 'pakenemisen vaaralla' sitä, että yksittäistapauksessa on lainsäädännössä määritellyin objektiivisin perustein syytä olettaa, että palauttamismenettelyjen kohteena oleva hakija tai kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö saattaa paeta.

II LUKU

YLEISET PERIAATTEET JA TAKEET

3 artikla

Pääsy kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelymenettelyyn

1. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä jokaisen kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön minkä tahansa jäsenvaltion alueella tai rajalla tai kauttakulkualueella tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus. Turvapaikkahakemuksen käsittelee yksi ainoa jäsenvaltio, ja tämä jäsenvaltio on se, joka III luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti on vastuussa hakemuksen käsittelystä.

2. Jollei hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota voida määrittää tässä asetuksessa lueteltujen perusteiden mukaisesti, käsittelystä vastaa ensimmäinen jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty.

Jos hakija on mahdotonta siirtää jäsenvaltioon, joka on alun perin nimetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi, koska on perusteltuja syitä katsoa, että kyseisessä jäsenvaltiossa on turvapaikkamenettelyssä ja hakijoiden vastaanotto-olosuhteissa systeemisiä puutteita, jotka saattavat johtaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettuun epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun, määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion on jatkettava III luvussa vahvistettujen perusteiden tarkastelua sen määrittämiseksi, voidaanko jokin toinen jäsenvaltio nimetä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi.

Jos tämän kohdan mukaisesti ei voi tehdä siirtoa mihinkään III luvussa vahvistettujen perusteiden mukaisesti nimettyyn jäsenvaltioon tai ensimmäiseen jäsenvaltioon, jossa hakemus on jätetty, määrittämisestä vastaavasta jäsenvaltiosta tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio.

3. Jokainen jäsenvaltio säilyttää oikeutensa lähettää hakija turvalliseen kolmanteen maahan direktiivissä 2013/32/EU säädettyjen sääntöjen ja takeiden mukaisesti.

4 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Heti kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty jäsenvaltiossa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle tämän asetuksen soveltamisesta ja erityisesti seuraavista seikoista:

- a) tämän asetuksen tavoitteista ja siitä, mitä seuraa toisen hakemuksen tekemisestä toisessa jäsenvaltiossa sekä siirtymisestä yhdestä jäsenvaltiosta toiseen siinä vaiheessa, kun tämän asetuksen mukaisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota määritetään ja kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta käsitellään;
- b) hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteista, näiden perusteiden etusijajärjestyksestä menettelyn eri vaiheissa ja niiden kestosta sekä siitä, että jäsenvaltiossa jätetty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus saattaa johtaa siihen, että kyseisestä jäsenvaltiosta tulee tämän asetuksen mukaisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, vaikka tällainen vastuu ei olisikaan näiden perusteiden mukaista;
- c) jäljempänä 5 artiklassa tarkoitettua henkilökohtaisesta puhuttelusta ja mahdollisuudesta antaa tietoja jäsenvaltioissa oleskelevista perheenjäsenistä, sukulaisista tai muista omista sekä keinoista, joilla hakija voi toimittaa tällaiset tiedot;
- d) mahdollisuudesta hakea siirtopäätökseen muutosta ja tarvittaessa siirron lykkäämistä;
- e) siitä, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa keskenään hakijaa koskevia tietoja ainoastaan tähän asetukseen perustuvien velvoitteidensa täytäntöönpanoa varten;
- f) siitä, että hakijalla on oikeus tutustua häntä koskeviin tietoihin ja oikeus pyytää, että tällaiset tiedot oikaistaan, jos ne ovat virheellisiä, tai poistetaan, jos niitä on käsitelty sääntöjenvastaisesti, sekä menettelyistä näiden oikeuksien käyttämiseksi, mukaan lukien 35 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten yhteystiedot sekä niiden kansallisten tietosuojaviranomaisten yhteystiedot, jotka ovat vastuussa henkilötietojen suojaamista koskevien kanteluiden käsittelystä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja on toimitettava kirjallisesti kielellä, jota hakija ymmärtää tai jota hänen voidaan kohdella olettaa ymmärtävän. Jäsenvaltioiden on käytettävä tätä varten 3 kohdan nojalla laadittua yhteistä tiedotetta.

Tarvittaessa tiedot on annettava myös suullisesti esimerkiksi 5 artiklassa tarkoitettujen henkilökohtaisen puhuttelun yhteydessä, jotta voidaan varmistaa, että hakija ymmärtää ne.

3. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen tiedotteen sekä ilman huoltajaa oleville alaikäisille tarkoitettun erityisen tiedotteen, jotka sisältävät vähintään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot. Yhteisen tiedotteen on sisällettävä myös tietoja asetuksen (EU) N:o 603/2013 soveltamisesta ja erityisesti tarkoituksesta, jota varten hakijan tietoja voidaan käsitellä Eurodac-järjestelmässä. Yhteinen tiedote on laadittava niin, että jäsenvaltiot voivat täydentää sitä jäsenvaltiokohtaisilla lisätiedoilla. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän artiklan 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Henkilökohtainen puhuttelu

1. Jotta voidaan helpottaa hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä, määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion on suoritettava hakijan henkilökohtainen puhuttelu. Puhuttelu auttaa myös asianmukaisesti ymmärtämään 4 artiklan mukaisesti hakijalle annetut tiedot.

2. Henkilökohtainen puhuttelu voidaan jättää suorittamatta, jos

a) hakija on paennut; tai

b) saatuaan 4 artiklassa tarkoitettut tiedot hakija on jo antanut muilla tavoin tiedot, joita tarvitaan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi. Puhuttelun suorittamatta jättäneen jäsenvaltion on annettava hakijalle mahdollisuus esittää kaikki vastuussa olevan jäsenvaltion asianmukaisesti määrittämiseksi tarvittavat lisätiedot ennen päätöksen tekemistä hakijan siirtämisestä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa ennen kuin 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdään päätös hakijan siirtämisestä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon.

4. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava kielellä, jota hakija ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän ja jolla hän pystyy kommunikoimaan. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa turvauduttava tulkkiin, jonka välityksellä hakija ja henkilökohtaisen puhuttelun suorittaja pystyvät kommunikoimaan keskenään asianmukaisella tavalla.

5. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava olosuhteissa, joilla taataan asianmukainen luottamuksellisuus. Puhuttelun suorittaa kansallisen lain mukaisesti pätevä henkilö.

6. Jäsenvaltion, joka suorittaa henkilökohtaisen puhuttelun, on laadittava siitä kirjallinen yhteenvedo, joka sisältää vähintään tärkeimmät hakijan puhuttelussa antamat tiedot. Yhteenvedo voidaan antaa joko selosteena tai vakiolomakkeella. Jäsenvaltion

on varmistettava, että hakija ja/tai häntä edustava oikeudellinen tai muu neuvonantaja voivat hyvissä ajoin tutustua yhteenvedoon.

6 artikla

Alaikäisille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on kaikkien tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen soveltamisessa otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä on edustaja, joka edustaa ja/tai avustaa häntä kaikissa tässä asetuksessa säädettyissä menettelyissä. Tällä edustajalla on oltava riittävä pätevyys ja asiantuntemus sen varmistamiseksi, että alaikäisen etu otetaan huomioon tämän asetuksen nojalla toteutettavissa menettelyissä. Tällaisen edustajan on voitava tutustua hakijan asiakirja-aineistossa olevien asiaan vaikuttavien asiakirjojen sisältöön, mukaan lukien ilman huoltajaa oleville alaikäisille tarkoitettu erityinen tiedote.

Tämä kohta ei rajoita direktiivin 2013/32/EU 25 artiklan asiankuuluvien säännösten soveltamista.

3. Arvioidessaan lapsen etua jäsenvaltioiden on tehtävä keskenään tiivistä yhteistyötä ja otettava huomioon erityisesti seuraavat tekijät:

a) perheen yhdistämisen mahdollisuus;

b) alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys;

c) turvallisuusnäkökohdat erityisesti silloin kun on olemassa vaara, että alaikäinen saattaa olla ihmiskaupan uhri;

d) alaikäisen näkemykset hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti.

4. Jäljempänä olevaa 8 artiklaa sovellettaessa jäsenvaltion, jossa ilman huoltajaa oleva alaikäinen on jättänyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on mahdollisimman pian toteutettava asianmukaiset toimet jäsenvaltioiden alueella oleskelevien ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenten, sisarusten tai sukulaisten tunnistamiseksi ja suojattava samalla lapsen etua.

Tätä varten kyseinen jäsenvaltio voi pyytää apua kansainvälisiltä tai muilta asiaankuuluvilta järjestöiltä ja helpottaa alaikäisen pääsyä näiden järjestöjen jäljittämispalveluihin.

Jäljempänä 35 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön, joka käsittelee ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevia pyyntöjä, on oltava saanut ja jatkuvasti saatava alaikäisten erityistarpeita koskevaa asianmukaista koulutusta.

5. Edistääkseen tämän artiklan 4 kohdan nojalla toteutettavia asianmukaisia toimia ilman huoltajaa olevan alaikäisen toisessa jäsenvaltiossa oleskelevien perheenjäsenen, sisarusten tai sukulaisten tunnistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, mukaan lukien vakiolomakkeen asiaankuuluvien tietojen vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

HAKEMUKSEN KÄSITTELYSTÄ VASTUUSSA OLEVAN JÄSENVALTION MÄÄRITTÄMISPERUSTEET

7 artikla

Perusteiden etusijajärjestys

1. Perusteita, joiden mukaan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään, sovelletaan siinä järjestyksessä kuin ne on esitetty tässä luvussa.

2. Tässä luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään sen tilanteen mukaan, joka oli vallalla hakijan jättäessä ensimmäisen kerran kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa jossakin jäsenvaltiossa.

3. Jäsenvaltioiden on 8, 10 ja 16 artiklassa tarkoitettujen perusteiden soveltamiseksi otettava huomioon saatavilla olevat todisteet hakijan perheenjäsenen, sukulaisten tai muiden omaisten oleskelusta jonkin jäsenvaltion alueella edellyttäen, että tällaiset todisteet toimitetaan ennen kuin toinen jäsenvaltio hyväksyy pyynnön ottaa asianomainen henkilö vastaan 22 artiklan mukaisesti tai ottaa hänet takaisin 25 artiklan mukaisesti ja että hakijan aiemmista kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista ei ole vielä tehty itse asian osalta päätöstä ensimmäisessä käsittelyssä.

8 artikla

Alaikäiset

1. Jos hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa joku ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenen tai sisarus laillisesti oleskelee, mikäli tämä on alaikäisen edun mukaista. Jos hakija on naimisissa oleva alaikäinen, jonka puoliso ei oleskele laillisesti jäsenvaltioiden alueella, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa alaikäisen isä, äiti tai joku muu kyseisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaisesti hänestä vastuussa oleva aikuinen tai alaikäisen sisarus laillisesti oleskelee.

2. Jos hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, jolla on toisessa jäsenvaltiossa laillisesti oleskeleva sukulainen, ja kun henkilökohtaisen puhuttelun perusteella todetaan, että kyseinen sukulainen voi huolehtia hänestä, kyseisen jäsenvaltion on

saatettava alaikäinen yhteen sukulaisensa kanssa, ja siitä tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, edellyttäen että tämä on alaikäisen edun mukaista.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perheenjäseniä, sisarus tai sukulaisia oleskelee useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään sen perusteella, mikä on ilman huoltajaa olevan alaikäisen edun mukaista.

4. Jollei 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua perheenjäsentä, sisarusta tai sukulaista ole, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa ilman huoltajaa oleva alaikäinen on jättänyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa, edellyttäen että tämä on alaikäisen edun mukaista.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 45 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia seikkoja: ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenen, sisarusten tai sukulaisten tunnistaminen; perusteet todistettujen perhesiteiden olemassaolon toteamista varten; perusteet, joilla arvioidaan sukulaisten valmiuksia huolehtia ilman huoltajaa olevasta alaikäisestä, myös silloin, kun ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenet, sisarukset tai sukulaiset oleskelevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Käyttäessään valtaansa antaa delegoituja säädöksiä komissio ei ylitä sitä, mikä on 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua mukaisesti lapsen edun mukaista.

6. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset jäsenvaltioiden kuulemista ja niiden välistä tietojenvaihtoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Kansainvälistä suojelua saavat perheenjäsenet

Jos hakijalla on perheenjäsen, jonka on sallittu oleskella jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua saavana henkilönä, ja riippumatta siitä, oliko perhe ollut olemassa jo lähtömaassa, tämä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, mikäli asianomaiset henkilöt ilmoittavat kirjallisesti sitä haluavansa.

10 artikla

Kansainvälistä suojelua hakevat perheenjäsenet

Jos hakijalla on jossakin jäsenvaltiossa perheenjäsen, jonka kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta ei ensimmäisessä käsittelyssä ole vielä tehty itse asian osalta päätöstä tuossa jäsenvaltiossa, kyseinen jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, mikäli asianomaiset henkilöt ilmoittavat kirjallisesti sitä haluavansa.

11 artikla

Perhemenettely

Jos useat perheenjäsenet ja/tai alaikäiset naimattomat sisarukset jättävät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset samassa jäsenvaltiossa samanaikaisesti tai niin läheisinä ajankohtina, että hakemusten käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskeva menettely voidaan toteuttaa samanaikaisesti, ja jos tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden soveltaminen johtaisi siihen, että heidät erotettaisiin toisistaan, hakemusten käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään seuraavien säännösten perusteella:

- a) kaikkien perheenjäsenten ja/tai alaikäisten naimattomien sisarusten kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, joka vastuun määrääytymisperusteiden mukaan on velvollinen ottamaan vastaan suurimman määrän heistä;
- b) muussa tapauksessa käsittelystä on vastuussa jäsenvaltio, joka määrääytymisperusteiden mukaan on vastuussa sen hakemuksen käsittelystä, jonka on jättänyt heistä vanhin.

12 artikla

Oleskelulupien tai viisumien myöntäminen

1. Jos hakijalla on voimassa oleva oleskelulupa, luvan myöntänyt jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

2. Jos hakijalla on voimassa oleva viisumi, viisumin myöntänyt jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, paitsi jos viisumi on myönnetty toisen jäsenvaltion puolesta yhteisön viisumisäännösten laatimisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009⁽¹⁾ 8 artiklassa säädetyn edustusjärjestelmän nojalla. Edustettu jäsenvaltio on tällöin vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

3. Jos hakijalla on hallussaan useampia eri jäsenvaltioiden myöntämiä voimassa olevia oleskelulupia tai viisumeja, jäsenvaltiot ovat vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä seuraavassa järjestyksessä:

- a) jäsenvaltio, joka on myöntänyt pisimpään oleskeluun oikeuttavan oleskeluluvan, tai jos lupien voimassaoloajat ovat samat, se jäsenvaltio, joka on myöntänyt oleskeluluvan, jonka voimassaolo päättyy viimeisenä;
- b) jäsenvaltio, joka on myöntänyt viisumin, jonka voimassaolo päättyy viimeisenä, jos viisumit ovat samantyyppisiä;

- c) jos viisumit ovat erilaisia, jäsenvaltio, joka on myöntänyt pisimpään voimassa olevan viisumin, tai jos viisumien voimassaoloajat ovat samat, jäsenvaltio, joka on myöntänyt viisumin, jonka voimassaolo päättyy viimeisenä.

4. Jos hakijalla on vain yksi tai useampi oleskelulupa, jonka voimassaolo on päättynyt alle kaksi vuotta aiemmin, tai yksi tai useampi viisumi, jonka voimassaolo on päättynyt alle kuusi kuukautta aiemmin, ja jokin kyseisistä asiakirjoista on oikeuttanut hänet saapumaan jonkin jäsenvaltion alueelle, 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, kunnes hakija on poistunut jäsenvaltioiden alueelta.

Jos hakijalla on yksi tai useampi oleskelulupa, jonka voimassaolo on päättynyt yli kaksi vuotta aiemmin, tai yksi tai useampi viisumi, jonka voimassaolo on päättynyt yli kuusi kuukautta aiemmin, ja jokin kyseisistä asiakirjoista on oikeuttanut hänet saapumaan jonkin jäsenvaltion alueelle, ja jollei hän ole poistunut jäsenvaltioiden alueelta, se jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty, on vastuussa hakemuksen käsittelystä.

5. Se seikka, että oleskelulupa tai viisumi on myönnetty keksityn tai väärän henkilöllisyyden tai väärin, väärennettyjen tai mitättömien asiakirjojen perusteella, ei estä kohdistamasta vastuuta hakemuksen käsittelystä sille jäsenvaltiolle, joka on myöntänyt oleskeluluvan tai viisumin. Jäsenvaltio, joka on myöntänyt oleskeluluvan tai viisumin, ei kuitenkaan ole vastuussa hakemuksen käsittelystä, jos se voi osoittaa, että petollinen menettely on tapahtunut oleskeluluvan tai viisumin myöntämisen jälkeen.

13 artikla

Maahantulo ja/tai oleskelu

1. Jos tämän asetuksen 22 artiklan 3 kohdassa mainituissa kahdessa luettelossa selostettujen todisteiden tai aihetodisteiden, myös asetuksessa (EU) N:o 603/2013 tarkoitettujen tietojen, perusteella voidaan todeta, että hakija on ylittänyt jäsenvaltion rajan luvattomasti maitse, meritse tai lentoteitse kolmannelta maasta käsin, on kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa se jäsenvaltio, johon hän on tällä tavoin tullut. Tämä vastuu päättyy 12 kuukauden kuluttua päivästä, jona luvaton rajan ylittäminen tapahtui.

2. Jos jäsenvaltion ei ollenkaan tai ei enää voida katsoa olevan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vastuussa ja jos 22 artiklan 3 kohdassa mainituissa kahdessa luettelossa selostettujen todisteiden tai aihetodisteiden perusteella voidaan todeta, että hakija, joka on tullut jäsenvaltioiden alueelle luvattomasti tai jonka tulon liittymiä olosuhteita ei voida selvittää, on ennen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä oleskelut yhtäjaksoisesti vähintään viiden kuukauden ajan jossakin jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

Jos hakija on asunut vähintään viiden kuukauden jaksoja useissa jäsenvaltioissa, se jäsenvaltio, jossa hän on viimeksi asunut, on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

⁽¹⁾ EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1.

14 artikla

Viisumivapaa maahantulo

1. Jos kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö saapuu sellaisen jäsenvaltion alueelle, jossa häntä koskeva viisumipakko on poistettu, kyseinen jäsenvaltio on vastuussa hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelystä.

2. Edellä 1 kohdassa esitettyä periaatetta ei sovelleta, jos kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö jättää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jossakin toisessa jäsenvaltiossa, jossa häntä koskeva viisumipakko on myös poistettu. Tällöin tämä toinen jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

15 artikla

Hakemuksen tekeminen lentokentän kansainvälisellä kauttakulkualueella

Jos kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jäsenvaltion lentokentän kansainvälisellä kauttakulkualueella, kyseinen jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä.

IV LUKU

RIIPPUVUUSSUHTEESSA OLEVAT HENKILÖT JA HARKINTAVALTALAUSEKKEET

16 artikla

Riippuvuussuhteessa olevat henkilöt

1. Kun hakija on raskauden, vastasyntyneen lapsen, vakavan sairauden, vakavan vammaisuuden tai korkean ikänsä vuoksi riippuvainen jossakin jäsenvaltiossa oleskeluluvalla oleskelevan lapsensa, sisaruksensa tai vanhempansa avusta tai kun hakijan jossakin jäsenvaltiossa oleskeluluvalla oleskeleva lapsi, sisarus tai vanhempi on riippuvainen hakijan avusta, jäsenvaltioiden on yleensä pidettävä hakija yhdessä kyseisen lapsen, sisaruksen tai vanhemman kanssa tai saatettava heidät yhteen edellyttäen, että perhesiteet olivat olemassa jo lähtömaassa ja että kyseinen lapsi, sisarus tai vanhempi taikka hakija kykenee huolehtimaan riippuvuussuhteessa olevasta henkilöstä ja että asianomaiset henkilöt ilmoittavat kirjallisesti sitä haluavansa.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitettu lapsi, sisarus tai vanhempi oleskelee oleskeluluvalla muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa hakija oleskelee, on hakemuksen käsittelystä vastuussa se jäsenvaltio, jossa lapsi, sisarus tai vanhempi oleskelee oleskeluluvalla, paitsi jos hakijan terveydentila estää häntä huomattavan pitkään matkustamasta kyseiseen jäsenvaltioon. Tällaisessa tilanteessa hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa hakija oleskelee. Kyseinen jäsenvaltio ei ole velvollinen tuomaan hakijan lasta, sisarusta tai vanhempaa alueelleen.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 45 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia seikkoja: seikat, jotka on otettava huomioon arvioitaessa riippuvuussuhdetta; perusteet todistettujen perhesiteiden olemassaolon toteamiseksi; perusteet, joilla arvioidaan asianomaisen henkilön valmiuksia huolehtia riippuvuussuhteessa olevasta henkilöstä; ja seikat, jotka on otettava huomioon arvioitaessa huomattavan pitkään kestävä matkustuskyyttömyyttä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset jäsenvaltioiden kuulemista ja niiden välistä tietojenvaihtoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

17 artikla

Harkintavaltalausekkeet

1. Edellä olevasta 3 artiklan 1 kohdasta poiketen kukin jäsenvaltio voi päättää käsitellä kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön siellä jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen siinäkin tapauksessa, ettei se tässä asetuksessa määriteltyjen perusteiden mukaan ole vastuussa hakemuksen käsittelystä.

Jäsenvaltiosta, joka päättää käsitellä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tämän kohdan nojalla, tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, ja sen on otettava vastatakseen kaikista tähän vastuuseen liittyvistä velvollisuuksista. Sen on asetuksen (EY) N:o 1560/2003 18 artiklalla perustetun sähköisen DubliNet-viestintäverkon välityksellä tarvittaessa ilmoitettava tästä hakemuksen käsittelystä aiemmin vastuussa olleelle jäsenvaltiolle tai jäsenvaltiolle, joka toteuttaa menettelyä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, tai jäsenvaltiolle, jolle on esitetty hakijaa koskeva vastaanotto- tai takaisinottoopyyntö.

Jäsenvaltion, josta tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio tämän kohdan nojalla, on viipymättä ilmoitettava siitä Eurodac-järjestelmässä asetuksen (EU) N:o 603/2013 mukaisesti lisäämällä päivämäärä, jolloin päätös hakemuksen käsittelystä tehtiin.

2. Jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty ja joka toteuttaa menettelyn hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, tai hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio voi milloin tahansa ennen ensimmäisessä käsittelyssä itse asian osalta tehtävää päätöstä pyytää toista jäsenvaltiota vastaanottamaan hakijan, jotta omaiset voidaan saattaa erityisesti perhesyihin tai kulttuurisiin näkökohtiin perustuvista humanitaarisista syistä yhteen, vaikka tämä toinen jäsenvaltio ei olisi 8–11 ja 16 artiklassa säädettyjen perusteiden nojalla vastuussa hakemuksen käsittelystä. Henkilöiden, joita asia koskee, on ilmaistava suostumuksensa kirjallisesti.

Pyynnön esittävän jäsenvaltion on mainittava vastaanottopyynnössä kaikki hallussaan olevat tiedot, joiden perusteella vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio voi arvioida tilannetta.

Vastaanottopyynnön saaneen jäsenvaltion on suoritettava tarvittavat tarkistukset selvittääkseen, liittyykö tapaukseen edellä mainittuja humanitaarisia syitä, ja vastattava vastaanottopyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta asetuksen (EY) N:o 1560/2003 18 artiklalla perustetun sähköisen DubliNet-viestintäverkon välityksellä. Pyyntöön annettava kielteinen vastaus on perusteltava.

Jos vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio suostuu pyyntöön, vastuu hakemuksen käsittelystä siirtyy tälle jäsenvaltiolle.

V LUKU

HAKEMUKSEN KÄSITTELYSTÄ VASTUUSSA OLEVAN JÄSENVALTION VELVOLLISUUDET

18 artikla

Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet

1. Jäsenvaltio, joka on tämän asetuksen perusteella vastuussa hakemuksen käsittelystä, on velvollinen:

- a) ottamaan 21, 22 ja 29 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti vastaan hakijan, joka on jättänyt hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa;
- b) ottamaan 23, 24, 25 ja 29 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti takaisin hakijan, jonka hakemusta käsitellään ja joka on jättänyt hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa tai joka oleskelee ilman oleskelulupaa toisessa jäsenvaltiossa;
- c) ottamaan 23, 24, 25 ja 29 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti takaisin kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön, joka on käsittelyn kuluessa peruuttanut hakemuksensa ja jättänyt hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa tai joka oleskelee toisessa jäsenvaltiossa ilman oleskelulupaa;
- d) ottamaan 23, 24, 25 ja 29 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti takaisin kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön, jonka hakemus on hylätty ja joka on jättänyt hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa tai joka oleskelee ilman oleskelulupaa toisessa jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltion, joka on vastuussa hakemuksen käsittelystä, on 1 kohdan a ja b alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa käsiteltävä hakijan jättämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tai saatettava päätökseen sen käsittely.

Jos hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio oli 1 kohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa lopettanut hakemuksen käsittelyn siksi, että hakija oli peruuttanut sen ennen ensimmäisessä käsittelyssä itse asian osalta tehtävää päätöstä, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että hakijalla on oikeus pyytää, että hänen hakemuksensa käsittely saatetaan päätökseen tai että hän voi jättää uuden kansainvälistä suojelua

koskevan hakemuksen, jota ei kohdella direktiivissä 2013/32/EU tarkoitettuna myöhempänä hakemuksena. Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakemuksen käsittely saatetaan päätökseen.

Jos hakemus on 1 kohdan d alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa hylätty ainoastaan ensimmäisessä käsittelyssä, hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on varmistettava, että asianomaisella henkilöllä on tai on ollut mahdollisuus tehokkaaseen oikeussuojakeinoon direktiivin 2013/32/EU 46 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Vastuun lakkaaminen

1. Jos jäsenvaltio myöntää hakijalle oleskeluluvan, 18 artiklan 1 kohdassa säädetty velvollisuudet siirtyvät tälle jäsenvaltiolle.

2. Edellä 18 artiklan 1 kohdassa säädetty velvollisuudet lakkaavat, jos hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio voi silloin, kun sitä pyydetään ottamaan vastaan tai takaisin hakija tai muu 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu henkilö, osoittaa, että asianomainen henkilö on poistunut jäsenvaltioiden alueelta vähintään kolmen kuukauden ajaksi, jollei hänellä ole hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion myöntämää voimassa olevaa oleskelulupaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poissaolojakson jälkeen jätettyä hakemusta pidetään uutena hakemuksena, jonka osalta aloitetaan uusi menettely sen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi.

3. Edellä 18 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa yksilöidyt velvollisuudet lakkaavat olemasta voimassa, kun hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio voi silloin, kun sitä pyydetään ottamaan takaisin hakija tai muu 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu henkilö, osoittaa, että asianomainen henkilö on poistunut jäsenvaltioiden alueelta hakemuksen peruuttamisen tai hylkäämisen jälkeen tehdyn tehdyn palauttamispäätöksen tai annetun maastapoistamismääräyksen nojalla.

Toimeenpannun maastapoistamisen jälkeen jätettyä hakemusta pidetään uutena hakemuksena, jonka osalta aloitetaan uusi menettely sen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi.

VI LUKU

VASTAANOTTO- JA TAKAISINOTTOMENETTELYT

I JAKSO

Menettelyn aloittaminen

20 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Menettely hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi alkaa heti, kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on ensimmäisen kerran jätetty johonkin jäsenvaltioon.

2. Kansainvälistä suojelua koskeva hakemus katsotaan jätetyksi, kun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet hakijan esittämän hakemuksen tai viranomaisten suorittaman hakemuksen kirjaamisen. Jos hakemusta ei ole tehty kirjallisesti, on aikeesta ilmoittamisen ja hakemuksen kirjaamisen välisen ajan oltava mahdollisimman lyhyt.

3. Jos hakijan mukana on alaikäinen, joka täyttää perheenjäsenen määritelmän vaatimukset, alaikäisen tilannetta ei tätä asetusta sovellettaessa saa käsitellä erillään hänen perheenjäsenensä tilanteesta, vaan se kuuluu kyseisen perheenjäsenen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion vastuulle myös siinä tapauksessa, että alaikäinen ei itse ole hakija, edellyttäen että se on alaikäisen edun mukaista. Samoin on kohdeltava lapsia, jotka ovat syntyneet sen jälkeen, kun hakija on saapunut jäsenvaltioiden alueelle, ilman että on tarpeen aloittaa uutta menettelyä lasten vastaanottamiseksi.

4. Jos jäsenvaltion alueella oleskeleva hakija jättää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, on sen jäsenvaltion, jonka alueella hakija oleskelee, määritettävä, mikä jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä. Hakemuksen vastaanottaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava asiasta jäsenvaltiolle, jossa hakija oleskelee, ja viimeksi mainittua jäsenvaltiota on sen jälkeen tätä asetusta sovellettaessa pidettävä jäsenvaltiona, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty.

Hakijalle on ilmoitettava kirjallisesti siitä, että määrittämisestä vastaava jäsenvaltio on vaihtunut, ja päivämäärä, jona tämä vaihdos on tapahtunut.

5. Jotta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskeva menettely voidaan saattaa päätökseen, on jäsenvaltion, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on ensin jätetty, otettava 23, 24, 25 ja 29 artiklassa säädettyin edellytyksin takaisin hakija, joka oleskelee toisessa jäsenvaltiossa ilman oleskelulupaa tai joka on siellä tehnyt uuden kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sen jälkeen, kun hän on ensin peruuttanut toisessa jäsenvaltiossa tekemänsä ensimmäisen hakemuksen sen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskevan menettelyn kuluessa.

Tämä velvollisuus lakkaa, kun jäsenvaltio, jota on pyydetty saattamaan päätökseen menettely hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, toteaa, että hakija on tällä välin poistunut jäsenvaltioiden alueelta vähintään kolmeksi kuukaudeksi tai on saanut oleskeluluvan toiselta jäsenvaltiolta.

Toisessa alakohdassa tarkoitettua poissaolon jälkeen jätettyä hakemusta pidetään uutena hakemuksena, jonka osalta aloitetaan uusi menettely sen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi.

II JAKSO

Vastaanottopyyntöjä koskevat menettelyt

21 artikla

Vastaanottopyynnön esittäminen

1. Jos jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty, katsoo, että toinen jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä, se voi mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluessa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hakemuksen jättämispäivästä pyytää tätä toista jäsenvaltiota ottamaan hakijan vastaan.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos asetuksen (EU) N:o 603/2013 14 artiklan nojalla tallennettuihin tietoihin saadaan Eurodac-osuma, pyyntö on lähetettävä kahden kuukauden kuluessa kyseisen asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesta osuman saamisesta.

Jollei hakijan vastaanottoa koskevaa pyyntöä ole tehty ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetyn ajan kuluessa, vastuu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä säilyy sillä jäsenvaltiolla, jossa hakemus on jätetty.

2. Vastaanottoa pyytänyt jäsenvaltio voi pyytää kiireellistä vastausta, jos kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty maahantulo- tai oleskeluluvan epäämisen, luvattomasta oleskelusta johtuvan pidätyksen tai maastapoistamistoimenpiteestä ilmoittamisen tai sen toteuttamisen jälkeen.

Pyynnössä on esitettävä syyt siihen, miksi kiireellinen vastaus on tarpeen, ja aika, jonka kuluessa vastausta pyydetään. Tämän ajan on oltava vähintään yksi viikko.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltion on tehtävä toiselle jäsenvaltiolle vastaanottoa koskeva pyyntö vakiolomakkeella, jonka mukaan on liitettävä 22 artiklan 3 kohdassa mainittujen kahden luettelon mukaiset todisteet tai aihetodisteet ja/tai asiaa koskevat hakijan antamat tiedot, joiden perusteella sen jäsenvaltion viranomaiset, jolle pyyntö on esitetty, voivat tarkistaa, onko kyseinen jäsenvaltio tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti vastuussa hakemuksen käsittelystä.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset vastaanottopyyntöjen laatimiselle ja esittämiselle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Vastaanottopyyntöön vastaaminen

1. Pynnön saanut jäsenvaltio suorittaa tarvittavat tarkistukset, ja sen on tehtävä päätös hakijan vastaanottoa koskevan pyynnön johdosta kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

2. Menettelyssä, jossa hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään, käytetään todisteita ja aihetodisteita.

3. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä kaksi luetteloja, joissa ilmoitetaan asiaan vaikuttavat todisteet ja aihetodisteet tämän kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, ja tarkastelee näitä luetteloita määräjoiin uudelleen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

a) Todisteet:

- i) tällä tarkoitetaan muodollisia todisteita, joiden perusteella tämän asetuksen mukainen vastuu määräytyy, jollei niitä kumota vastakkaisella näytöllä;
- ii) jäsenvaltioiden on toimitettava 44 artiklassa säädetyille komitealle eri tyyppisten hallinnollisten asiakirjojen malleja muodollisia todisteita koskevassa luettelossa esitetyn luokituksen mukaisesti;

b) Aihetodisteet:

- i) tällä tarkoitetaan aihetodisteita, jotka, vaikka ne ovat kummottavissa, voivat todistusvoimansa mukaisesti olla tiettyissä tapauksissa riittäviä;
- ii) niiden todistusvoimaa suhteessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä koskevaan vastuuseen harkitaan tapauskohtaisesti.

4. Todisteita ei olisi vaadittava enempää kuin tämän asetuksen asianmukainen soveltaminen edellyttää.

5. Jollei muodollista näyttöä ole, vastaanottopyynnön saaneen jäsenvaltion on tunnustettava olevansa vastuussa hakemuksen käsittelystä, jos aihetodisteet ovat keskenään yhdenmukaisia, todennettavia ja riittävän yksityiskohtaisia vastuun määrittämiseksi.

6. Jos vastaanottopyynnön esittävä jäsenvaltio vetoaa asian kiireellisyyteen 21 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, pyynnön saaneen jäsenvaltion on tehtävä parhaansa noudattaakseen pyydettyä määräaika. Poikkeustapauksissa, joissa voidaan osoittaa, että hakijan vastaanottoa koskevan pyynnön tutkiminen on erityisen ongelmallista, pyynnön saanut jäsenvaltio voi vastata pyydetyn määräajan jälkeen, mutta joka tapauksessa yhden kuukauden kuluessa. Tällöin pyynnön saaneen jäsenvaltion on alun perin pyydetyn määräajan kuluessa ilmoitettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle päätöksestään lykätä vastauksen antamista.

7. Jollei vastausta anneta 1 kohdassa mainitun kahden kuukauden ja 6 kohdassa mainitun yhden kuukauden määräajan kuluessa, vastaanottopyyntö katsotaan hyväksytyksi, ja tämä tuo mukanaan veloitteen ottaa henkilö vastaan, mihin kuuluu velvoite huolehtia asianmukaisista järjestelyistä saavuttaessa maahan.

III JAKSO

Takaisinottopyyntöjä koskevat järjestelyt

23 artikla

Takaisinottopyynnön esittäminen, kun pyynnön esittävässä jäsenvaltiossa on jätetty uusi hakemus

1. Jos jäsenvaltio, jossa 18 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu henkilö on jättänyt uuden kansainvälistä

suojelua koskevan hakemuksen, katsoo, että toinen jäsenvaltio on vastuussa 20 artiklan 5 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti, se voi pyytää tuota toista jäsenvaltiota ottamaan kyseisen henkilön takaisin.

2. Takaisinottopyyntö on tehtävä mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa kahden kuukauden kuluessa asetuksen (EU) N:o 603/2013 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua Eurodac-osuuden saamisesta.

Jos takaisinottopyyntö perustuu muihin todisteisiin kuin Eurodac-järjestelmästä saatuihin tietoihin, se on lähetettävä takaisinottopyynnön saavalle jäsenvaltiolle kolmen kuukauden kuluessa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämispäivästä.

3. Jos takaisinottopyyntöä ei tehdä 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä on vastuussa jäsenvaltio, jossa uusi hakemus on jätetty.

4. Takaisinottopyyntö on tehtävä vakiolomakkeella, johon on liitettävä 22 artiklan 3 kohdassa mainituissa kahdessa luettelossa kuvatut todisteet tai aihetodisteet ja/tai asianomaisen henkilön antamat asiaan liittyvät tiedot, joiden perusteella sen jäsenvaltion viranomaiset, jolle pyyntö on esitetty, voivat tarkistaa, onko kyseinen jäsenvaltio tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti vastuussa hakemuksen käsittelystä.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset takaisinottopyyntöjen laatimiselle ja esittämiselle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla

Takaisinottopyynnön esittäminen, kun pyynnön esittävässä jäsenvaltiossa ei ole jätetty uutta hakemusta

1. Jos jäsenvaltio, jonka alueella 18 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu henkilö oleskelee ilman oleskelulupaa ja jossa ei ole jätetty kansainvälistä suojelua koskevaa uutta hakemusta, katsoo, että toinen jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä 20 artiklan 5 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti, se voi pyytää kyseistä toista jäsenvaltiota ottamaan kyseisen henkilön takaisin.

2. Poiketen siitä, mitä jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

2008/115/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltio, jonka alueella henkilö oleskelee ilman oleskelulupaa, päättää tehdä Eurodac-järjestelmässä haun asetuksen (EU) N:o 603/2013 17 artiklan mukaisesti, pyyntö ottaa takaisin tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu henkilö tai sen 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu henkilö, jonka kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta ei ole tehty lopullista hylkäävää päätöstä, on tehtävä mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa kahden kuukauden kuluessa Eurodac-osuman saamisesta asetuksen (EU) N:o 603/2013 17 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Jos takaisinotto-pyyntö perustuu muihin todisteisiin kuin Eurodac-järjestelmästä saatuun tietoihin, se on lähetettävä takaisinotto-pyyntöön saavalle jäsenvaltiolle kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona pyynnön esittävä jäsenvaltio on tullut tietoiseksi siitä, että jokin toinen jäsenvaltio saattaa olla vastuussa asianomaisesta henkilöstä.

3. Jos takaisinotto-pyyntöä ei tehdä 2 kohdassa säädetystä määräajassa, jäsenvaltion, jonka alueella asianomainen henkilö oleskelee ilman oleskelulupaa, on annettava tälle henkilölle mahdollisuus jättää uusi hakemus.

4. Jos tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu henkilö, jonka kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta on tehty lopullinen hylkäävä päätös yhdessä jäsenvaltiossa, oleskelee toisen jäsenvaltion alueella ilman oleskelulupaa, viimeksi mainittu jäsenvaltio voi joko pyytää ensin mainittua jäsenvaltiota ottamaan takaisin asianomainen henkilö tai toteuttaa direktiivin 2008/115/EY mukaisen palautusmenettelyn.

Kun jälkimmäinen jäsenvaltio päättää pyytää ensin mainittua jäsenvaltiota ottamaan takaisin asianomaisen henkilön, direktiivissä 2008/115/EY vahvistettuja sääntöjä ei sovelleta.

5. Pyyntö ottaa 18 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu henkilö takaisin on esitettävä vakiolomakkeella, johon on liitettävä 22 artiklan 3 kohdassa mainituissa kahdessa luettelossa kuvatut todisteet tai aihetodisteet ja/tai henkilön antamat asiaan liittyvät tiedot, joiden perusteella sen jäsenvaltion viranomaiset, jolle pyyntö on esitetty, voivat tarkistaa, onko kyseinen jäsenvaltio tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti vastuussa hakemuksen käsittelystä.

Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä kaksi luetteloa, joissa ilmoitetaan asiaan vaikuttavat todisteet ja aihetodisteet 22 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, ja tarkastelee näitä luetteloita määräajoin uudelleen sekä hyväksyy yhdenmukaiset edellytykset takaisinotto-pyyntöjen laatimiselle ja esittämiselle. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Takaisinotto-pyyntöön vastaaminen

1. Jäsenvaltion, jolta takaisinottoa on pyydetty, on suoritettava tarvittavat tarkistukset ja tehtävä päätös asianomaisen hen-

kilön takaisinottoa koskevasta pyynnöstä mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa viimeistään kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. Jos pyyntö perustuu Eurodac-järjestelmästä saatuun tietoihin, tämä määräaika rajoitetaan kahteen viikkoon.

2. Jollei vastausta anneta 1 kohdassa mainitussa kuukauden tai kahden viikon määräajassa, pyyntö katsotaan hyväksytyksi, ja tämä tuo mukanaan velvoitteen ottaa asianomainen henkilö takaisin, mihin kuuluu velvoite huolehtia asianmukaisista järjestelyistä saavuttaessa maahan.

IV JAKSO

Menettelylliset takeet

26 artikla

Siirtopäätöksestä ilmoittaminen

1. Jos pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio suostuu ottamaan vastaan tai takaisin hakijan tai muun 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettun henkilön, on pyynnön esittäneen jäsenvaltion ilmoitettava asianomaiselle henkilölle päätöksestä siirtää hänet hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon ja tarvittaessa päätöksestä olla käsittelemättä hänen kansainvälistä suojelua koskevaa hakemustaan. Jos asianomaista henkilöä edustaa oikeudellinen tai muu neuvonantaja, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi kyseiselle oikeudelliselle tai muulle neuvonantajalle asianomaisen henkilön sijaan ja tarvittaessa ilmoittaa päätöksestä asianomaiselle henkilölle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä on myös oltava tiedot käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista, mukaan lukien oikeus hakea tarvittaessa lykkäävää vaikutusta, ja tällaisten oikeussuojakeinojen käyttöön sovellettavista määräajoista ja siirron toteuttamista koskevista määräajoista sekä tarvittaessa maininta paikasta, jossa, ja ajankohdasta, jolloin asianomaisen henkilön on ilmoitauduttava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa, jos hän siirtyy sinne omin neuvoin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot henkilöistä tai yksiköistä, jotka voivat antaa oikeudellista apua asianomaiselle henkilölle, ilmoitetaan hänelle yhdessä 1 kohdassa tarkoitettun päätöksen kanssa, ellei niitä ole jo ilmoitettu.

3. Kun oikeudellinen tai muu neuvonantaja ei avusta tai edusta asianomaista henkilöä, jäsenvaltioiden on ilmoitettava hänelle päätöksen tärkeimmät tiedot, joiden on aina sisällettävä tiedot käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista ja niiden käyttöön sovellettavista määräajoista kielellä, jota asianomainen henkilö ymmärtää tai jota hänen kohtuudella voidaan olettaa ymmärtävän.

27 artikla

Oikeussuojakeinot

1. Hakijalla tai muulla 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettulla henkilöllä on oltava oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelemään tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kohtuullisesta määräajasta, jonka aikana asianomainen henkilö voi käyttää oikeuttaan tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin 1 kohdan mukaisesti.

(¹) EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

Kun pyynnön esittänyt jäsenvaltio ei noudata vastaanotto- tai takaisinotto-pyyntöä esittämistä koskevia määräaikoja tai jos siirtoa ei toteuteta kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa kuuden viikon määräajassa, henkilöä ei saa enää pitää säilössä. Tällöin 21, 23, 24 ja 29 artiklaa sovelletaan vastaavasti edelleen.

4. Jotta voidaan turvata siirtoa hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon koskevat menettelyt, säilöönotto-olosuhteisiin ja säilöön otettuihin henkilöihin sovellettaviin takeisiin sovelletaan direktiivin 2013/33/EU 9, 10 ja 11 artiklaa.

VI JAKSO

Siirrot

29 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt ja määräajat

1. Hakijan tai muun 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön siirto pyynnön esittäneestä jäsenvaltiosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon tapahtuu pyynnön esittäneen jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti ja sen jälkeen kun asianomaiset jäsenvaltiot ovat päässeet asiasta yhteisymmärrykseen ja heti kun se on käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toinen jäsenvaltio on suostunut pyyntöön ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin tai muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn johdosta annetun lopullisen päätöksen tekemisestä, jos sillä on lykkäävä vaikutus 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos siirrot hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon toteutetaan valvottuna lähtönä tai saattajan kanssa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne toteutetaan inhimillisellä tavalla sekä perusoikeuksia ja ihmisarvoa täysimääräisesti kunnioittaen.

Pyynnön esittänyt jäsenvaltio myöntää tarvittaessa hakijalle kulkuluvan. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kulkuluvan mallin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on ilmoitettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle tapauksen mukaan joko asianomaisen henkilön turvallisesta perille saapumisesta tai siitä, ettei tämä ole ilmoittautunut viranomaisille annetussa määräajassa.

2. Jos siirtoa ei toteuteta kuuden kuukauden määräajan kuluessa, hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio vapautuu velvoitteestaan ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin, ja vastuu siirtyy pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle. Määräaikaa voidaan jatkaa enintään yhteen vuoteen, jos siirtoa ei voida suorittaa asianomaisen henkilön vangitsemisen vuoksi,

tai enintään kahdeksaantoista kuukauteen, jos asianomainen henkilö on paennut viranomaisilta.

3. Jos henkilön siirtämisessä on tapahtunut virhe tai siirtopäätös on kumottu muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn perusteella siirron toteuttamisen jälkeen, siirron toteuttaneen jäsenvaltion on viipymättä otettava asianomainen henkilö takaisin.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset jäsenvaltioiden kuulemista ja niiden välistä tietojenvaihtoa varten, erityisesti siltä osin kuin kyse on lykättyistä tai viivästyneistä siirroista, hyväksytyksi katsotuista siirroista, alaikäisten tai riippuvuussuhteessa olevien siirroista sekä valvotuista siirroista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

30 artikla

Siirron kustannukset

1. Siirron toteuttava jäsenvaltio vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat hakijan tai muun 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön siirtämisestä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon.

2. Jos asianomainen henkilö on siirrettävä takaisin johonkin jäsenvaltioon siksi, että siirrosta on tapahtunut virhe tai että siirtopäätös on kumottu muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn perusteella siirron toteuttamisen jälkeen, siirron alun perin toteuttanut jäsenvaltio vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat asianomaisen henkilön siirtämisestä takaisin sen alueelle.

3. Tämän asetuksen nojalla siirrettäviä henkilöitä ei saa vaatia maksamaan siirroista aiheutuvia kustannuksia.

31 artikla

Tarvittavien tietojen vaihto ennen siirron toteuttamista

1. Jäsenvaltion, joka toteuttaa hakijan tai muun 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön siirron, on ilmoitettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle siirrettävää henkilöä koskevat, asian käsittelyn kannalta asianmukaiset, olennaiset ja ainoastaan tarpeelliset henkilötiedot, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset pystyvät tarjoamaan kyseiselle henkilölle asianmukaisen avun, mihin sisältyy hänen elintärkeiden etujensa suojelemiseen tarvittava välitön terveydenhoito, ja turvaamaan tällä asetuksella ja muilla asiaankuuluvilla turvapaikkasäädöksillä myönnetyn suojelun ja oikeuksien jatkuvuuden. Kyseiset tiedot on toimitettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle kohtuullisessa ajassa ennen siirron toteuttamista, jotta sen kansallisen lain mukaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävästi aikaa toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

2. Siirron toteuttavan jäsenvaltion on toimitettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle kaikki tiedot, jotka ovat kansallisen lain mukaisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla ja jotka ovat tarpeen siirrettävän henkilön oikeuksista ja välittömistä erityistarpeista huolehtimiseksi, ja erityisesti:

- a) kaikki välittömät toimenpiteet, jotka hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on toteutettava sen varmistamiseksi, että siirrettävän henkilön erityistarpeista huolehditaan asianmukaisesti, mukaan lukien mahdollisesti tarvittava välitön terveydenhoito;
- b) vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollisesti oleskelevien perheenjäsenten, sukulaisten tai muiden omaisten yhteystiedot;
- c) alaikäisten osalta tiedot heidän koulutuksestaan;
- d) arvio hakijan iästä.

3. Tähän artiklaan perustuvaa tietojenvaihtoa on toteutettava ainoastaan niiden viranomaisten välillä, jotka on ilmoitettu komissiolle tämän asetuksen 35 artiklan mukaisesti, käyttäen asetuksen (EY) N:o 1560/2003 18 artiklan mukaisesti perustettua sähköistä Dublinet-viestintäverkkoa. Vaihdettuja tietoja saa käyttää ainoastaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin tarkoituksiin, eikä niitä saa käsitellä edelleen.

4. Jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon helpottamiseksi komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä vakiolomakkeen tämän artiklan nojalla tarvittavien tietojen toimittamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Tämän artiklan nojalla tapahtuvaan tietojenvaihtoon sovelletaan 34 artiklan 8–12 kohdassa vahvistettuja sääntöjä.

32 artikla

Terveydentilaa koskevien tietojen vaihto ennen siirron toteuttamista

1. Siirron toteuttavan jäsenvaltion on yksinomaan tarvittavan lääketieteellisen hoidon antamista varten toimitettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle valtiolle siirrettävän henkilön erityistarpeita koskevat tiedot, jotka yksittäistapauksissa voivat koskea kyseisen henkilön fyysistä terveyttä tai mielenterveyttä, erityisesti kun kyseessä ovat vammaiset, vanhukset, raskaana olevat naiset, alaikäiset ja henkilöt, jotka ovat joutuneet kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan psyykkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan kohteeksi, sikäli kuin nämä tiedot ovat kansallisen lain mukaisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla. Tiedot toimitetaan yhteisellä terveystodistuksella, johon liitetään tarvittavat asiakirjat. Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on varmistettava, että nämä erityistarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon, etenkin jos kyseessä on välittömästi tarvittava sairaanhoito.

Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä yhteisen terveystodistuksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen

2. Siirron toteuttava jäsenvaltio toimittaa 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon vasta, kun siihen on saatu hakijan ja/tai hänen edustajansa nimenomainen suostumus tai, jos hakija on fyysisesti tai oikeudellisesti kykenemätön antamaan suostumustaan, kun tietojen toimittaminen on välttämätöntä hakijan tai jonkun toisen henkilön elintärkeiden etujen suojaamiseksi. Se, että henkilö ei ole antanut tai on kieltäytynyt antamasta suostumusta, ei estä toteuttamasta siirtoa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilökohtaisia terveystietoja saa käsitellä vain terveydenhuollon ammattihenkilö, jota koskee terveydenhuollon ammattihenkilöillä oleva salassapitovelvollisuus kansallisen lain tai toimivaltaisten kansallisten viranomaisten asettamien sääntöjen nojalla, tai muu henkilö, jolla on vastaava salassapitovelvollisuus.

4. Tähän artiklaan perustuvaa tietojenvaihtoa on toteutettava ainoastaan 3 kohdassa tarkoitettujen terveydenhuollon ammattihenkilöiden tai muiden henkilöiden välillä. Vaihdettuja tietoja saa käyttää ainoastaan 1 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin eikä niitä saa käsitellä edelleen.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset ja käytännön järjestelyt tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Tämän artiklan nojalla tapahtuvaan tietojenvaihtoon sovelletaan 34 artiklan 8–12 kohdassa vahvistettuja sääntöjä.

33 artikla

Varhaisvaroitus-, valmius- ja kriisinhallintamenettely

1. Kun komissio toteaa erityisesti EASOn asetuksen (EU) N:o 439/2010 nojalla keräämien tietojen perusteella, että tämän asetuksen soveltaminen saattaa vaarantua joko siksi, että jonkin jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmään saattaa kohdistua erityisiä paineita ja/tai jonkin jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmän toiminnassa esiintyy ongelmia, se antaa yhteistyössä EASOn kanssa suosituksia kyseiselle jäsenvaltiolle ja kehottaa sitä laatimaan ennaltaehkäisy-suunnitelman.

Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle, aikooko se esittää tällaisen ennaltaehkäisy-suunnitelman, jonka avulla voidaan selvittää sen turvapaikkajärjestelmään kohdistuvista paineista ja/tai ongelmista sen toiminnassa ja samalla taata kansainvälistä suojelua hakevien perusoikeuksien suojeleminen.

Jäsenvaltio voi oman harkintansa perusteella ja omasta aloitteestaan laatia ennaltaehkäisy-suunnitelman ja myöhemmin tarkistaa sitä. Jäsenvaltio voi pyytää ennaltaehkäisy-suunnitelman laatimisessa apua komissiolta, muilta jäsenvaltioilta, EASOlta ja muilta asiaankuuluvilta unionin virastoilta.

2. Kun ennaltaehkäisy-suunnitelma on laadittu, asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava se neuvostolle ja komissiolle sekä raportoitava niille säännöllisesti sen täytäntöönpanosta. Komissio ilmoittaa tämän jälkeen Euroopan parlamentille keskeiset tiedot ennaltaehkäisy-suunnitelmasta. Komissio toimittaa ennaltaehkäisy-suunnitelman täytäntöönpanoa koskevat kertomukset neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

Asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet tilanteen ratkaisemiseksi, jos sen turvapaikkajärjestelmään kohdistuu erityisiä paineita, tai sen varmistamiseksi, että havaitut puutteet korjataan ennen tilanteen kärjistymistä. Jos ennaltaehkäisy-suunnitelma sisältää toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on käsitellä jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmään kohdistuvia erityisiä paineita, jotka saattavat vaarantaa tämän asetuksen soveltamisen, komissio pyytää EASOLta neuvoa ennen Euroopan parlamentille ja neuvostolle raportointia.

3. Kun komissio toteaa EASON analyysin perusteella, että ennaltaehkäisy-suunnitelman täytäntöönpano ei ole korjannut havaittuja puutteita, tai jos on olemassa vakava vaara, että asianomaisen jäsenvaltion turvapaikkatilanne kehittyy kriisiksi, jota ei todennäköisesti voida ratkaista ennaltaehkäisy-suunnitelmalla, komissio voi tilanteen mukaan yhteistyössä EASON kanssa pyytää asianomaista jäsenvaltiota laatimaan kriisinhallintasuunnitelman ja tarvittaessa tarkistamaan sitä. Kriisinhallintasuunnitelmassa on koko menettelyn ajan varmistettava, että se on johdonmukainen unionin turvapaikkasäännösten kanssa ja että siinä erityisesti kunnioitetaan kansainvälistä suojelua hakevien perusoikeuksia.

Jäsenvaltion, jota on pyydetty laatimaan kriisinhallintasuunnitelma, on laadittava se yhteistyössä komission ja EASON kanssa viipymättä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua pyynnön esittämisestä.

Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava kriisinhallintasuunnitelmansa komissiolle ja muille asiaankuuluville sidosryhmille, kuten tarvittaessa EASOLle, ja raportoitava niille vähintään kolmen kuukauden välein sen täytäntöönpanosta.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedon kriisinhallintasuunnitelmasta, sen mahdollisista tarkistuksista ja sen täytäntöönpanosta. Näissä kertomuksissa asianomaisen jäsenvaltion on annettava tiedot, joiden perusteella kriisinhallintasuunnitelman noudattamista voidaan valvoa, kuten menettelyn kesto, säilöönotto-olosuhteet ja vastaanottovalmiudet suhteessa hakijavirtaan.

4. Neuvosto seuraa tiiviisti tilannetta koko tällä artiklalla perustetun varhaisvaroitus-, valmius- ja kriisinhallintamenettelyn

ajan ja voi pyytää lisätietoja sekä antaa poliittista ohjausta erityisesti tilanteen kiireellisyyden ja vakavuuden osalta ja siten siitä, onko jäsenvaltion laadittava joko ennaltaehkäisy-suunnitelma tai tarvittaessa kriisinhallintasuunnitelma. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat koko menettelyn ajan keskustella ja antaa ohjausta tarpeelliseksi katsomiensa solidaarisuustoimenpiteiden osalta.

VII LUKU

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

34 artikla

Tietojenvaihto

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava toiselle jäsenvaltiolle tämän sitä pyytäessä hakijasta asian käsittelyn kannalta asianmukaiset, olennaiset ja ainoastaan tarpeelliset henkilötiedot, joita tarvitaan:

- a) hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi;
- b) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä varten;
- c) tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksien täytäntöönpanemiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot saavat koskea ainoastaan:

- a) hakijan ja tarvittaessa hänen perheenjäsentensä, sukulaistensa tai muiden omaisten henkilötietoja (suku- ja etunimi sekä tarvittaessa entinen nimi, lisä- tai salanimet, nykyinen ja aiempi kansalaisuus, syntymäaika ja -paikka);
- b) henkilö- ja matkustusasiakirjoja (asiakirjan numero, voimassaolo, antopäivä, asiakirjan antanut viranomainen, myöntämisaika jne.);
- c) muita tietoja, jotka ovat tarpeen hakijan henkilöllisyyden toteamiseksi, mukaan luettuina asetuksen (EU) N:o 603/2013 mukaisesti käsitellyt sormenjäljet;

- d) oleskelupaikkoja ja käytettyjä matkareittejä;
- e) jäsenvaltion myöntämiä oleskelulupia tai viisumeja;
- f) paikkaa, jossa hakemus on jätetty;
- g) mahdollisen aikaisemman kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämispäivää, vireillä olevan hakemuksen jättämispäivää, hakemuksen käsittelyvaihetta ja päätöstä, mikäli sellainen on tehty.

3. Hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio voi lisäksi pyytää toista jäsenvaltiota ilmoittamaan, mitä syitä hakija on esittänyt hakemuksensa perusteeksi, ja mahdolliset hakijaa koskevan päätöksen perustelut, jos se on tarpeen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä varten. Toinen jäsenvaltio voi kieltäytyä vastaamasta sille esitettyyn pyyntöön, jos tietojen toimittaminen voisi vaarantaa sen olennaisia etuja tai vahingoittaa asianomaisen henkilön tai muiden henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojaa. Kansainvälistä suojelua hakevalta on joka tapauksessa saatava pyynnön esittäneen jäsenvaltion hankkima kirjallinen suostumus, ennen kuin pyydettyjä tietoja voidaan luovuttaa. Tässä tapauksessa hakijan on tiedettävä, mitä erityisiä tietoja hänen suostumuksensa koskee.

4. Tietojen saantia koskevia pyyntöjä voidaan esittää ainoastaan yksittäisten kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten yhteydessä. Tietojen saantia koskeva pyyntö on perusteltava, ja mikäli pyynnön tarkoituksena on tarkistaa sellaisen vastuun määrääntymisperusteen olemassaolo, joka todennäköisesti aiheuttaa vastuun syntymisen jäsenvaltiolle, jolle pyyntö esitetään, on pyynnössä mainittava, mihin todisteeseen, mukaan lukien asiaan vaikuttavat luotettavista lähteistä saadut tiedot siitä, miten hakijat tulevat jäsenvaltioiden alueelle, tai hakijan lausumaan sisältyvään yksityiskohtaiseen ja todennettavissa olevaan osaan se perustuu. Tällaiset luotettavista lähteistä saadut asiaan vaikuttavat tiedot eivät yksinään riitä määrittämään tämän asetuksen mukaista jäsenvaltion vastuuta ja toimivaltaa, mutta ne voivat vaikuttaa muiden yksittäistä hakijaa koskevien tietojen arviointiin.

5. Jäsenvaltio, jolta tietoja on pyydetty, on velvollinen vastaamaan pyyntöön viiden viikon kuluessa. Vastauksen viivästyminen on asianmukaisesti perusteltava. Viiden viikon määräajan noudattamatta jättäminen ei vapauta pyynnön vastaanottanutta jäsenvaltiota velvollisuudesta vastata pyyntöön. Jos pyynnön vastaanottaneen ja määräajan ylittäneen jäsenvaltion suorittamissa tutkimuksissa tulee esiin tietoja, jotka osoittavat sen olevan vastuussa hakemuksen käsittelystä, kyseinen jäsenvaltio ei voi vedota 21, 23 ja 24 artiklassa säädettyjen määräaikojen ylittymiseen perusteena kieltäytyä noudattamasta vastaanotto- tai takaisinotto-pyyntöä. Tällöin 21, 23 ja 24 artiklassa säädettyjä vastaanotto- tai takaisinotto-pyyntöjen esittämistä koskevia määräaikoja pidennetään ajanjaksolla, joka vastaa pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion vastauksen viivästyntä.

6. Tietojen vaihto tapahtuu jäsenvaltion pyynnöstä ja ainoastaan sellaisten viranomaisten kesken, jotka kukin jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

7. Vaihdettuja tietoja saadaan käyttää ainoastaan 1 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Kussakin jäsenvaltiossa tietoja voidaan toimittaa niiden luonteen ja vastaanottavan viranomaisen toimivallan mukaan ainoastaan niille viranomaisille ja tuomioistuimille, joiden tehtävänä on:

- a) hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen;
- b) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittely;
- c) tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksien täytäntöönpano.

8. Tiedot antavan jäsenvaltion on varmistettava, että ne ovat oikeat ja ajan tasalla. Jos ilmenee, että se on antanut virheellisiä tietoja tai tietoja, joita ei olisi pitänyt antaa, asiasta on välittömästi ilmoitettava vastaanottaville jäsenvaltioille. Näiden on oikaistava kyseiset tiedot tai poistettava ne.

9. Hakijalla on oikeus saada pyynnöstä tieto siitä, mitä häntä koskevia tietoja on käsitelty.

Jos hakija toteaa, että kyseisiä tietoja on käsitelty tämän asetuksen tai direktiivin 95/46/EY vastaisesti, erityisesti tietojen puutteellisuuden tai virheellisyyden vuoksi, hänellä on oikeus vaatia tietojen oikaisemista tai poistamista.

Viranomaisen, joka suorittaa tietojen oikaisemisen tai poistamisen, on ilmoitettava tästä tapauksen mukaan joko tiedot lähetettävälle tai ne vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

Hakijalla on oltava oikeus nostaa kanne toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai tehdä kantelu toimivaltaisille viranomaisille siinä jäsenvaltiossa, joka on evännyt häneltä oikeuden tutustua häntä itseään koskeviin tietoihin tai oikaista tai poistaa ne.

10. Kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa on vaihdettujen tietojen lähettäminen ja vastaanottaminen kirjattava asianomaisen henkilön henkilökansioon ja/tai erilliseen rekisteriin.

11. Vaihdettuja tietoja ei saa säilyttää pitempään kuin on tarpeen niiden päämäärien saavuttamiseksi, joiden vuoksi tietoja on vaihdettu.

12. Jos tietoja ei käsitellä automaattisesti tai jos ne eivät muodosta eikä niistä ole tarkoitukseen muodostaa rekisteriä, kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla tämän artiklan noudattaminen varmistetaan tehokkain valvontatoimin.

35 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja niiden resurssit

1. Kunkin jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle tästä asetuksesta johtuvien velvollisuuksien täytäntöönpanosta vastaavat erityisviranomaiset ja niitä koskevat muutokset. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisillä viranomaisilla on riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseen ja erityisesti vastataksaan säädetyissä määrärajoissa tietojen antamista sekä hakijoiden vastaanottoa ja takaisinottoa koskeviin pyyntöihin.

2. Komissio julkaisee kootun luettelon 1 kohdassa tarkoitettua viranomaisista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos luetteloon tehdään muutoksia, komissio julkaisee ajan tasalle saatetun kootun luettelon kerran vuodessa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille on annettava tämän asetuksen soveltamista varten tarvittava koulutus.

4. Komissio perustaa täytäntöönpanosäädöksillä suojatut sähköiset tiedonsiirtokanavat 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten välille pyyntöjen, vastausten ja kaiken kirjallisen kirjeenvaihdon välittämistä varten ja sen varmistamiseksi, että lähettäjät saavat automaattisesti sähköisen todisteen pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Hallinnolliset järjestelyt

1. Jäsenvaltiot voivat kahdensivuisesti sopia keskinäisistä hallinnollisista järjestelyistä, jotka koskevat tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia käytännön sääntöjä, jotta sen täytäntöönpanoa voidaan helpottaa ja tehostaa. Nämä järjestelyt voivat koskea:

- a) yhteyshenkilöiden vaihtoa;
- b) menettelyjen yksinkertaistamista ja hakijoiden vastaanottoa tai takaisinottoa koskevien pyyntöjen toimittamiseen ja käsittelyyn sovellettavien määräaikojen lyhentämistä.

2. Jäsenvaltiot voivat myös pitää voimassa asetuksen (EY) N:o 343/2003 nojalla tehdyt hallinnolliset järjestelyt. Siltä osin kuin

tällaiset järjestelyt ovat ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, asianomaisten jäsenvaltioiden on muutettava järjestelyjä niin, että mahdollisesti havaitut ristiriitaisuudet poistuvat.

3. Ennen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen tekemistä tai muuttamista asianomaisten jäsenvaltioiden on kuultava komissiota järjestelyn yhteensopivuudesta tämän asetuksen kanssa.

4. Jos komissio katsoo, että 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen järjestelyt ovat ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, se ilmoittaa asiasta asianomaisille jäsenvaltioille kohtuullisen ajan kuluessa. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimet kyseisen järjestelyn muuttamiseksi kohtuullisessa ajassa niin, että mahdollisesti havaitut ristiriitaisuudet poistuvat.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista järjestelyistä sekä niiden mahdollisista irtisanomisista tai muutoksista.

VIII LUKU

SOVITTELU

37 artikla

Sovittelu

1. Kun jäsenvaltiot eivät pääse sopimukseen jostakin tämän asetuksen soveltamiseen liittyvästä asiasta, ne voivat turvautua 2 kohdan mukaiseen sovittelumenettelyyn.

2. Sovittelumenettely aloitetaan siten, että yksi erimielisyyden osapuolena olevista jäsenvaltioista esittää tätä koskevan pyynnön 44 artiklalla perustetun komitean puheenjohtajalle. Hyväksytään sovittelumenettelyn aloittamisen asianomaiset jäsenvaltiot sitoutuvat ottamaan ratkaisuehdotuksen huomioon mahdollisimman pitkälle.

Komitean puheenjohtaja nimeää kolme komitean jäsentä, jotka edustavat kolmea erimielisyyden ulkopuolista jäsenvaltiota. Heille toimitetaan erimielisyyden osapuolten perustelut joko kirjallisesti tai suullisesti, ja keskusteltuaan niistä he esittävät ratkaisuehdotuksensa kuukauden kuluessa, tarvittaessa äänestyksen jälkeen.

Asian käsittelyä johtaa komitean puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja. Hän voi esittää kantansa mutta ei saa osallistua äänestykseen.

Ratkaisuehdotus on lopullinen eikä sitä voida ottaa uudelleen käsiteltäväksi riippumatta siitä, hyväksyvätkö osapuolet sen.

IX LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

38 artikla

Aineistoturvallisuus ja tietosuojat

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet lähetettyjen henkilötietojen turvallisuuden varmistamiseksi ja erityisesti käsiteltyjen henkilötietojen laittoman tai luvattoman käytön tai paljastamisen, muuttamisen tai katoamisen välttämiseksi.

Kunkin jäsenvaltion on säädettävä, että direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 1 kohdan nojalla nimetyn kansallisen valvontaviranomaisen tai nimettyjen kansallisten valvontaviranomaisten on seurattava riippumattomasti kansallisen lakinsa mukaisesti, että kyseinen jäsenvaltio noudattaa lakia käsitellessään henkilötietoja tämän asetuksen mukaisesti.

39 artikla

Salassapito

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 35 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia sitoo työssä saatujen tietojen osalta kansallisen lain mukainen salassapitovelvollisuus.

40 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen mukaisesti käsiteltävien tietojen väärinkäyttämistä rangaistaan seuraamuksilla, kansallisen lain mukaiset hallinnolliset ja/tai rikosoikeudelliset seuraamukset mukaan lukien, ja että seuraamukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

41 artikla

Siirtymäsäännökset

Tilanteissa, joissa hakemus on jätetty 49 artiklan toisessa kohdassa mainitun päivän jälkeen, otetaan jäsenvaltion vastuun syntymiseen tämän asetuksen nojalla todennäköisesti vaikuttavat seikat huomioon myös tätä päivää edeltävän ajan osalta, lukuun ottamatta 13 artiklan 2 kohdassa mainittuja seikkoja.

42 artikla

Määräaikojen laskeminen

Kaikki tässä asetuksessa säädetyt määräajat lasketaan seuraavasti:

- a) jos päivinä, viikkoina tai kuukausina ilmoitettu määräaika lasketaan alkavaksi jonkin tapahtuman tai toiminnan toteuttamisen hetkestä, tapahtumapäivän tai toiminnan toteuttamispäivän ei katsota sisältyvän tähän määräaikaan;
- b) viikkoina tai kuukausina ilmaistu määräaika päättyy määräajan viimeisen viikon tai kuukauden sen päivän päätyttyä,

joka nimeltään tai järjestysnumeroltaan vastaa sitä tapahtumapäivää tai toiminnan toteuttamispäivää, josta määräaika on laskettava. Jos kuukausina ilmaistun määräajan viimeisessä kuukaudessa ei ole päivää, jona määräajan tulisi päättyä, määräaika päättyy tuon kuukauden viimeisen päivän päätyttyä;

- c) lauantait, sunnuntait ja kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden yleiset vapaapäivät sisältyvät määräaikoihin.

43 artikla

Alueellinen soveltamisala

Ranskan tasavallan osalta tätä asetusta sovelletaan ainoastaan sen Euroopassa olevaan alueeseen.

44 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tällöin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

45 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 8 artiklan 5 kohdassa ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samantapuisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8 artiklan 5 kohdassa ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 8 artiklan 5 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

46 artikla

Seuranta ja arviointi

Komissio antaa viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamiseksi. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tämän kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot viimeistään kuusi kuukautta ennen kertomuksen laatimiselle asetetun määräajan päättymistä.

Tämän kertomuksen esittämisen jälkeen komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta samanaikaisesti asetuksen (EU) N:o 603/2013 40 artiklassa säädettyjen Eurodac-järjestelmän täytäntöönpanoa koskevien kertomusten kanssa.

47 artikla

Tilastot

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle (Eurostat) tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 1560/2003 soveltamista koskevat tiedot muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. SHATTER

48 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 343/2003.

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 1560/2003 11 artiklan 1 kohta sekä 13, 14 ja 17 artikla.

Viittauksia kumottuun asetukseen tai kumottuihin artikloihin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

49 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin, jotka jätetään sen voimaantuloa seuraavan kuudennen kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen, ja mainitusta päivästä alkaen sitä sovelletaan kaikkiin pyyntöihin, jotka koskevat hakijoiden vastaanottoa tai takaisinottoa, riippumatta siitä, minä päivänä hakemus on tehty. Ennen tätä päivää tehtyjen kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään asetuksessa (EY) N:o 343/2003 vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

Tässä asetuksessa olevia viittauksia asetukseen (EU) N:o 603/2013, direktiiviin 2013/32/EU ja direktiiviin 2013/33/EU pidetään niiden soveltamispäivään saakka viittauksina asetukseen (EY) N:o 2725/2000⁽²⁾, direktiiviin 2003/9/EY⁽³⁾ ja direktiiviin 2005/85/EY⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2725/2000, annettu 11 päivänä joulukuuta 2000, Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi (EYVL L 316, 15.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2003/9/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 31, 6.2.2003, s. 18).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2005/85/EY, annettu 1 päivänä joulukuuta 2005, pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13).

*LIITE I***Kumotut asetukset (48 artiklassa tarkoitetut)**

Neuvoston asetus (EY) N:o 343/2003

(EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1).

Komission asetuksen (EY) N:o 1560/2003 11 artiklan 1 kohta sekä 13, 14 ja 17 artikla

(EUVL L 222, 5.9.2003, s. 3).

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 343/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta
2 artiklan b alakohta	—
2 artiklan c alakohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan d alakohta	2 artiklan c alakohta
2 artiklan e alakohta	2 artiklan d alakohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan e alakohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan f alakohta
—	2 artiklan h alakohta
—	2 artiklan i alakohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan j alakohta
2 artiklan i alakohta	2 artiklan g alakohta
—	2 artiklan k alakohta
2 artiklan j ja k alakohta	2 artiklan l ja m alakohta
—	2 artiklan n alakohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	17 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	4 artiklan 1 kohdan johdantolause
—	4 artiklan 1 kohdan a–f alakohta
—	4 artiklan 2 ja 3 kohta
4 artiklan 1–5 kohta	20 artiklan 1–5 kohta
—	20 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
—	5 artikla
—	6 artikla
5 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
—	7 artiklan 3 kohta
6 artiklan ensimmäinen kohta	8 artiklan 1 kohta
—	8 artiklan 3 kohta
6 artiklan toinen kohta	8 artiklan 4 kohta
7 artikla	9 artikla

Asetus (EY) N:o 343/2003	Tämä asetus
8 artikla	10 artikla
9 artikla	123 artikla
10 artikla	13 artikla
11 artikla	14 artikla
12 artikla	15 artikla
—	16 artikla
13 artikla	3 artiklan 2 kohta
14 artikla	11 artikla
15 artiklan 1 kohta	17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
15 artiklan 2 kohta	16 artiklan 1 kohta
15 artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta
15 artiklan 4 kohta	17 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
15 artiklan 5 kohta	8 artiklan 5 ja 6 kohta sekä 16 artiklan 2 kohta
16 artiklan 1 kohdan a alakohta	18 artiklan 1 kohdan a alakohta
16 artiklan 1 kohdan b alakohta	18 artiklan 2 kohta
16 artiklan 1 kohdan c alakohta	18 artiklan 1 kohdan b alakohta
16 artiklan 1 kohdan d alakohta	18 artiklan 1 kohdan c alakohta
16 artiklan 1 kohdan e alakohta	18 artiklan 1 kohdan d alakohta
16 artiklan 2 kohta	19 artiklan 1 kohta
16 artiklan 3 kohta	19 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	19 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
16 artiklan 4 kohta	19 artiklan 3 kohta
—	19 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
17 artikla	21 artikla
18 artikla	22 artikla
19 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta
19 artiklan 2 kohta	26 artiklan 2 kohta ja 27 artiklan 1 kohta
—	27 artiklan 2–6 kohta
19 artiklan 3 kohta	29 artiklan 1 kohta
19 artiklan 4 kohta	29 artiklan 2 kohta
—	29 artiklan 3 kohta
19 artiklan 5 kohta	29 artiklan 4 kohta
20 artiklan 1 kohdan johdantolause	23 artiklan 1 kohta
—	23 artiklan 2 kohta
—	23 artiklan 3 kohta

Asetus (EY) N:o 343/2003	Tämä asetetus
—	23 artiklan 4 kohta
20 artiklan 1 kohdan a alakohta	23 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
—	24 artikla
20 artiklan 1 kohdan b alakohta	25 artiklan 1 kohta
20 artiklan 1 kohdan c alakohta	25 artiklan 2 kohta
20 artiklan 1 kohdan d alakohta	29 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
20 artiklan 1 kohdan e alakohta	26 artiklan 1 ja 2 kohta, 27 artiklan 1 kohta, 29 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta
20 artiklan 2 kohta	29 artiklan 2 kohta
20 artiklan 3 kohta	23 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
20 artiklan 4 kohta	29 artiklan 4 kohta
—	28 artikla
—	30 artikla
—	31 artikla
—	32 artikla
—	33 artikla
21 artiklan 1–9 kohta	34 artiklan 1–9 kohta (9 kohdasta vain ensimmäisestä kolmanteen alakohta)
—	34 artiklan 9 kohdan neljäs alakohta
21 artiklan 10–12 kohta	34 artiklan 10–12 kohta
22 artiklan 1 kohta	35 artiklan 1 kohta
—	35 artiklan 2 kohta
—	35 artiklan 3 kohta
22 artiklan 2 kohta	35 artiklan 4 kohta
23 artikla	36 artikla
—	37 artikla
—	40 artikla
24 artiklan 1 kohta	—
24 artiklan 2 kohta	41 artikla
24 artiklan 3 kohta	—
25 artiklan 1 kohta	42 artikla
25 artiklan 2 kohta	—
26 artikla	43 artikla

Asetus (EY) N:o 343/2003	Tämä asetus
27 artiklan 1 ja 2 kohta	44 artiklan 1 ja 2 kohta
27 artiklan 3 kohta	—
—	45 artikla
28 artikla	46 artikla
—	47 artikla
—	48 artikla
29 artikla	49 artikla

Asetus (EY) N:o 1560/2003	Tämä asetus
11 artiklan 1 kohta	—
13 artiklan 1 kohta	17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
13 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 3 kohta	17 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
13 artiklan 4 kohta	17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artikla	37 artikla
17 artiklan 1 kohta	9 ja 10 artikla ja 17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
17 artiklan 2 kohta	34 artiklan 3 kohta

NEUVOSTON, EUROOPAN PARLAMENTIN JA KOMISSION LAUSUMA

Neuvosto ja Euroopan parlamentti pyytävät komissiota sen aloiteoikeutta rajoittamatta harkitsemaan Dublin-asetuksen uudelleenlaaditun toisinnon 8 artiklan 4 kohdan uudelleentarkastelua, kunhan unionin tuomioistuimien on ratkaissut asian C-648/11 MA ja muut v. Secretary of State for the Home Department ja viimeistään Dublin-asetuksen 46 artiklassa asetetuissa määräajoissa. Euroopan parlamentti ja neuvosto käyttävät tuolloin kumpikin lainsäädäntövaltaansa ottaen huomioon lapsen edun.

Komissio suostuu kompromissihengessä ja ehdotuksen välittömän hyväksymisen varmistamiseksi harkitsemaan tätä pyyntöä, jonka se katsoo rajoittuvan näihin nimenomaisiin olosuhteisiin ja jonka se ei katso muodostavan ennakkotapausta.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/32/EU,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä
(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 2 kohdan d alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskeissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1 päivänä joulukuuta 2005 annettuun neuvoston direktiiviin 2005/85/EY ⁽³⁾ olisi tehtävä useita huomattavia muutoksia. Mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Yhteinen turvapaikkapolitiikka ja siihen sisältyvä yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä ovat olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta toteuttaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin unionista olosuhteiden pakosta ja oikeutetusti suojaa haakeville henkilöille. Tässä politiikassa olisi noudatettava jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta, myös rahoituksen osalta.

(3) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pitämässään erityiskokouksessa asettaa tavoitteeksi yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, jäljempänä 'Geneven yleissopimus', täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, vahvistaen näin palauttamiskiellon periaatteen noudattamisen ja varmistuen, ettei kehtäen palauteta takaisin maahan, jossa häntä vainotaan.

(4) Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän tulisi lyhyellä aikavälillä sisältää oikeudenmukaista ja tehokasta turvapaikkamenettelyä jäsenvaltioissa koskevat yhteiset vaatimukset ja pidemmällä aikavälillä unionin säännöt, joista muodostuu yhteinen turvapaikkamenettely unionissa.

(5) Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän ensimmäinen vaihe saavutettiin antamalla perussopimusten määräysten mukaiset säädökset, mukaan lukien direktiivi 2005/85/EY, joka oli turvapaikkamenettelyä koskeva ensimmäinen toimenpide.

(6) Marraskuun 4 päivänä 2004 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymässä Haagin ohjelmassa asetetaan tavoitteet, jotka vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella on tarkoitus saavuttaa vuosina 2005–2010. Tätä varten Haagin ohjelmassa kehoitettiin Euroopan komissiota saattamaan päätökseen ensimmäisen vaiheen säädösten arviointi ja esittämään toisen vaiheen välineitä ja toimenpiteitä koskevat ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Haagin ohjelman mukaisesti tavoite, johon on yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän luomiseksi pyrittävä, on yhteisen turvapaikkamenettelyn perustaminen ja kaikkialla unionissa pätevän yhdenmukaisen aseman käyttöönotto.

(7) Eurooppa-neuvosto totesi 16 päivänä lokakuuta 2008 hyväksytyssä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa, että jäsenvaltioiden välillä oli suuria eroja suojelun myöntämisessä, ja pyysi tekemään uusia aloitteita, kuten ehdotuksen, jonka tarkoituksena on yhteiset takeet sisältävän yhdistetyn turvapaikkamenettelyn perustaminen Haagin ohjelman mukaisen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän viimeistelemiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 79.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. huhtikuuta 2011 (EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 184), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 6. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13.

- (8) Joulukuun 10 ja 11 päivänä 2009 kokoontunut Euroopa-neuvosto hyväksyi Tukholman ohjelman, jonka mukaan tavoitteena on edelleen perustaa vuoteen 2012 mennessä yhteinen suojelun ja solidaarisuuden alue, joka perustuu yhteiseen turvapaikkamenettelyyn ja kansainvälistä suojelua saavien yhdenmukaiseen asemaan, joka perustuu korkeatasoisiin suojeluvaatimuksiin sekä oikeudenmukaisiin ja tehokkaisiin menettelyihin. Tukholman ohjelmassa vahvistetaan, että kansainvälisen suojelun tarpeessa oleville henkilöille on turvattava pääsy oikeudellisesti varmoihin ja tehokkaisiin turvapaikkamenettelyihin. Tukholman ohjelman mukaan henkilöille olisi tarjottava samantasoinen kohtelu menettelytapojen ja aseman määrittämisen osalta riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa he jättävät kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa. Tavoitteena on, että samanlaiset tapaukset käsitellään samalla tavalla ja että ne tuottavat samanlaiset lopputulokset.
- (9) Euroopan pakolaisrahaston ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) resursseja olisi käytettävä, jotta jäsenvaltioita, erityisesti niitä jäsenvaltioita, joiden turvapaikkajärjestelmään kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita ennen kaikkea niiden sijainnin tai väestötilanteen vuoksi, voidaan asianmukaisesti tukea niiden pannaessa täytäntöön yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toisessa vaiheessa asetettuja vaatimuksia.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi pannaessa tämän direktiivin täytäntöön otettava huomioon EASOn kehittämät asiaankuuluvat ohjeet.
- (11) Jotta voitaisiin varmistaa, että vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toisijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13 päivänä joulukuuta 2011 annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/95/EU ⁽¹⁾ tarkoitettujen hakijoiden tarve kansainväliseen suojeluun arvioidaan kattavasti ja tehokkaasti, kansainvälisen suojelun myöntämis- ja poistamismenettelyjä koskevan unionin säännösten olisi perustuttava yhdistetyn menettelyn käsitteeseen.
- (12) Tämän direktiivin päätarkoituksena on kehittää edelleen vaatimuksia kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten yhteisen turvapaikkamenettelyn luomiseksi unioniin.
- (13) Kansainvälisen suojelun myöntämistä ja poistamista koskevilla menettelyillä sovellettavien sääntöjen keskinäisen lähentämisen pitäisi osaltaan rajoittaa kansainvälistä suojelua hakevien edelleen liikkumista jäsenvaltioiden välillä,
- jos tällainen liikkuminen johtuu lainsäädännöllisistä eroavuuksista, ja luoda yhtäläiset edellytykset direktiivin 2011/95/EU soveltamiselle jäsenvaltioissa.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä jäsenvaltiosta kansainvälistä suojelua pyytävälle kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille, kun pyynnön katsotaan perustuvan siihen, että asianomainen henkilö tarvitsee direktiivin 2011/95/EU mukaisesti kansainvälistä suojelua.
- (15) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kohtelun osalta jäsenvaltioita sitovat sellaisten kansainvälisen oikeuden välineiden mukaiset sitoumukset, joiden osapuolia ne ovat.
- (16) On tärkeää, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan tosiseikkojen perusteella ja että ensimmäisen päätöksen tekevät viranomaiset, joiden henkilöstöllä on asianmukaiset tiedot tai tarpeellinen koulutus kansainvälisen suojelun alalla.
- (17) Jotta voitaisiin varmistaa, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset käsitellään ja niitä koskevat päätökset tehdään objektiivisesti ja puolueettomasti, tämän direktiivin mukaisten menettelyjen puitteissa toimivien ammattihenkilöiden on suoritettava tehtävänsä sovellettavat deontologiset periaatteet asianmukaisesti huomioon ottaen.
- (18) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.
- (19) Menettelyn kokonaiskeston lyhentämiseksi tietyissä tapauksissa jäsenvaltioilla olisi oltava kansallisten tarpeiden mukainen mahdollisuus joustaa ja asettaa tietyn hakemuksen tutkinta etusijalle tarkastelemalla sitä ennen muita, aikaisemmin tehtyjä hakemuksia, menettelyyn yleensä sovellettavista aikarajoista, periaatteista ja takeista poikkeamatta.
- (20) Tarkasti määritellyissä olosuhteissa, joissa hakemus on todennäköisesti perusteeton tai joihin liittyy kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevia vakavia huolenaiheita, jäsenvaltioiden olisi voitava nopeuttaa tutkintamenettelyä erityisesti soveltamalla tiettyihin menettelyn vaiheisiin lyhyempiä mutta kohtuullisia aikarajoja, tämän kuitenkin rajoittamatta hakemuksen asianmukaista ja perusteellista tutkintaa ja tämän direktiivin mukaisten perusperiaatteiden ja takeiden tehokasta saatavuutta hakijan kannalta.

⁽¹⁾ EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9.

- (21) Jos hakija voi esittää hyväksyttäviä syitä, asiakirjojen puuttumisen maahantulon yhteydessä tai väärennettyjen asiakirjojen käyttämisen ei itsessään olisi automaattisesti johdettava rajamenettelyn tai nopeutetun menettelyn käyttöön.
- (22) Niin ikään on sekä jäsenvaltioiden että hakijoiden edun mukaista varmistaa, että kansainvälisen suojelun tarpeet tunnustetaan asianmukaisesti jo ensimmäisessä käsittelyssä. Tämän vuoksi hakijoille olisi annettava ensimmäisessä käsittelyssä maksutta oikeudellisia ja menettelyä koskevia tietoja, ottaen huomioon heidän henkilökohtainen tilanteensa. Näiden tietojen avulla hakijoiden pitäisi muun muassa pystyä paremmin ymmärtämään menettelyä, mikä auttaa heitä noudattamaan sovellettavia velvoitteita. Olisi kohtuutonta velvoittaa jäsenvaltiot antamaan kyseiset tiedot ainoastaan pätevien lakimiesten palveluina. Jäsenvaltioilla olisi tämän vuoksi oltava mahdollisuus antaa kyseiset tiedot kaikkein tarkoituksenmukaisimmalla tavalla, kuten toimittamalla tiedot valtiosta riippumattomien järjestöjen tai valtion viranomaisten ammattilaisten tai asiaan erikoistuneiden valtion yksiköiden kautta.
- (23) Muutoksenhakumenettelyissä hakijoille olisi tietyin edellytyksin järjestettävä maksutta oikeusapua ja oikeudellinen edustus siten, että tätä oikeusapua tarjoavat ja oikeudellisina edustajina toimivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti pätevät henkilöt. Hakijoilla pitäisi lisäksi olla menettelyn kaikissa vaiheissa oikeus omalla kustannuksellaan käyttää neuvonantajana kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyjä tai luvan saaneita oikeudellisia neuvonantajia.
- (24) Yleisen järjestyksen käsitteeseen voi sisältyä muun muassa tuomitseminen vakavasta rikoksesta.
- (25) Jotta suojelua tarvitsevat henkilöt voidaan tunnustaa asianmukaisesti Geneven yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitetuiksi pakolaisiksi tai henkilöiksi, jotka voivat saada toissijaista suojelua, jokaisella hakijalla olisi oltava tosiasiallinen pääsy menettelyihin sekä mahdollisuus toimia yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja olla näihin yhteydessä asianmukaisella tavalla, niin että hän voi esittää tapaukseensa liittyvät tosiseikat, sekä riittävät menettelyä koskevat takeet asiansa hoitamiseksi menettelyn kaikissa vaiheissa. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkintamenettelyssä hakijalla olisi myös yleensä oltava vähintään seuraavat oikeudet: oikeus jäädä maahan, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä; oikeus käyttää tulkia asiansa esittämiseen, jos viranomaiset kuulevat häntä; mahdollisuus olla yhteydessä Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) edustajaan ja järjestöihin, jotka tarjoavat kansainvälistä suojelua hakeville neuvontaa; oikeus saada päätös asianmukaisesti tiedoksi ja saada tieto päätöksen perusteluina olevista tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista; mahdollisuus pyytää neuvoa oikeudelliselta tai muulta neuvonantajalta; oikeus saada tietoja oikeudellisesta asemastaan menettelyn ratkaisevissa vaiheissa kielellä, jota hän ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän; ja, jos päätös on kielteinen, oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa.
- (26) Jotta voidaan varmistaa tosiasiallinen pääsy tutkintamenettelyyn, viranomaisten, jotka ovat ensimmäisinä kosketuksissa kansainvälistä suojelua hakeviin henkilöihin, erityisesti maa- tai merirajojen valvontaa tai rajatarkastuksia suorittavien virkamiesten, olisi saatava asiaankuuluvaa tietoa ja tarvittavaa koulutusta siitä, miten tunnistaa ja käsitellä kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, mukaan lukien ottaen asianmukaisesti huomioon EASON kehittämät asiaankuuluvat ohjeet. Niiden olisi voitava antaa kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille, jotka ovat jäsenvaltioiden alueella, myös rajalla, aluevesillä tai kauttakulkualueella, ja jotka hakevat kansainvälistä suojelua, asianmukaiset tiedot siitä, missä ja miten kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen voi jättää. Jos kyseiset henkilöt ovat jäsenvaltion aluevesillä, heidät olisi tuotava maihin ja heidän hakemuksensa olisi tutkittava tämän direktiivin mukaisesti.
- (27) Koska kolmannen maan kansalaiset ja kansalaisuudettomat henkilöt, jotka ovat ilmaisseet haluavansa hakea kansainvälistä suojelua, ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä, heidän olisi noudatettava tämän direktiivin ja kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU⁽¹⁾ mukaisia velvollisuuksia ja nautittava mainittujen direktiivien mukaisia oikeuksia. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi mahdollisimman nopeasti rekisteröitävä tieto siitä, että nämä henkilöt ovat kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä.
- (28) Mahdollisuudesta hakea kansainvälistä suojelua pitäisi olla saatavilla tietoja, jotta pääsyä tutkintamenettelyyn voidaan helpottaa rajanylityspaikoilla ja säilöönottoyksiköissä. Tulkkausjärjestelyillä olisi varmistettava perustason kommunikointi, jotta toimivaltaiset viranomaiset ymmärtävät, jos henkilöt ilmoittavat haluavansa hakea kansainvälistä suojelua.
- (29) Tiettyt hakijat voivat tarvita erityisiä menettelyllisiä takeita muun muassa iän, sukupuolen, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin, vammaisuuden, vakavan sairauden tai mielenterveyden häiriöiden vuoksi taikka kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan henkisen, fyysisen

(¹) Katso tämän virallisen lehden sivu 96.

- tai seksuaalisen väkivallan seurauksena. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tunnistamaan erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitsevat hakijat ennen ensimmäisen päätöksen tekemistä. Näitä hakijoita olisi tuettava asianmukaisesti, myös tarjoamalla riittävästi aikaa, jotta voidaan luoda tarvittavat edellytykset sille, että he voivat tosiasiallisesti päästä menettelyihin ja esittää tarvittavat seikat kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa perustelemiseksi.
- (30) Jos hakijaa, joka tarvitsee erityisiä menettelyllisiä takeita, ei voida riittävästi tukea nopeutettujen menettelyjen tai rajamenettelyjen puitteissa, näitä menettelyjä ei olisi sovellettava tällaiseen hakijaan. Sellaisten erityisten menettelyllisten takeiden tarpeen, jotka voivat estää nopeutettujen menettelyjen tai rajamenettelyjen soveltamisen, olisi myös tarkoitettava sitä, että hakijalle annetaan lisätakeita tapauksissa, joissa hänen muutoksenhaullaan ei ole automaattista lykkäävää vaikutusta, jotta oikeussuojakeino olisi tehokas hakijan henkilökohtaisessa tilanteessa.
- (31) Kansalliset toimenpiteet, jotka koskevat kidutuksen tai muun vakavan fyysisen tai henkisen väkivallan, myös seksuaalisen väkivallan, oireiden ja merkkien tunnistamista ja dokumentointia tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa menettelyissä, voivat perustua muun muassa käsikirjaan kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen tutkimiseksi ja dokumentoimiseksi tehokkaasti (Istanbulin pöytäkirja).
- (32) Nais- ja mieshakijoiden todellisen tasa-arvon varmistamiseksi tutkintamenettelyjen olisi oltava sukupuolisensitiivisiä. Erityisesti henkilökohtaiset puhuttelut olisi järjestettävä tavalla, joka antaa sekä nais- että mieshakijoille mahdollisuuden puhua kokemuksistaan tapauksissa, joihin liittyy sukupuoleen perustuvaa vainoa. Hakemusten, joiden perusteet liittyvät sukupuoleen, monimutkaisuus olisi otettava asianmukaisesti huomioon menettelyissä, jotka perustuvat turvallisen kolmannen maan käsitteeseen, turvallisen alkuperämaan käsitteeseen tai myöhempien hakemusten käsitteeseen.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi tätä direktiiviä soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', ja vuoden 1989 Yhdistyneiden kansakuntien lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti. Lapsen etua arvioidessaan jäsenvaltioiden olisi erityisesti otettava asianmukaisesti huomioon alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, mukaan lukien hänen taustansa.
- (34) Kansainvälisen suojelun tarvetta koskevien tutkintamenettelyjen olisi oltava sellaisia, että toimivaltaiset viranomaiset voivat tutkia kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset huolellisesti.
- (35) Kun jäsenvaltiot hakemuksen käsittelyyn liittyen suorittavat hakijalle henkilöntarkastuksen, tarkastuksen tekijänä olisi oltava samaa sukupuolta oleva henkilö. Tämä ei saisi rajoittaa kansallisen lainsäädännön perusteella turvallisuusyistä suoritettavia tarkastuksia.
- (36) Jos hakija tekee myöhemmän hakemuksen esittämättä uusia todisteita tai perusteluja, olisi kohtuutonta velvoittaa jäsenvaltioita suorittamaan kokonaan uusi tutkinta. Jäsenvaltioiden olisi voitava tällöin *res judicata* -periaatteen mukaisesti hylätä hakemus tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttuessa.
- (37) Kun kyse on muun kuin määrittävän viranomaisen henkilöstön osallistumisesta hakemuksen sisältöä koskeviin riittävän nopeasti suoritettaviin puhutteluihin, käsitettä 'riittävän nopeasti' olisi arvioitava suhteessa 31 artiklassa säädettyihin määräaikoihin.
- (38) Monet kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset tehdään jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueella ennen kuin hakijan maahantulosta on tehty päätös. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää menettelyistä, joissa tutkitaan edellytykset ottaa hakemus tutkittavaksi ja/tai hakemuksen sisältö ja jotka mahdollistavat sen, että tällaisista hakemuksista tehdään tarkasti määritellyissä olosuhteissa päätös kyseisissä paikoissa.
- (39) Määrittäessään sitä, valtitseeko hakijan alkuperämaassa epävakaa tilanne, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että ne saavat täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja asiaankuuluvista lähteistä, kuten EASO:ta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta ja muilta asiaankuuluvilta kansainvälisiltä järjestöiltä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että menettelyn päättämisen lykkäminen on täysin sopusoinnussa direktiivin 2011/95/EU ja perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisten jäsenvaltioiden velvollisuuksien kanssa vaikuttamatta tämän direktiivin mukaisen menettelyjen tehokkuuteen ja oikeudenmukaisuuteen.
- (40) Hakijan turvallisuus alkuperämaassaan on keskeisimpiä seikkoja arvioitaessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteiden riittävyttä. Jos kolmas maa voidaan katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää se turvalliseksi ja olettaa sen olevan turvallinen yksittäiselle hakijalle, ellei tämä esitä todisteita tätä vastaan.

- (41) Kun otetaan huomioon yhdenmukaistamisen taso, joka on saavutettu siinä, että kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä pidetään kansainvälistä suojelua saavina henkilöinä, olisi säädettävä yhteisistä perusteista, joita noudatetaan kolmansien maiden määrittämisessä turvallisiksi alkuperämaiksi.
- (42) Kolmannen maan määrittäminen turvallisesti alkuperämaiksi tätä direktiiviä sovellettaessa ei voi antaa ehdotomia turvatakeita kyseisen maan kansalaisille. Määrittämisen perusteena olevassa arvioinnissa voidaan sen luonteen takia ottaa huomioon vain maan yleinen yhteiskunnallinen, oikeudellinen ja poliittinen tilanne ja se, rangais-taanko vainoa, kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista harjoittavia toimijoita käytännössä, kun nämä on todettu syyllisiksi tällaisiin toimiin kyseisessä maassa. Tämän vuoksi on tärkeää, että maan määrittämistä turvallisesti maaksi ei voida enää pitää merkityksellisenä hakijan kannalta, jos hän on esittänyt päteviä syitä, joiden perusteella maata ei voida katsoa turvallisesti hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi tutkittava kaikki hakemukset sisällöllisesti eli arvioitava, voidaanko asianomaista hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada kansainvälistä suojelua direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, ellei tässä direktiivissä säädetä toisin, erityisesti silloin, kun voidaan kohtuudella olettaa, että toinen valtio suorittaa tutkinnan tai antaa riittävän suojelun. Jäsenvaltioita ei pitäisi etenäkään velvoittaa arvioimaan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä silloin, kun ensimmäinen turvapaikka-maa on myöntänyt hakijalle pakolaisaseman tai muutoin riittävän suojelun ja hakija otetaan takaisin tähän maahan.
- (44) Jäsenvaltioille ei olisi asetettava velvoitetta arvioida kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta sisällöllisesti silloin, kun hakijan voidaan kohtuudella olettaa hakevan suojelua kolmannesta maasta, johon hänellä on kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettu riittävä yhteys, ja on perusteita katsoa, että hakija otetaan kyseiseen maahan tai otetaan takaisin kyseiseen maahan. Jäsenvaltioiden olisi toimittava tämän mukaisesti vain silloin, jos asianomainen hakija olisi turvassa kyseisessä kolmannessa maassa. Jotta vältetään hakijoiden edelleen liikkuminen, olisi laadittava yhteiset periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat katsoa tai määrittää kolmannen maan turvallisiksi.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi voitava lisäksi jättää osittain tai kokonaan tutkimatta kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jotka koskevat hakijoita, jotka saapuvat niiden alueelle sellaisesta Euroopassa sijaitsevasta kolmannesta maasta, joka noudattaa erityisen korkeita vaatimuksia ihmisoikeuksien ja pakolaisten suojelun alalla.
- (46) Kun jäsenvaltiot soveltavat turvallisen maan käsitteitä tapauskohtaisesti tai määrittävät maat turvallisiksi hyväksymällä asiaa koskevia luetteloita, niiden olisi otettava huomioon muun muassa Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 439/2010⁽¹⁾ tarkoitettut suuntaviivat ja käsikirjat sekä alkuperämaata koskevat tiedot ja toimet, mukaan lukien EASOn menetelmät alkuperämaita koskevien raporttien laatimiseksi, sekä asiaankuuluvat YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun suuntaviivat.
- (47) Jotta voidaan helpottaa turvallisen alkuperämaan, turvallisen kolmannen maan ja eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsitteiden kansallisesta soveltamisesta käytävää säännöllistä tietojenvaihtoa ja näiden käsitteiden käyttöä jäsenvaltioissa koskevaa komission säännöllistä arviointia sekä valmistautua mahdolliseen laajempaan yhdenmukaistamiseen tulevaisuudessa, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle tai annettava sille säännöllisesti tietoja kolmansista maista, joihin käsitteitä sovelletaan. Komission olisi tiedotettava Euroopan parlamentille säännöllisesti arviointiensä tuloksista.
- (48) Turvallisen maan käsitteiden asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ajantasaisen tiedon pohjalta jäsenvaltioiden olisi säännöllisesti arvioitava uudelleen tilannetta näissä maissa useiden tietolähteiden pohjalta, mukaan lukien erityisesti tiedot muilta jäsenvaltioilta, EASOlta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta ja muilta asiaankuuluvilta kansainvälisiltä järjestöiltä. Jos jäsenvaltioiden tietoon tulee merkittävä ihmisoikeustilanteen muuttuminen niiden turvallisiksi määrittämässä maassa, niiden olisi varmistettava, että tilanne arvioidaan uudelleen mahdollisimman pian, ja tarvittaessa tarkasteltava uudelleen kyseisen maan määrittämistä turvallisiksi.
- (49) Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman poistamisen osalta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansainvälistä suojelua saaville henkilöille ilmoitetaan asianmukaisesti heidän asemansa mahdollisesta uudelleen harkinnasta ja että heillä on tilaisuus esittää vastineensa ennen kuin viranomaiset voivat tehdä perustellun päätöksen heidän asemansa poistamisesta.
- (50) Unionin oikeuden peruseriaatteiden mukaisesti kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tehtyjen päätösten, hakemuksen ottamisesta uudelleen tutkittavaksi sen jälkeen, kun tutkinta on keskeytetty, tehtyjen kielteisten päätösten ja pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman poistamista koskevien päätösten osalta on olemassa tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa.

⁽¹⁾ EUVL L 132, 29.5.2010, s. 11.

- (51) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 72 artiklan mukaisesti tämä direktiivi ei vaikuta niihin velvollisuuksiin, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.
- (52) Jäsenvaltioissa tämän direktiivin nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾.
- (53) Tämä direktiivi ei koske jäsenvaltioiden välisiä menettelyjä, joista säädetään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 604/2013⁽²⁾.
- (54) Tätä direktiiviä olisi sovellettava niihin hakijoihin, joihin sovelletaan asetusta (EU) N:o 604/2013, kyseisen asetuksen säännösten lisäksi ja niiden soveltamista rajoittamatta.
- (55) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti.
- (56) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevien yhteisten menettelyjen perustaminen, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (57) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteitä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (58) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdystä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (59) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdystä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (60) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Tällä direktiivillä pyritään erityisesti varmistamaan ihmisarvon täysimääräinen kunnioittaminen ja edistämään perusoikeuskirjan 1, 4, 18, 19, 21, 23, 24 ja 47 artiklan soveltamista, ja direktiivi on pantava täytäntöön niiden mukaisesti.
- (61) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2005/85/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu mainittuun direktiiviin.
- (62) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava direktiivi 2005/85/EY osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on perustaa yhteiset menettelyt direktiivin 2011/95/EU mukaista kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista varten.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Geneven yleissopimuksella' 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla;

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 31.

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) 'kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella' tai 'hakemuksella' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudetoman henkilön esittämää pyyntöä saada suojelua jostakin jäsenvaltiosta, kun hakijan voidaan katsoa hakevan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa ja kun hakija ei nimenomaisesti pyydä direktiivin 2011/95/EU soveltamisalan ulkopuolelle jäävää muunlaista suojelua, jota voidaan pyytää erikseen;
- c) 'hakijalla' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei ole vielä tehty lainvoimaista päätöstä;
- d) 'hakijalla, joka tarvitsee erityisiä menettelyllisiä takeita', hakijaa, jonka mahdollisuus hyödyntää tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia ja täyttää tämän direktiivin mukaiset velvollisuudet on rajallinen yksilöllisten olosuhteiden vuoksi;
- e) 'lainvoimaisella päätöksellä' päätöstä siitä, myönnetäänkö kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle direktiivin 2011/95/EU mukainen pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema ja johon ei enää sovelleta tämän direktiivin V luvussa säädettyjä oikeussuojakeinoja riippumatta siitä, vaikuttavatko nämä oikeussuojakeinot siten, että hakijat saavat jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle odottamaan asiansa ratkaisua;
- f) 'määrittävällä viranomaisella' jäsenvaltion mitä tahansa lainkäyttöelimiin verrattavaa tai hallinnollista elintä, joka vastaa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkinnasta ja jolla on toimivalta tehdä niistä ensimmäinen päätös;
- g) 'pakolaisella' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka täyttää direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan d alakohdan edellytykset;
- h) 'henkilöllä, joka voi saada toissijaista suojelua', kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka täyttää direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan f alakohdan edellytykset;
- i) 'kansainvälisellä suojelulla' pakolaisasemaa ja toissijaista suojeluasemaa, sellaisina kuin ne on määritelty j ja k alakohdassa;
- j) 'pakolaisasemalla' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudetoman henkilön tunnustamista jäsenvaltiossa pakolaisiksi;
- k) 'toissijaisella suojeluasemalla' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudetoman henkilön tunnustamista jäsenvaltiossa henkilöksi, joka voi saada toissijaista suojelua;
- l) 'alaikäisellä' alle 18-vuotiasta kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä;
- m) 'ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä' direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan l alakohdassa määriteltyä ilman huoltajaa olevaa alaikäistä;
- n) 'edustajalla' henkilöä tai organisaatiota, jonka toimivaltaiset elimet ovat nimittäneet avustamaan ja edustamaan ilman huoltajaa olevaa alaikäistä tässä direktiivissä säädettyissä menettelyissä, jotta lapsen etu voidaan varmistaa ja tehdä tarvittaessa alaikäisen puolesta oikeustoimia. Silloin kun edustajaksi nimitetään organisaatio, sen on nimettävä henkilö, joka vastaa ilman huoltajaa olevan alaikäisen edustajan tehtävistä tämän direktiivin mukaisesti;
- o) 'kansainvälisen suojelun poistamisella' toimivaltaisen viranomaisen päätöstä peruuttaa, lakkauttaa tai jättää uusimatta tietyn henkilön pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema direktiivin 2011/95/EU mukaisesti;
- p) 'jäämisellä jäsenvaltioon' jäämistä sen jäsenvaltion alueelle, myös rajalle tai kauttakulkualueelle, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty tai jossa sitä tutkitaan;
- q) 'myöhemmällä hakemuksella' kansainvälistä suojelua koskevaa uutta hakemusta, joka tehdään sen jälkeen, kun aiemmasta hakemuksesta on tehty lainvoimainen päätös, mukaan lukien tapaukset, joissa hakija on nimenomaisesti peruuttanut hakemuksensa, ja tapaukset, joissa määrittävä viranomainen on hylännyt hakemuksen, joka on implisiitisti peruutettu 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Soveltamisala

- Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella, myös niiden rajoilla, aluevesillä tai kauttakulkualueilla tehtyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin ja kansainvälisen suojelun poistamiseen.
- Tätä direktiiviä ei sovelleta jäsenvaltioiden edustustoilta esitettyihin diplomaattista tai alueellista turvapaikkaa koskeviin pyyntöihin.
- Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne soveltavat tätä direktiiviä menettelyissä, joilla ratkaistaan mitä tahansa direktiivin 2011/95/EU soveltamisalaan kuulumatonta suojelua koskevat hakemukset.

4 artikla

Vastuuviranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kaikkia menettelyjä varten määrittävä viranomainen, joka on vastuussa hakemusten asianmukaisesta tutkinnasta tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällä viranomaisella on käytettävissä asianmukaiset resurssit, mukaan lukien riittävä määrä pätevää henkilöstöä voidakseen hoitaa tehtävänsä tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jokin muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu viranomainen on vastuussa

a) tapausten käsittelystä asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisesti; ja

b) maahantuloluvan myöntämisestä tai epäämisestä noudatettaessa 43 artiklassa säädettyä menettelyä, ellei kyseisessä artiklassa säädetystä edellytyksistä muuta johdu, ja määrittävän viranomaisen perustellun lausunnon perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu määrittävän viranomaisen henkilöstö on asianmukaisesti koulutettu. Tätä varten jäsenvaltioiden on tarjottava asiaankuuluvaa koulutusta, johon sisältyvät asetuksen (EU) N:o 439/2010 6 artiklan 4 kohdan a–e alakohdassa luetellut aiheet. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) järjestämä ja kehittämä asiaankuuluvaa koulutus. Henkilöillä, jotka puhuttelevat hakijoita tämän direktiivin nojalla, on myös oltava yleistiedot ongelmista, jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti hakijan kykyyn tulla kuulluksi, kuten viitteet siitä, että hakijaa on saatettu aiemmin kiduttaa.

4. Jos viranomainen nimetään 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen viranomaisen henkilökunnalla on asianmukaiset tiedot ja taidot tai että se saa tarvittavan koulutuksen täyttääkseen velvoitteensa tätä direktiiviä soveltaessaan.

5. Kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jotka tehdään jossakin jäsenvaltiossa raja- tai maahanmuuttotarkastuksia siellä suorittaville toisen jäsenvaltion viranomaisille, tutkitaan siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella hakemus tehdään.

5 artikla

Suotuisimmat säännökset

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä, joita sovelletaan kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä, edellyttäen että säännökset ovat tämän direktiivin mukaisia.

II LUKU

PERUSPERIAATTEET JA TAKEET

6 artikla

Pääsy menettelyyn

1. Kun henkilö tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen viranomaiselle, joka on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivaltainen rekisteröimään tällaiset hakemukset, rekisteröinti tapahtuu kolmen työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Jos kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tehdään muille viranomaisille, jotka todennäköisesti vastaanottavat tällaisia hakemuksia mutta jotka eivät kansallisen lainsäädännön mukaan ole toimivaltaisia rekisteröimään niitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteröinti tapahtuu kuuden työpäivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä muilla viranomaisilla, jotka todennäköisesti vastaanottavat kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia, kuten poliisilla, rajavartiostoilla, maahanmuuttoviranomaisilla ja säilönottotoyksiköiden henkilöstöllä, on asiankuuluvat tiedot ja että niiden henkilöstö saa tehtäviään ja vastuualueitaan vastaavan koulutuksen sekä ohjeet tiedottaa hakijoille, minne ja miten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset voidaan jättää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöllä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on tosiasiallinen mahdollisuus jättää se mahdollisimman pian. Jos hakija ei jätä hakemustaan, jäsenvaltiot voivat soveltaa 28 artiklaa.

3. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset jätetään henkilökohtaisesti ja/tai määrättyyn paikkaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, kansainvälistä suojelua koskeva hakemus katsotaan jätetyksi, kun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastaanottaneet hakijan jättämän lomakkeen tai virallisen raportin, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään.

5. Kun 1 kohdassa säädettyä määräaika on käytännössä erittäin vaikea noudattaa sen takia, että suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä tekee samanaikaisesti kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jäsenvaltiot voivat säätää, että kyseistä määräaika pidennetään kymmeneen työpäivään.

7 artikla

Hakijasta riippuvaisten henkilöiden tai alaikäisten puolesta tehdyt hakemukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisella oikeustoimikelpoisella aikuisella on oikeus tehdä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus omasta puolestaan.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakija voi tehdä hakemuksen hänestä riippuvaisten henkilöiden puolesta. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijasta riippuvainen aikuinen henkilö hyväksyy sen, että hakemus jätetään hänen puolestaan; jos näin ei ole, hänellä on oltava mahdollisuus tehdä hakemus omasta puolestaan.

Hyväksymistä on tiedusteltava hakemusta jätettäessä tai viimeistään hakijasta riippuvaisen aikuisen henkilön henkilökohtaisessa puhutellussa. Ennen kuin hyväksymistä tiedustellaan, kullekin hakijasta riippuvaisista aikuisista on yksityisesti tiedotettava hänen puolestaan jätettävään hakemukseen liittyvistä menettelyllisistä seurauksista ja hänen oikeudestaan tehdä erillinen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alaikaisella on oikeus tehdä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus joko omasta puolestaan, jos hän on oikeustoimikelpoinen menettelyissä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tai vanhempiensa tai muiden aikuisten perheenjäsenten välityksellä taikka hänestä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaan vastuussa olevan aikuisen välityksellä tai edustajan välityksellä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁽¹⁾ 10 artiklassa tarkoitetuilla asianmukaisilla elimillä on oikeus jättää kansainvälistä suojelua koskeva hakemus ilman huoltajaa olevan alaikäisen puolesta, jos kyseiset elimet katsovat alaikäisen henkilökohtaisen tilanteen yksilöllisen arvioinnin perusteella, että hän saattaa tarvita suojelua direktiivin 2011/95/EU mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat määritellä kansallisessa lainsäädännössään, milloin

- a) alaikäinen voi tehdä hakemuksen omasta puolestaan;
- b) edustajan on jätettävä ilman huoltajaa olevan alaikäisen hakemus 25 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- c) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämisen katsotaan merkitsevän myös kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämistä naimattomien alaikäisten puolesta.

⁽¹⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

8 artikla

Tiedottaminen ja neuvonta säilöönottoyksiköissä ja rajanylityspaikoilla

1. Kun on merkkejä siitä, että säilöönottoyksiköissä pidetyt tai ulkorajojen rajanylityspaikoilla, kauttakulkualueet mukaan lukien, olevat kolmannen maan kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt mahdollisesti haluavat tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jäsenvaltioiden on annettava heille tietoa mahdollisuudesta tehdä näin. Jäsenvaltioiden on järjestettävä näissä säilöönottoyksiköissä ja näillä raja-alueilla tulkkaus siinä määrin kuin se on tarpeen turvapaikkamenettelyyn pääsyn helpottamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestöillä ja henkilöillä, jotka tarjoavat hakijoille neuvontaa, on tehokas pääsy ulkorajojen rajanylityspaikoilla, kauttakulkualueet mukaan lukien, olevien hakijoiden pariin. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä tällaisten järjestöjen ja henkilöiden läsnäolosta näillä rajanylityspaikoilla ja erityisesti siitä, että pääsy edellyttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumusta. Tällaista pääsyä voidaan rajoittaa ainoastaan, kun rajoitukset ovat kansallisen lainsäädännön nojalla perustellusti tarpeen asianomaisen rajanylityspaikan turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai hallinnonin kannalta edellyttäen, että pääsyä ei rajoiteta merkittävästi tai tehdä mahdottomaksi.

9 artikla

Oikeus jäädä jäsenvaltioon hakemuksen tutkinnan ajaksi

1. Hakijoiden on annettava jäädä jäsenvaltioon yksinomaan menettelyä varten, kunnes määrittävä viranomainen on tehnyt päätöksensä III luvussa säädettyjen ensimmäiseen päätökseen liittyvien menettelyjen mukaisesti. Tämä oikeus jäädä alueelle ei oikeuta oleskelulupa.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä vain silloin, kun henkilö tekee 41 artiklassa tarkoitetun myöhemmän hakemuksen tai kun ne luovuttavat kyseisen henkilön tapauksen mukaan joko toiseen jäsenvaltioon eurooppalaisesta pidätsmääräyksestä⁽²⁾ johtuvien velvoitteiden tai muun syyn nojalla tai kolmanteen valtioon tai johonkin kansainväliseen rikostuomioistuimeen.

3. Jäsenvaltio voi luovuttaa hakijan kolmanteen valtioon 2 kohdan nojalla ainoastaan, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että luovuttamista koskeva päätös ei johda suoraan tai epäsuoraan palauttamiseen, joka rikkoisi kansainväliseen ja unionin oikeuteen perustuvia kyseisen jäsenvaltion velvoitteita.

⁽²⁾ Neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, eurooppalaisesta pidätsmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä (EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1).

10 artikla

Hakemusten tutkintaa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia ei hylätä tai jätetä tutkimatta pelkästään siksi, ettei niitä ole tehty mahdollisimman pian.

2. Määrittävän viranomaisen on kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia tutkiessaan määritettävä ensin, voidaanko hakijoita pitää pakolaisina, ja jos näin ei ole, määritettävä sen jälkeen, voidaanko hakijoita pitää henkilöinä, jotka voivat saada toissijaista suojelua.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävän viranomaisen kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tekemät päätökset perustuvat hakemusten asianmukaiseen tutkintaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) hakemukset tutkitaan ja ratkaistaan yksilöllisesti, objektiivisesti ja puolueettomasti;

b) eri lähteistä, kuten EASOlta ja Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulta (UNHCR) ja asiaankuuluvilta kansainvälisiltä ihmisoikeusjärjestöiltä, hankitaan täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja hakijoiden alkuperämaissa ja tarvittaessa myös kauttakulkumaissa vallitsevasta tilanteesta ja että nämä tiedot ovat hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavan henkilöstön saatavilla;

c) hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavalla henkilöstöllä on tieto turvapaikka- ja pakolaisoikeuden alalla sovellettavista keskeisistä periaatteista;

d) hakemusten tutkinnasta ja ratkaisemisesta vastaavalla henkilöstöllä on mahdollisuus pyytää tarvittaessa neuvoa asiantuntijoilta tiettyihin aloihin, kuten lääketieteeseen, kulttuuri- ja uskontoasioihin, lapsiin tai sukupuolikysymyksiin liittyvissä kysymyksissä.

4. Jäljempänä V luvussa tarkoitetuilla viranomaisilla on oltava oikeus määrittävän viranomaisen tai hakijan välityksellä tai muulla tavoin tutustua 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin yleistietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamisessa.

5. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt hakemuksen tutkinnan kannalta olennaisten asiakirjojen kääntämisestä.

11 artikla

Määrittävän viranomaisen päätöksentekoa koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia koskevat päätökset tehdään kirjallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että jos pakolaisasemaa ja/tai toissijaista suojeluasemaa koskeva hakemus hylätään, päätöksessä ilmoitetaan sen perusteluina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat ja hakijalle annetaan kirjallisesti tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.

Jäsenvaltioilla ei ole jonkin nimenomaisen päätöksen osalta velvoitetta antaa kirjallisesti tietoa siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta, jos hakijalle on jo aiemmin annettu tällainen tieto joko kirjallisesti tai hänen käytettävissään olevin sähköisin keinoin.

3. Jäsenvaltiot voivat 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja aina, kun hakemuksen perusteet ovat samat, tehdä yhden päätöksen, joka koskee kaikkia hakijasta riippuvaisia henkilöitä, paitsi jos tämä johtaisi sellaiseen hakijan henkilökohdasta tilannetta koskevien tietojen julkistamiseen, joka voisi vaarantaa hänen etunsa erityisesti tapauksissa, joihin liittyy sukupuoliin, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin ja/tai ikään perustuvaa vainoa. Näissä tapauksissa asianomaiselle henkilölle annetaan erillinen päätös.

12 artikla

Hakijoille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien III luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikilla hakijoilla on seuraavat takeet:

a) hakijoille on ilmoitettava kielellä, jota he ymmärtävät tai jota heidän voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän, noudatettava menettelystä sekä heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan menettelyn aikana ja niistä mahdollisista seurauksista, joita heille koituu velvoitteidensa noudattamatta jättämisestä ja kieltäytymisestään yhteistyöstä viranomaisten kanssa. Heille on annettava tietoa aikataulusta, heidän käytettävissään olevista keinoista täyttää velvoite, joka koskee direktiivin 2011/95/EU 4 artiklassa mainittujen seikkojen toimittamista, sekä hakemuksen nimenomaisen tai implisiittisen peruuttamisen seurauksista. Tämä tieto on annettava ajoissa, niin että hakijat voivat käyttää heille tässä direktiivissä taattuja oikeuksia ja noudattaa 13 artiklassa asetettuja velvollisuuksia;

b) hakijoiden käyttöön on annettava tulkki, jotta he voivat esittää asiansa toimivaltaisille viranomaisille, aina kun tätä on pidettävä välttämättömänä. Jäsenvaltioiden on pidettävä tulkin käyttöön antamista välttämättömänä ainakin silloin, kun hakija aiotaan kutsua 14–17 ja 34 artiklassa tarkoitettuun puhutteluun ja kun asianmukaista keskusteluyhteyttä ei voida varmistaa ilman sitä. Tässä tapauksessa ja muissa tapauksissa, joissa toimivaltaiset viranomaiset kutsuvat hakijan paikalle, kustannukset maksetaan julkisista varoista;

c) hakijoita ei saa estää ottamasta yhteyttä YK:n pakolaisasiain päävaltuutettuun tai muihin järjestöihin, jotka antavat hakijoille kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeudellista neuvontaa tai muuta neuvontaa;

- d) hakijoilla ja heidän mahdollisilla 23 artiklan 1 kohdan mukaisilla oikeudellisilla tai muilla neuvonantajilla on oltava mahdollisuus tutustua 10 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin ja 10 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijoiden antamiin tietoihin, jos määrittävä viranomainen on ottanut kyseiset tiedot huomioon tehdessään heidän hakemuksestaan päätöksen;
- e) hakijoille on kohtuullisessa ajassa annettava tieto päätöksestä, jonka määrittävä viranomainen on tehnyt heidän hakemuksestaan. Jos oikeudellinen tai muu neuvonantaja toimii hakijan oikeudellisena edustajana, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi hänelle hakijan sijasta;
- f) hakijoille on ilmoitettava määrittävän viranomaisen päätöksen seurauksesta kielellä, jota he ymmärtävät tai jota heidän voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän, jos heillä ei ole apunaan tai edustajanaan oikeudellista tai muuta neuvonantajaa. Hakijoille on 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettava myös tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla hakijoilla on V luvussa säädetyissä menettelyissä 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettuja takeita vastaavat takeet.

13 artikla

Hakijoiden velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on velvoitettava hakijat tekemään toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteistyötä henkilöllisyytensä ja muiden direktiivin 2011/95/EU 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen seikkojen toteamiseksi. Jäsenvaltiot voivat asettaa hakijoille muita velvoitteita tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa siltä osin kuin tällaiset velvoitteet ovat hakemusten käsittelyn kannalta tarpeen.
2. Jäsenvaltiot voivat erityisesti säätää, että
- a) hakijoiden on ilmoitauduttava toimivaltaisille viranomaisille tai tultava henkilökohtaisesti paikalle joko viipymättä tai määrättyinä ajankohtana;
- b) hakijoiden on luovutettava hallussaan olevat hakemuksen tutkinnan kannalta olennaiset asiakirjat, kuten passi;
- c) hakijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille senhetkinen asuinpaikkansa tai osoitteensa ja niiden mahdolliset muutokset mahdollisimman pian. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että hakijan on vastaanotettava mahdolliset tiedoksiantot viimeksi ilmoittamassaan asuinpaikassa tai osoitteessa;
- d) toimivaltaiset viranomaiset voivat tutkia hakijan ja hänen mukanaan olevat tavarat. Rajoittamatta turvallisuussyistä

suoritettavaa tarkastusta, tämän direktiivin nojalla suoritettavan henkilöntarkastuksen tekee samaa sukupuolta oleva henkilö noudattaen täysimääräisesti ihmisarvon ja ruumiillisen ja henkisen koskemattomuuden periaatteita;

- e) toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa hakijasta valokuvan; ja
- f) toimivaltaiset viranomaiset voivat tallentaa hakijan suulliset lausunnot edellyttäen, että hänelle on ilmoitettu siitä ennakolta.

14 artikla

Henkilökohtainen puhuttelu

1. Ennen kuin määrittävä viranomainen tekee hakemusta koskevan päätöksen, hakijalle on annettava tilaisuus hänen kansainvälistä suojelua koskevaa hakemustaan koskevaan henkilökohtaiseen puhutteluun, jonka suorittavalla henkilöllä on kansallisen lainsäädännön mukaan toimivalta suorittaa tällaisia puhutteluja. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä koskevien henkilökohtaisten puhuttelujen on aina oltava määrittävän viranomaisen henkilöstön suorittamia. Tämä alakohta ei rajoita 42 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

Kun suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä tekee samanaikaisesti kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, minkä vuoksi määrittävä viranomainen ei käytännössä pysty suorittamaan kunkin hakemuksen sisältöä koskevia puhutteluja riittävän nopeasti, jäsenvaltiot voivat säätää, että toisen viranomaisen henkilöstö osallistuu tilapäisesti kyseisten puhuttelujen suorittamiseen. Tällöin kyseisen toisen viranomaisen henkilöstölle on annettava etukäteen asianmukainen koulutus, johon sisältyvät asetuksen (EU) N:o 439/2010 6 artiklan 4 kohdan a–e alakohdassa luetellut aiheet. Henkilöillä, jotka suorittavat hakijoiden henkilökohtaisia puhutteluja tämän direktiivin nojalla, on myös oltava yleistiedot ongelmista, jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti hakijan kykyyn tulla kuulluksi, kuten merkit siitä, että hakijaa on saatettu aiemmin kiduttaa.

Jos henkilö on jättänyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hänestä riippuvaisten henkilöiden puolesta, kullekin hänestä riippuvaisista aikuisista on annettava tilaisuus henkilökohtaiseen puhutteluun.

Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössä vahvistaa tapaukset, joissa alaikäiselle on annettava mahdollisuus henkilökohtaiseen puhutteluun.

2. Hakemuksen sisältöä koskevasta henkilökohtaisesta puhut-
telusta voidaan luopua, jos

- a) määrittävä viranomaisena voi tehdä pakolaisasemaa koskevan myönteisen päätöksen käytettävissä olevien todisteiden perusteella; tai
- b) määrittävä viranomaisena katsoo, että hakija ei kykene osallistumaan henkilökohtaiseen puhutteluun hänestä riippumattomien pysyvien syiden vuoksi. Epäselvissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on kuultava lääketieteen ammattilaista sen selvittämiseksi, onko kyse väliaikaisesta vai pysyvistä tilasta.

Jos henkilökohtaista puhuttelua ei b alakohdan nojalla suoriteta hakijan tai mahdollisen hänestä riippuvaisen henkilön kanssa, hakijalle tai hakijasta riippuvaiselle henkilölle on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan antamaan mahdollisuus toimittaa lisätietoja.

3. Määrittävä viranomaisena voi tehdä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta koskevan päätöksen, vaikka henkilökohtaisesta puhuttelusta olisi tämän artiklan nojalla luovuttu.

4. Henkilökohtaisesta puhuttelusta luopuminen 2 kohdan b alakohdan nojalla ei saa vaikuttaa kielteisesti määrittävän viranomaisen päätökseen.

5. Jäsenvaltiot voivat 28 artiklan 1 kohdasta riippumatta ottaa kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ratkaistessaan huomioon sen, että hakija ei saapunut henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hänellä oli pätevä syy olla saapumatta.

15 artikla

Henkilökohtaista puhuttelua koskevat vaatimukset

1. Henkilökohtaisessa puhuttelussa ei saa yleensä olla läsnä perheenjäseniä, ellei muiden perheenjäsenten läsnäolo ole määrittävän viranomaisen mukaan välttämätöntä asianmukaisen tutkinnan kannalta.
2. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava olosuhteissa, joissa voidaan taata asianmukainen luottamuksellisuus.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisin toimenpitein, että henkilökohtaiset puhuttelut suoritetaan olosuhteissa, joissa hakijat voivat esittää hakemuksensa perusteet kattavasti. Tätä varten jäsenvaltioiden on:
- a) varmistettava, että puhuttelun suorittaja on pätevä ottamaan huomioon hakemukseen liittyvät henkilökohtaiset ja yleiset olosuhteet, muun muassa hakijan kulttuuritaustan, sukupuolen, seksuaalisen suuntautumisen, sukupuoli-identiteetin tai haavoittuvan aseman;

b) aina kun mahdollista huolehdittava siitä, että hakijan puhuttelun suorittaa samaa sukupuolta oleva henkilö, jos hakija niin pyytää, paitsi jos määrittävällä viranomaisella on syytä uskoa, että tällainen pyyntö perustuu syihin, jotka eivät liity hakijan vaikeuksiin esittää hakemuksensa perusteet kattavasti;

c) valittava tulkki, joka pystyy varmistamaan, että hakija ja puhuttelun suorittaja pystyvät keskustelemaan keskenään asianmukaisella tavalla. Keskustelun on tapahduttava hakijan ensisijaisesti valitsemalla kielellä, paitsi jos on jokin toinen kieli, jota hän ymmärtää ja jolla hän pystyy ilmaisemaan itseään selkeästi. Jäsenvaltioiden on aina kun mahdollista järjestettävä samaa sukupuolta oleva tulkki, jos hakija niin pyytää, paitsi jos määrittävällä viranomaisella on syytä uskoa, että tällainen pyyntö perustuu syihin, jotka eivät liity hakijan vaikeuksiin esittää hakemuksensa perusteet kattavasti;

d) varmistettava, että henkilö, joka suorittaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä koskevan puhuttelun, ei ole pukeutunut sotilaan eikä lainvalvontaviranomaisen uniformuun;

e) varmistettava, että alaikäisten puhuttelut suoritetaan lapselle soveltuvalla tavalla.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä, jotka koskevat kolmansien osapuolten läsnäoloa henkilökohtaisessa puhuttelussa.

16 artikla

Henkilökohtaisen puhuttelun sisältö

Määrittävän viranomaisen on kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sisältöä koskevaa henkilökohtaista puhuttelua suoritettaessa varmistettava, että hakijalla on riittävät mahdollisuudet esittää mahdollisimman kattavasti direktiivin 2011/95/EU 4 artiklassa tarkoitettua hakemuksen perustelemiseksi tarvittavat seikat. Tähän kuuluu mahdollisuus antaa selitys seikkojen mahdolliselle puuttumiselle ja/tai hakijan lausuntojen epä johdonmukaisuuksille tai ristiriitaisuuksille.

17 artikla

Henkilökohtaisista puhutteluista laadittavat pöytäkirjat ja tallenteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisesta henkilökohtaisesta puhuttelusta laaditaan joko yksityiskohtainen ja tosiasiain perustuva pöytäkirja, josta käyvät ilmi puhuttelun kaikki sisällölliset seikat, tai sanataarkka selostus.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että henkilökohtaisesta puhuttelusta on tehtävä äänitallenne tai audiovisuaalinen tallenne. Kun tällainen tallenne tehdään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tallenne tai sen sanataarkka selostus on saatavilla hakijan asiakirjakansion yhteydessä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla on mahdollisuus kommentoida pöytäkirjassa tai sanatarkassa selostuksessa esiintyviä käänkövirheitä tai väärinymmärryksiä ja/tai selittää niitä suullisesti ja/tai kirjallisesti joko henkilökohtaisen puhutellun lopuksi tai asetetussa määräajassa ennen kuin määrittävä viranomais tekee päätöksen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakija on täysin tietoinen pöytäkirjan sisällöstä tai sanatarkan selostuksen sisällöllisistä seikoista, ja käytettävä tarvittaessa tulkkia. Tämän jälkeen jäsenvaltioiden on pyydettävä hakijaa vahvistamaan, että pöytäkirjan tai sanatarkan selostuksen sisältö kuvaa puhuttelua totuudenmukaisesti.

Jos henkilökohtainen puhuttelu on tallennettu 2 kohdan mukaisesti ja tallennetta voidaan käyttää todisteena V luvussa tarkoitetuissa muutoksenhakumenettelyissä, jäsenvaltioiden ei tarvitse pyytää hakijaa vahvistamaan, että pöytäkirjan tai sanatarkan selostuksen sisältö kuvaa puhuttelua totuudenmukaisesti. Jos jäsenvaltiot säätävät sekä henkilökohtaisen puhutellun sanatarkasta selostuksesta että sen tallentamisesta, niiden ei ole tarpeen antaa hakijan kommentoida sanatarkkaa selostusta ja/tai esittää siihen selvennyksiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 16 artiklan soveltamista.

4. Jos hakija kieltäytyy vahvistamasta, että pöytäkirjan tai sanatarkan selostuksen sisältö kuvaa henkilökohtaista puhuttelua totuudenmukaisesti, hänen kieltäytymisensä syyt on kirjattava hakijan asiakirjakansioon.

Tällainen kieltäytyminen ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä hakemusta koskevaa päätöstä.

5. Hakijoille ja heidän 23 artiklassa määritellyille oikeudellisille tai muille neuvonantajilleen on annettava mahdollisuus tutustua pöytäkirjaan tai sanatarkkaan selostukseen ja mahdolliseen tallenteeseen ennen kuin määrittävä viranomais tekee päätöksen.

Jos jäsenvaltiot säätävät sekä henkilökohtaisen puhutellun sanatarkasta selostuksesta että sen tallentamisesta, jäsenvaltioiden ei tarvitse antaa mahdollisuutta tutustua tallenteeseen III luvussa tarkoitetuissa ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä. Näissä tapauksissa niiden on kuitenkin annettava mahdollisuus tutustua tallenteeseen V luvussa tarkoitetuissa muutoksenhakumenettelyissä.

Jos hakemus tutkitaan 31 artiklan 8 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat säätää, että mahdollisuus tutustua pöytäkirjaan tai sanatarkkaan selostukseen ja mahdolliseen tallenteeseen annetaan samanaikaisesti päätöksen tekemisen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista.

18 artikla

Lääkärintarkastus

1. Jäsenvaltiot järjestävät hakijalle lääkärintarkastuksen aiempaan vainoon tai vakavaan haittaan viittaavien seikkojen osalta, jos määrittävä viranomais direktiivin 2011/95/EU 4 artiklan mukaisesti katsoo tämän tarpeelliseksi kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen arvioinnin kannalta ja jos hakija suostuu tähän. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat säätää, että hakija järjestää kyseisen lääkärintarkastuksen.

Pätevät lääketieteen ammattilaiset tekevät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut lääkärintarkastukset, ja niiden tulokset on toimitettava määrittävälle viranomaiselle mahdollisimman nopeasti. Jäsenvaltiot voivat nimetä ne lääketieteen ammattilaiset, jotka voivat tehdä tällaisia lääkärintarkastuksia. Hakijan kieltäytyminen lääkärintarkastuksesta ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta koskevaa päätöstä.

Tämän kohdan mukaisesti tehdyt lääkärintarkastukset kustannetaan julkisin varoin.

2. Jos 1 kohdan mukaista lääkärintarkastusta ei suoriteta, jäsenvaltioiden on ilmoitettava hakijoille, että he voivat omasta aloitteestaan ja omalla kustannuksellaan järjestää lääkärintarkastuksen aiempaan vainoon tai vakavaan haittaan viittaavien seikkojen osalta.

3. Määrittävän viranomaisen on arvioitava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen lääkärintarkastusten tulokset hakemuksen muiden seikkojen ohella.

19 artikla

Oikeudellisten ja menettelyä koskevien tietojen antaminen maksutta ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä

1. Jäsenvaltioiden on III luvussa säädetyissä ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä varmistettava, että hakijoille tarjotaan pyynnöstä ja maksutta oikeudellisia ja menettelyä koskevia tietoja, mukaan lukien ainakin menettelyä koskevat tiedot hakijan henkilökohtainen tilanne huomioon ottaen. Jos hakemuksen johdosta annettava ensimmäinen päätös on kielteinen, jäsenvaltioiden on 11 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti annettavien tietojen lisäksi annettava hakijalle pyynnöstä tietoja myös sen selkeyttämiseksi, mitkä ovat kyseisen päätöksen perusteet, ja sen selittämiseksi, miten päätökseen voi hakea muutosta.

2. Oikeudellisten ja menettelyä koskevien tietojen maksuttomaan antamiseen sovelletaan 21 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

20 artikla

Maksuton oikeusapu ja oikeudellinen edustaja muutoksenhakumenettelyissä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle annetaan pyydettyä maksutonta oikeusapua ja maksuton oikeudellinen edustaja V luvussa säädettyissä muutoksenhakumenettelyissä. Tähän on sisällyttävä ainakin vaadittujen menettelyyn liittyvien asiakirjojen laatiminen ja osallistuminen hakijan puolesta asian käsittelyyn ensimmäisessä oikeusasteessa.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa maksutonta oikeusapua ja/tai maksuttoman oikeudellisen edustajan myös III luvussa säädettyissä ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä. Tällöin ei sovelleta 19 artiklaa.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että maksutonta oikeusapua ja maksutonta oikeudellista edustajaa ei myönnetä, kun tuomioistuimien tai muu toimivaltainen viranomaiskatsoo, ettei hakijan muutoksenhaulla ole konkreettisia edellytyksiä menestystä.

Kun tämän kohdan mukaisen päätöksen olla myöntämättä maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustajaa tekee viranomaiskatsoo, joka ei ole tuomioistuimien, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimissa muutoksen hakemiseksi tähän päätökseen.

Jäsenvaltioiden on tätä kohtaa soveltaessaan huolehdittava siitä, että oikeusapua ja oikeudellista edustusta ei mielivaltaisesti rajoiteta ja että hakijan oikeussuojan tosiasiallista toteutumista ei haitata.

4. Maksuttomaan oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan sovelletaan 21 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

21 artikla

Edellytykset, joita sovelletaan oikeudellisten ja menettelyä koskevien tietojen maksuttomaan antamiseen sekä maksuttoman oikeusavun ja oikeudellisen edustajan tarjoamiseen

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 19 artiklassa tarkoitettuja maksuttomia oikeudellisia ja menettelyä koskevia tietoja tarjoavat valtiosta riippumattomat järjestöt, valtion viranomaisten ammatillaiset tai erikoistuneiden valtion yksiköiden ammatillaiset.

Edellä 20 artiklassa tarkoitettua maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustusta tarjoavat kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyt tai luvan saaneet henkilöt.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 19 artiklassa tarkoitettuja maksuttomia oikeudellisia ja menettelyä koskevat tiedot sekä 20 artiklassa tarkoitettu maksuton oikeusapu ja oikeudellinen edustaja myönnetään

a) ainoastaan niille, joilla ei ole riittäviä varoja; ja/tai

b) ainoastaan sellaisen oikeudellisen tai muun neuvonantajan tarjoamana palveluna, joka on kansallisessa lainsäädännössä erikseen nimetty avustamaan ja edustamaan hakijoita.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että 20 artiklassa tarkoitettu maksuton oikeusapu ja oikeudellinen edustaja myönnetään ainoastaan V luvun mukaisiin muutoksenhakumenettelyihin ensimmäisessä oikeusasteessa eikä kansallisen lainsäädännön mukaiseen myöhempään muutoksenhakuun tai uudelleentarkasteluun, mukaan lukien uudet oikeudenkäynnit tai muutoksenhaun uudelleentarkastelut.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että 20 artiklassa tarkoitettua maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustajaa ei myönnetä hakijoille, jotka eivät enää ole jäsenvaltion alueella 41 artiklan 2 kohdan c alakohtaa sovellettaessa.

3. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksityiskohtaisia sääntöjä sellaisten pyyntöjen esittämistä ja käsittelyä varten, joissa on kyse 19 artiklan mukaisista maksuttomista oikeudellisista ja menettelyä koskevista tiedoista ja 20 artiklan mukaisesta maksuttomasta oikeusavusta ja oikeudellisesta edustajasta.

4. Jäsenvaltiot voivat lisäksi:

a) asettaa 19 artiklassa tarkoitettulle oikeudellisten ja menettelyä koskevien tietojen maksuttomalle tarjonnalle ja 20 artiklassa tarkoitettulle maksuttomalle oikeusavulle ja oikeudelliselle edustamiselle rahalliset ja/tai aikarajoitukset, edellyttäen että tällaiset rajoitukset eivät mielivaltaisesti rajoita mahdollisuutta saada oikeudellisia ja menettelyä koskevia tietoja sekä oikeusapua ja oikeudellisen edustajan;

b) säätää, että palkkioiden ja muiden kustannusten osalta hakijoiden kohtelu ei saa olla edullisempi kuin jäsenvaltioiden omille kansalaisilleen oikeusapuun liittyvissä asioissa yleensä myöntämä kohtelu.

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia kaikkien hakijan puolesta suoritettujen kulujen maksamista takaisin kokonaan tai osittain, jos ja kun hakijan taloudellinen tilanne on merkittävästi parantunut tai jos päätös kyseisten kulujen suorittamisesta hakijan puolesta tehtiin hakijan toimittamien väärin tietojen perusteella.

22 artikla

Oikeus oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan menettelyn kaikissa vaiheissa

1. Hakijoille on annettava tosiasiallinen mahdollisuus neuvotella omalla kustannuksellaan kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseensa liittyvistä asioista kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyin tai luvan saaneen oikeudellisen tai muun neuvonantajan kanssa menettelyn kaikissa vaiheissa, myös kielteisen päätöksen jälkeen.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa valtiosta riippumattomien järjestöjen tarjota hakijoille oikeusapua ja/tai oikeudellisen edustajan III ja V luvussa säädettyissä menettelyissä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

23 artikla

Oikeusavun ja oikeudellisen edustajan käytön soveltamisala

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyllä tai luvan saaneella oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa hakijaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti, on oikeus tutustua niihin hakijan asiakirjakansiossa oleviin tietoihin, joiden perusteella päätös tehdään.

Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä silloin, kun tietojen tai lähteiden paljastaminen vaarantaisi kansallisen turvallisuuden, tiedot toimittaneiden järjestöjen tai henkilön tai henkilöiden turvallisuuden tai sen henkilön tai niiden henkilöiden turvallisuuden, jota tai joita tiedot koskevat, tai kun jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaan liittyvät tutkinnalliset seikat tai jäsenvaltioiden kansainväliset suhteet vaarantuisivat. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on:

- a) annettava V luvussa tarkoitetuille viranomaisille mahdollisuus tutustua tällaisiin tietoihin tai lähteisiin; ja
- b) luotava kansalliseen lainsäädäntöön menettelyt sen takamiseksi, että hakijan oikeutta puolustukseen kunnioitetaan.

Edellä olevan b alakohdan osalta jäsenvaltiot voivat erityisesti antaa oikeudellisen tai muun neuvonantajan, josta on tehty turvallisuus selvitys, tutustua tällaisiin tietoihin tai lähteisiin siltä osin kuin tiedot ovat hakemuksen tutkinnan tai kansainvälisen suojelun poistamista koskevan päätöksen tekemisen kannalta merkityksellisiä.

2. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2013/33/EU 10 artiklan 4 kohdan ja 18 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti varmistettava, että oikeudellisella tai muulla neuvonantajalla, joka avustaa tai edustaa hakijaa, on pääsy suljetuille alueille, kuten säilöönottoyksiköihin ja kauttakulkualueille, niin että hän voi neuvotella hakijan kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on annettava hakijan tuoda henkilökohtaiseen puhutteluun kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytty tai luvan saanut oikeudellinen tai muu neuvonantaja.

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että oikeudellinen tai muu neuvonantaja voi esittää puheenvuoron vasta henkilökohtaisen puhuttelun lopussa.

4. Jäsenvaltiot voivat antaa sääntöjä oikeudellisten tai muiden neuvonantajien läsnäolosta kaikissa menettelyyn liittyvissä puhutteluissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan tai 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija on läsnä henkilökohtaisessa puhuttelussa, vaikka häntä edustaisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti oikeudellinen tai muu neuvonantaja, ja että hakija vastaa esitettyihin kysymyksiin henkilökohtaisesti.

Oikeudellisen tai muun neuvonantajan poissaolo ei estä toimivaltaista viranomaista suorittamasta hakijan henkilökohtaista puhuttelua, sanotun kuitenkin rajoittamatta 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista

24 artikla

Erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitsevat hakijat

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava kohtuullisen ajan kuluessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemisestä, onko hakija erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitseva hakija.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu arviointi voidaan sisällyttää olemassa oleviin kansallisiin menettelyihin ja/tai direktiivin 2013/33/EU 22 artiklassa tarkoitettuun arviointiin, eikä sen tarvitse olla muodoltaan hallinnollinen menettely.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun hakijoiden on todettu olevan hakijoita, jotka tarvitsevat erityisiä menettelyllisiä takeita, heille annetaan asianmukaista tukea, jotta he pystyvät hyötymään tämän direktiivin mukaisista oikeuksista ja noudattamaan tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia koko turvapaikkamenettelyn ajan.

Kun tätä asianmukaista tukea ei pystytä antamaan 31 artiklan 8 kohdassa ja 43 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen puitteissa ja erityisesti kun jäsenvaltiot katsovat hakijan tarvitsevan erityisiä menettelyllisiä takeita kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan henkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan seurauksena, jäsenvaltiot eivät sovelle 31 artiklan 8 kohtaa ja 43 artiklaa tai lopettavat niiden soveltamisen. Kun jäsenvaltiot soveltavat 46 artiklan 6 kohtaa niihin hakijoihin, joihin ei tämän alakohdan nojalla voida soveltaa 31 artiklan 8 kohtaa ja 43 artiklaa, jäsenvaltioiden on annettava vähintään 46 artiklan 7 kohdassa säädetty takeet.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erityisten menettelyllisten takeiden tarve otetaan tämän direktiivin mukaisesti huomioon myös silloin, jos tällainen tarve tulee ilmeiseksi menettelyn myöhemmässä vaiheessa, aloittamatta välttämättä menettelyä uudelleen alusta.

25 artikla

Ilman huoltajaa oleville alaikäisille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on kaikkien tässä direktiivissä säädettyjen menettelyjen osalta sekä rajoittamatta 14–17 artiklan säännösten soveltamista:

- a) ryhdyttävä mahdollisimman pian toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että edustaja edustaa ja avustaa ilman huoltajaa olevaa alaikäistä, jotta tämä voisi hyötyä tässä direktiivissä säädettyistä oikeuksista ja noudattaa tässä direktiivissä säädettyjä velvollisuuksia. Ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle on välittömästi ilmoitettava edustajan nimittämisestä. Edustajan on hoidettava tehtävänsä lapsen etua koskevaa periaatetta noudattaen ja hänellä on oltava tähän tarvittava asiantuntemus. Edustajaa vaihdetaan vain, jos se on välttämätöntä. Sellaiset järjestöt tai henkilöt, joiden edut ovat tai voivat olla ristiriidassa ilman huoltajaa olevan alaikäisen edun kanssa, eivät voi toimia edustajina. Edustaja voi olla myös direktiivissä 2013/33/EU tarkoitettu edustaja;
- b) varmistettava, että edustajalle annetaan mahdollisuus kertoa ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle henkilökohtaisen puhuttelun merkityksestä ja mahdollisista seurauksista sekä tarvittaessa siitä, miten hän voi valmistautua henkilökohtaiseen puhutteluun. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edustaja ja/tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytty tai luvan saanut oikeudellinen tai muu neuvonantaja on läsnä kyseisessä puhuttelussa ja että hänellä on mahdollisuus esittää kysymyksiä ja huomautuksia puhuttelun suorittajan määrittelemissä rajoissa.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on läsnä henkilökohtaisessa puhuttelussa, vaikka hänen edustajansa olisi läsnä.

2. Jäsenvaltiot voivat olla nimeämättä edustajaa, jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen todennäköisesti saavuttaa 18 vuoden iän ennen kuin ensimmäinen päätös tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) jos ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle järjestetään 14–17 ja 34 artiklan mukaisesti kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta koskeva henkilökohtainen puhuttelu, kyseisen puhuttelun suorittaa henkilö, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista;
- b) määrittävän viranomaisen päätöksen ilman huoltajaa olevan alaikäisen hakemuksesta valmisteleo virkamies, jolla on tarvittavat tiedot alaikäisten erityistarpeista.

4. Ilman huoltajaa oleville alaikäisille ja heidän edustajilleen on annettava maksutta 19 artiklassa tarkoitettuja oikeudellisia ja

menettelyä koskevia tietoja myös IV luvussa säädettyissä kansainvälisen suojelun poistamista koskevissa menettelyissä.

5. Jäsenvaltiot voivat käyttää lääkärintarkastuksia määrittääkseen ilman huoltajaa olevien alaikäisten iän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan yhteydessä, jos jäsenvaltioilla on yleisten lausumien tai muiden merkityksellisten seikkojen perusteella epäilyksiä hakijan iästä. Jos jäsenvaltioilla on tämän jälkeen edelleen epäilyksiä hakijan iästä, niiden on olettava, että hakija on alaikäinen.

Lääkärintarkastus on tehtävä yksilön ihmisarvoa täysimääräisesti kunnioittaen ja sen on oltava vähiten invasiivinen tutkimus, ja lääkärintarkastuksen tekijän on oltava lääketieteen ammattilainen mahdollisimman luotettavan tuloksen takaamiseksi.

Kun lääkärintarkastuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle ilmoitetaan ennen hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa tutkintaa kielellä, jota hän ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän, mahdollisuudesta määrittää hänen ikänsä lääkärintarkastuksen avulla. Tällöin on annettava tietoja tutkimusmenetelmästä ja lääkärintarkastuksen mahdollisista seurauksista kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan kannalta sekä niistä seurauksista, joita aiheutuu, jos ilman huoltajaa oleva alaikäinen kieltäytyy lääkärintarkastuksesta;
- b) ilman huoltajaa olevat alaikäiset ja/tai heidän edustajansa suostuvat lääkärintarkastuksen suorittamiseen asianomaisten alaikäisten iän määrittämiseksi; ja
- c) päätös ilman huoltajaa olevan alaikäisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämisestä ei perustu pelkästään siihen, että alaikäinen ei ole suostunut lääkärintarkastuksen suorittamiseen.

Se, että ilman huoltajaa oleva alaikäinen on kieltäytynyt lääkärintarkastuksesta, ei saa estää määrittävää viranomaista tekemästä päätöstä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta.

6. Jäsenvaltioiden on pannaan täytäntöön otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu.

Kun jäsenvaltiot turvapaikkamenettelyn aikana toteavat henkilön ilman huoltajaa olevaksi alaikäiseksi, ne voivat

- a) soveltaa 31 artiklan 8 kohtaa tai jatkaa sen soveltamista ainoastaan, jos
- i) hakija tulee maasta, joka täyttää tässä direktiivissä tarkoitettujen turvallisen alkuperämaan kriteerit; tai

- ii) hakija on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen, jolta ei puutu tutkittavaksi ottamisen edellytykset 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti; tai
- iii) hakijan voidaan vakavista syistä katsoa olevan vaaraksi jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle taikka hakija on poistettu maasta pakkokeinoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti yleistä turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevista vakavista syistä;
- b) soveltaa 43 artiklaa tai jatkaa sen soveltamista direktiivin 2013/33/EU 8–11 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos
- i) hakija tulee maasta, joka täyttää tässä direktiivissä tarkoitettujen turvallisen alkuperämaan kriteerit; tai
- ii) hakija on tehnyt myöhemmän hakemuksen; tai
- iii) hakijan voidaan vakavista syistä katsoa olevan vaaraksi jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle taikka hakija on poistettu maasta pakkokeinoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti yleistä turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevista vakavista syistä; tai
- iv) on kohtuullisia syitä katsoa, että maa, joka ei ole jäsenvaltio, on hakijan kannalta 38 artiklan mukainen turvallinen kolmas maa; tai
- v) hakija on johtanut viranomaisia harhaan esittämällä vääriä asiakirjoja; tai
- vi) hakija on vilpillisessä tarkoituksessa tuhonnut tai kadottanut henkilö- tai matkustusasiakirjan, josta olisi ollut apua hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa selvittämisessä.
- Jäsenvaltiot voivat soveltaa v ja vi alakohtaa ainoastaan yksittäistapauksissa, joissa on vakavia syitä katsoa, että hakija pyrkii salaamaan merkittäviä seikkoja, jotka todennäköisesti johtaisivat kielteiseen päätökseen, ja sillä edellytyksellä, että hakijalle on annettu täysi mahdollisuus, myös neuvottelemalla edustajansa kanssa ja ilman huoltajaa olevien alaikäisten erityiset menettelylliset tarpeet huomioon ottaen, esittää hyväksyttäviä syitä v ja vi alakohdassa tarkoitettulle toiminnalle;
- c) katsoa hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset 33 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, jos maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan hakijan kannalta 38 artiklan mukaiseksi turvalliseksi kolmanneksi maaksi edellyttäen, että tämä on alaikäisen edun mukaista;
- d) soveltaa 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, kun alaikäisen edustajalla on kansallisen lainsäädännön mukainen oikeudellinen pätevyys.

Sovellettaessa 46 artiklan 6 kohtaa ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin jäsenvaltioiden on annettava kaikissa tapauksissa vähintään 46 artiklan 7 kohdassa säädetyt takeet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan soveltamista.

26 artikla

Säilöönotto

1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa henkilöä säilöön ainoastaan sen vuoksi, että hän on hakija. Säilöönoton perusteiden ja olosuhteiden sekä säilöönotetuille hakijoille tarjolla olevien takeiden on oltava direktiivin 2013/33/EU mukaisia.

2. Jos hakija otetaan säilöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nopea laillisuuden tutkiminen on mahdollista direktiivin 2013/33/EU mukaisesti.

27 artikla

Hakemuksen peruuttamiseen liittyvä menettely

1. Jos jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetään nimenomaisesti mahdollisuudesta peruuttaa hakemus, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijan nimenomaisesti peruuttamassa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa määrittävällä viranomaisella on tehtävä päätös joko hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä tai hakemuksen hylkäämisestä.

2. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että määrittävä viranomainen voi päättää keskeyttää hakemuksen tutkinnan ratkaisematta sitä. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen lisää hakijan asiakirjakansioon tätä koskevan ilmoituksen.

28 artikla

Turvapaikkahakemuksen implisiittiseen peruuttamiseen tai siitä luopumiseen liittyvä menettely

1. Kun on perusteltu syy katsoa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut hakemuksensa tai luopunut siitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä tai, jos määrittävä viranomainen pitää hakemusta perusteettomana tutkittuaan asianmukaisesti sen sisällön direktiivin 2011/95/EU 4 artiklan mukaisesti, hakemuksen hylkäämisestä.

Jäsenvaltiot voivat olettaa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa tai luopunut siitä erityisesti silloin, kun voidaan todeta, että:

- a) hakija ei ole vastannut pyyntöihin toimittaa direktiivin 2011/95/EU 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksensa kannalta olennaisia tietoja tai ei ole saapunut tämän direktiivin 14–17 artiklassa säädetyyn henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hakija osoittaa kohtuullisen ajan kuluessa, että hän ei voinut vastata pyyntöihin tai saapua puhutteluun hänestä riippumattomista syistä;

b) hakija pakoilee tai on lähtenyt ilman lupaa asuin- tai säilöön-ottopaikastaan ottamatta yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen kohtuullisen ajan kuluessa, tai hän ei ole kohtuullisen ajan kuluessa täyttänyt ilmoittautumisvelvollisuuttaan tai muita yhteydenpitoa koskevia velvoitteitaan, paitsi jos hakija osoittaa tämän johtuneen hänestä riippumattomista syistä.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa määräaikoja tai ohjeita näiden säännösten täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla, joka ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle uudelleen sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä on tehty, on oikeus pyytää, että hänen tapauksensa tutkinta aloitetaan uudelleen, tai oikeus tehdä uusi hakemus, johon ei sovelleta 40 ja 41 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat säätää vähintään yhdeksän kuukauden pituisesta määräajasta, jonka päätyttyä hakijan tapausta ei voida enää ottaa uudelleen tutkittavaksi tai jonka päätyttyä uusi hakemus voidaan katsoa myöhemmäksi hakemukseksi, johon sovelletaan 40 ja 41 artiklassa säädettyä menettelyä. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakijan tapaus voidaan ottaa uudelleen tutkittavaksi vain yhden kerran.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista henkilöä ei poisteta maasta palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että määrittävä viranomainen jatkaa hakemuksen tutkintaa siitä, mihin se oli keskeytetty.

3. Tätä artiklaa sovelletaan, jollei asetuksista (EU) N:o 604/2013 muuta johdu.

29 artikla

YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun asema

1. Jäsenvaltiot antavat YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle:
  - a) mahdollisuuden käydä hakijoiden luona, myös säilöön otettujen, rajalla olevien ja kauttakulkualueella pidettävien hakijoiden luona;
  - b) oikeuden saada tietoja yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista, menettelyn etenemisestä ja tehdyistä päätöksistä edellyttäen, että hakija on antanut tähän suostumuksensa;
  - c) mahdollisuuden esittää näkemyksensä yksittäisistä kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista toimivaltaisille viranomaisille missä tahansa menettelyn vaiheessa Geneven yleis-sopimuksen 35 artiklassa tarkoitettujen valvontavelvollisuuksiensa mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös järjestöön, joka työskentelee jäsenvaltion alueella YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun puolesta kyseisen jäsenvaltion kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

30 artikla

Tiedonkeruu yksittäisistä tapauksista

Yksittäisten tapausten tutkimiseksi jäsenvaltiot eivät saa:

- a) paljastaa sellaiselle osapuolelle tai sellaisille osapuolille, jonka tai joiden epäillään vainoavan hakijaa tai aiheuttavan hänelle vakavaa haittaa, yksittäiseen kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen liittyviä tietoja tai sitä, että hakemus on tehty;
- b) hankkia tietoja sellaiselta osapuolelta tai sellaisilta osapuolilta, jonka tai joiden epäillään vainoavan hakijaa tai aiheuttavan hänelle vakavaa haittaa, sellaisella tavalla, jonka seurauksena tämä tai nämä saisivat suoraan tietää, että asianomainen hakija on tehnyt hakemuksen, ja joka vaarantaisi hakijan tai hänestä riippuvaisten henkilöiden ruumiillisen koskemattomuuden tai hänen alkuperämaassa vielä asuvien perheenjäsentensä vapauden ja turvallisuuden.

III LUKU

ENSIMMÄISEEN PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

I JAKSO

31 artikla

Tutkimamenettely

1. Jäsenvaltiot käsittelevät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisessa tutkimamenettelyssä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkimamenettely saadaan päätökseen mahdollisimman pian, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaista ja perusteellista tutkintaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkimamenettely saadaan päätökseen kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

Kun hakemukseen sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 604/2013 säädettyä menettelyä, kuuden kuukauden määräaika alkaa sillä hetkellä, kun sen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään kyseisen asetuksen mukaisesti, hakija on kyseisen jäsenvaltion alueella ja toimivaltainen viranomainen on ottanut hänet vastuulleen.

Jäsenvaltiot voivat jatkaa tässä kohdassa säädettyä kuuden kuukauden määräaika enintään yhdeksällä kuukaudella, jos

- a) asiaan liittyy monimutkaisia tosiseikkoihin ja/tai oikeudellisiin seikkoihin liittyviä kysymyksiä;

b) suuria määriä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä hakee kansainvälistä suojelua samanaikaisesti, minkä vuoksi menettelyä on käytännössä erittäin vaikea saada päätökseen kuuden kuukauden määräajassa;

c) viivästys johtuu selvästi siitä, ettei hakija ole täyttänyt 13 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan.

Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa poikkeuksellisesti ylittää tässä kohdassa säädetyt määräajat enintään kolmella kuukaudella, kun se on tarpeen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan varmistamiseksi.

4. Jäsenvaltiot voivat lykätä tutkintamenettelyn päättämistä, jos määrittävän viranomaisen ei kohtuudella voida olettaa tekevän päätöstään 3 kohdassa säädetyissä määräajoissa sen vuoksi, että alkuperämaassa vallitsee epävarma tilanne, jonka oletetaan olevan tilapäinen, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2011/95/EU 13 ja 18 artiklan soveltamista. Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on

- a) tarkasteltava kyseisen alkuperämaan tilannetta uudelleen vähintään kuuden kuukauden välein;
- b) ilmoitettava asianomaisille hakijoille lykkäyksen syyt kohtuullisessa ajassa;
- c) ilmoitettava komissiolle kohtuullisessa ajassa menettelyjen lykkäämisestä kyseisen alkuperämaan osalta.

5. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa saatettava tutkintamenettely päätökseen 21 kuukauden enimmäismääräajan kuluessa hakemuksen jättämisestä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että silloin, kun päätöstä ei voida tehdä kuuden kuukauden kuluessa, asianomaiselle hakijalle:

- a) tiedotetaan käsittelyn viivästyisestä; ja
- b) annetaan pyynnöstä tietoja viivästyksen syistä ja ajankohdasta, jona hänen hakemustaan koskeva päätös on odotettavissa.

7. Jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti erityisesti silloin,

- a) kun on todennäköistä, että hakemus on perusteltu;

b) kun hakija on direktiivin 2013/33/EU 22 artiklassa tarkoitettussa haavoittuvassa asemassa tai tarvitsee erityisiä menettelyllisiä takeita, etenkin kun on kyse ilman huoltajaa olevista alaikäisistä.

8. Jäsenvaltiot voivat säätää, että II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaista tutkintamenettelyä nopeutetaan ja/tai että se suoritetaan rajalla tai kauttakulkualueella 43 artiklan mukaisesti, jos:

- a) hakija on hakemusta tehdessään ja asiaa esittäessään tuonut esiin vain seikkoja, joilla ei ole lainkaan merkitystä sen selvittämiseksi, voidaanko häntä pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai
- b) hakija tulee tässä direktiivissä tarkoitettua turvallisesta alkuperämaasta; tai
- c) hakija on johtanut viranomaisia harhaan esittämällä vääriä tietoja tai asiakirjoja tai jättämällä tahallaan ilmoittamatta olennaisia tietoja tai esittämättä henkilöllisyyttään ja/tai kansalaisuuttaan koskevia asiakirjoja, jotka olisivat saattaneet vaikuttaa päätökseen kielteisesti; tai
- d) hakijan voidaan olettaa vilpillisessä tarkoituksessa tuhonneen tai kadottaneen henkilö- tai matkustusasiakirjan, josta olisi ollut apua hänen henkilöllisyytensä tai kansalaisuutensa selvittämisessä; tai
- e) hakija on esittänyt selvästi epäjohdonmukaisia ja ristiriitaisia, selvästi vääriä tai ilmeisen epätodennäköisiä tietoja, jotka ovat ristiriidassa riittävällä tavalla varmennettujen alkuperämaata koskevien tietojen kanssa, tehden näin väitteensä selvästi epäuskottavaksi sen suhteen, voidaanko häntä pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai
- f) hakija on esittänyt myöhemmän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jolta ei 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti puutu tutkittavaksi ottamisen edellytykset; tai
- g) hakija tekee hakemuksen vain viivyttyäkseen jo tehdyn tai välittömästi odotettavissa olevan päätöksen täytäntöönpanoa tai estääkseen sen, mikä merkitsisi hänen poistamistaan maasta; tai
- h) hakija on tullut jäsenvaltion alueelle tai jatkanut siellä oleskeluaan laittomasti ja ilman hyvää syytä joko ei ole ilmoittanut viranomaisille tai ei ole tehnyt kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta mahdollisimman pian maahantuuloonsa liittyvät olosuhteet huomioon ottaen; tai

- i) hakija kieltäytyy noudattamasta velvoitetta suostua sormenjälkien ottamiseen Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsitte-lystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 603/2013 tehokkaaksi soveltamiseksi sekä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten ja Europolin esittämistä, Eurodac-tietoihin lainvalvontatarkoituksessa tehtäviä vertailuja koskevista pyynnöistä 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 ⁽¹⁾ mukaisesti; tai
- j) hakijan voidaan vakavista syistä katsoa olevan vaaraksi jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle taikka hakija on poistettu maasta pakkokeinoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti yleistä turvallisuutta tai yleistä järjestystä koskevista vakavista syistä.
9. Jäsenvaltioiden on asetettava 8 kohdan mukaisissa ensimmäiseen päätökseen liittyvissä menettelyissä päätöksen tekemiseksi määräajat. Määräaika-ajot on oltava kohtuulliset.

Jäsenvaltiot voivat ylittää kyseiset määräajat, jos se on tarpeen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3–5 kohdan soveltamista.

32 artikla

Perusteettomat hakemukset

1. Jäsenvaltiot voivat katsoa hakemuksen perusteettomaksi vain, jos määrittävä viranomais on todennut, että hakijalla ei ole edellytyksiä kansainvälisen suojelun saamiseksi direktiivin 2011/95/EU nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 27 artiklan soveltamista.
2. Perusteettomia hakemuksia koskevissa tapauksissa, joihin pätee jokin 31 artiklan 8 kohdassa mainituista olosuhteista, jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön nojalla katsoa hakemuksen ilmeisen perusteettomaksi.

II JAKSO

33 artikla

Hakemukset, joilta puuttuvat tutkittavaksi ottamisen edellytykset

1. Niiden tapausten lisäksi, joissa hakemusta ei asetuksen (EU) No 604/2013 mukaisesti tutkita, jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tutkimaan, voidaanko hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada kansainvälistä suojelua direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, kun hakemukselta katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset tämän artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset ainoastaan, jos:

- a) toinen jäsenvaltio on myöntänyt kansainvälistä suojelua;
- b) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 35 artiklan mukaisesti hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi;
- c) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 38 artiklan mukaisesti hakijan kannalta turvalliseksi kolmanneksi maaksi;
- d) hakemus on myöhempi hakemus, johon liittyen ei ole ilmennyt tai johon liittyen hakija ei ole esittänyt uusia tosiseikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai
- e) hakijasta riippuvainen henkilö jättää hakemuksen sen jälkeen, kun hän on 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksynyt sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan jätettyä hakemusta, eikä hakijasta riippuvaisen henkilön tilanteeseen liity mitään seikkoja, jotka muodostaisivat perusteen erilliselle hakemukselle.

34 artikla

Tutkittavaksi ottamista koskevaan puhutteluun sovellettavat erityissäännöt

1. Jäsenvaltioiden on annettava hakijoiden esittää näkemyksensä 33 artiklassa tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta heidän henkilökohtaiseen tilanteeseensa ennen kuin määrittävä viranomais tekee päätöksen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamisesta. Tätä varten jäsenvaltioiden on suoritettava henkilökohtainen puhuttelu hakemuksen ottamisesta tutkittavaksi. Jäsenvaltiot saavat poiketa tästä ainoastaan 42 artiklan mukaisesti silloin, kun kyse on myöhemmästä hakemuksesta.

Tämä kohta ei rajoita tämän direktiivin 4 artiklan 2 kohdan alakohdan ja asetuksen (EU) No 604/2013 5 artiklan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että muiden viranomaisten kuin määrittävän viranomaisen henkilöstö suorittaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamista koskevan henkilökohtaisen puhuttelun. Näissä tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällainen henkilöstö saa etukäteen tarvittavan peruskoulutuksen erityisesti kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön, unionin turvapaikkasäädösten ja kuulemistekniikoiden osalta.

III JAKSO

35 artikla

Ensimmäisen turvapaikkamaan käsite

Tietty valtio voidaan katsoa tietyn hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi, jos:

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

- a) hänet on tunnustettu tässä valtiossa pakolaiseksi ja tämän suojelun perusteet ovat hänen osaltaan edelleen voimassa; tai
- b) hän kuuluu tässä valtiossa muuten riittävän suojelun piiriin, palauttamiskiellon periaate mukaan luettuna

edellyttäen, että hänet otetaan takaisin tähän valtioon.

Soveltaessaan ensimmäisen turvapaikkamaan käsitettä hakijan henkilökohtaiseen tilanteeseen jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon 38 artiklan 1 kohdan. Hakijalla on oltava mahdollisuus riitauttaa ensimmäisen turvapaikkamaan käsitteen soveltaminen hänen henkilökohtaiseen tilanteeseensa.

36 artikla

Turvallisen alkuperämaan käsite

1. Kolmas maa, joka on määritetty turvalliseksi alkuperämaaksi tämän direktiivin mukaisesti, voidaan hakemuksen yksilöllisen tutkinnan jälkeen katsoa turvalliseksi alkuperämaaksi tietyille hakijalle ainoastaan, jos:

- a) hakija on tämän maan kansalainen; tai
- b) hakija on kansalaisuudeton henkilö ja tämä maa on hakijan aiempi asuinmaa

ja jos hakija ei ole esittänyt mitään vakavia perusteita sille, että tätä maata ei voitaisi katsoa hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan turvalliseksi alkuperämaaksi, minkä johdosta häntä voitaisiin pitää direktiivin 2011/95/EU mukaisesti kansainvälistä suojelua saavana henkilönä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, jotka koskevat turvallisen alkuperämaan käsitteen soveltamista.

37 artikla

Kolmansien maiden kansallinen määrittäminen turvalliseksi alkuperämaaksi

1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa lainsäädäntöä, jonka mukaan jäsenvaltio voi liitteen I mukaisesti määrittää turvalliset alkuperämaat kansallisesti kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkintaa varten.

2. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tämän artiklan mukaisesti turvalliseksi alkuperämaaksi määritettyjen kolmansien maiden tilannetta säännöllisesti uudelleen.

3. Tämän artiklan mukaisen arvioinnin siitä, onko maa turvallinen alkuperämaa, on perustuttava useisiin tietolähteisiin ja erityisesti muilta jäsenvaltioilta, EASOlta, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta, Euroopan neuvostolta sekä muilta alan keskeisiltä kansainvälisiltä järjestöiltä saatuihin tietoihin.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi maat, jotka ne määrittävät turvalliseksi alkuperämaaksi tämän artiklan mukaisesti.

38 artikla

Turvallisen kolmannen maan käsite

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa turvallisen kolmannen maan käsitettä vain, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että kansainvälistä suojelua hakevaa kohdellaan asianomaisessa kolmannessa maassa seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) hakijan henki tai vapaus ei ole uhattuna hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi;
- b) direktiivissä 2011/95/EU määritellyn vakavan haitan vaaraa ei ole;
- c) noudatetaan Geneven yleissopimuksen mukaista palauttamiskiellon periaatetta;
- d) noudatetaan kieltoa poistaa hakija maasta, jos tällä rikottaisiin kansainvälisen oikeuden mukaista oikeutta suojeluun kidutukselta tai julmalta, epäinhimilliseltä tai halventavalta kohtelulta; ja
- e) on olemassa mahdollisuus hakea pakolaisasemaa ja saada pakolaiseksi tunnustettuna Geneven yleissopimuksen mukaista suojelua.

2. Turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisessa on noudatettava kansallisessa oikeudessa vahvistettuja sääntöjä, joihin kuuluvat:

- a) säännöt, joiden mukaan hakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä on oltava yhteys, jonka perusteella hakijan olisi kohtuullista matkustaa tähän maahan;
- b) säännöt menettelyistä, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vakuuttua siitä, että turvallisen kolmannen maan käsitettä voidaan soveltaa tiettyyn maahan tai tiettyyn hakijaan. Näihin menettelyihin on kuuluttava asianomaisen maan turvallisuuden tapauskohtainen arviointi yksittäisen hakijan kannalta ja/tai maiden määrittäminen kansallisella tasolla yleensä turvalliseksi;
- c) kansainvälisen oikeuden mukaiset säännöt, joiden nojalla voidaan yksilöllisesti tutkia, onko asianomainen kolmas maa turvallinen tietyn hakijan kannalta ja joiden nojalla hakija voi vähintään kiistää turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisen sillä perusteella, että asianomainen kolmas maa ei ole turvallinen hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan. Hakijalla on myös oltava mahdollisuus riitauttaa a alakohdassa tarkoitettu hakijan ja kolmannen maan välinen yhteys.

3. Pannessaan täytäntöön yksinomaan tähän artiklaan perustuvan päätöksen jäsenvaltioiden on:

- a) ilmoitettava asiasta hakijalle; ja
- b) annettava hänelle asiakirja, jossa kolmannen maan viranomaisille ilmoitetaan kyseisen maan kielellä, että hakemuksen sisältöä ei ole tutkittu.

4. Jos kolmas maa ei salli kyseisen hakijan saapua alueelleen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hän pääsee menettelyyn II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maat, joihin tätä käsitettä sovelletaan tämän artiklan säännösten mukaisesti.

39 artikla

Eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsite

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta ja hakijan turvallisuutta hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan ei tutkita tai ei tutkita kokonaan II luvun mukaisesti, jos toimivaltainen viranomainen on tosiseikkojen perusteella todennut, että hakija pyrki laittomasti tulemaan tai on laittomasti tullut kyseisen jäsenvaltion alueelle 2 kohdassa tarkoitettua turvallisesta kolmannesta maasta.

2. Kolmatta maata voidaan pitää turvallisena kolmantena maana 1 kohtaa sovellettaessa ainoastaan, jos:

- a) se on ratifioinut Geneven yleissopimuksen ja noudattaa sen määräyksiä ilman maantieteellisiä rajoituksia;
- b) se noudattaa lakisäätöistä turvapaikkamenettelyä; ja
- c) se on ratifioinut ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen ja noudattaa sen määräyksiä, tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevat vaatimukset mukaan luettuina.

3. Hakijalla on oltava mahdollisuus riitauttaa eurooppalaisen turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltaminen sillä perusteella, että kyseinen kolmas maa ei ole hänen henkilökohtaisen tilanteensa kannalta turvallinen.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä 1 kohdan säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista menettelyistä ja näiden säännösten perusteella tehtyjen päätösten seurauksista palauttamiskiellon periaatteen mukaisesti sekä tämän artiklan soveltamista koskevista poikkeuksista humanitaarisista tai poliittisista syistä tai kansainvälisestä julkisoikeudesta johtuvista syistä.

5. Pannessaan täytäntöön yksinomaan tähän artiklaan perustuvan päätöksen asianomaisten jäsenvaltioiden on:

- a) ilmoitettava asiasta hakijalle; ja
- b) annettava hänelle asiakirja, jossa kolmannen maan viranomaisille ilmoitetaan kyseisen maan kielellä, että hakemuksen sisältöä ei ole tutkittu.

6. Jos turvallinen kolmas maa ei ota takaisin hakijaa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hän pääsee menettelyyn II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maat, joihin tätä käsitettä sovelletaan tämän artiklan mukaisesti.

IV JAKSO

40 artikla

Myöhempi hakemus

1. Jos jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen samassa jäsenvaltiossa, tämän jäsenvaltion on tutkittava nämä lisäselvitykset tai myöhemmän hakemuksen aineisto edellisen hakemuksen tutkinnan tai hakemuksen perusteella annettua päätöstä koskevan uudelleentarkastelun tai muutoksenhaun yhteydessä edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset voivat tällöin ottaa huomioon kaikki lisäselvityksiin tai myöhempään hakemukseen liittyvät tosiseikat ja harkita niitä.

2. Jotta voidaan tehdä päätös 33 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ottamisesta tutkittavaksi, kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus tutkitaan ensin alustavasti sen toteamiseksi, onko ilmennyt tai onko hakija esittänyt uusia seikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetun alustavan tutkinnan tuloksena todetaan, että sellaisia uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai että hakija on esittänyt sellaisia uusia seikkoja tai perusteita, jotka lisäävät merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa pidetään direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä, hakemuksen tutkintaa on jatkettava II luvun mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää muita perusteita, joiden nojalla myöhemmän hakemuksen tutkintaa on jatkettava.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakemuksen tutkintaa jatketaan vain, jos asianomainen hakija ei hänestä itsestään riippumattomista syistä saanut aiemmassa menettelyssä osoitetuksi tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, erityisesti käyttämällä oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin 46 artiklan nojalla.

5. Jos myöhemmän hakemuksen tutkintaa ei jatketa tämän artiklan nojalla, kyseiseltä hakemukselta on katsottava puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset 33 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

6. Tässä artiklassa tarkoitettua menettelyä voidaan soveltaa myös

- a) sellaisen hakijasta riippuvaisen henkilön osalta, joka jättää hakemuksen hyväksytyään 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti aiemmin sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan jätettyä hakemusta; ja/tai
- b) naimattomaan alaikäiseen, joka jättää hakemuksen sen jälkeen kun hänen puolestaan on jätetty hakemus 7 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Näissä tapauksissa 2 kohdassa tarkoitettussa alustavassa tutkimuksessa selvitetään, onko olemassa hakijasta riippuvaisen henkilön tai naimattoman alaikäisen tilanteeseen liittyviä seikkoja, jotka muodostavat perusteen erilliselle hakemukselle.

7. Jos henkilö, josta tehty siirtopäätös on pantava täytäntöön asetuksen (EU) N:o 604/2013 mukaisesti, antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen siirtävässä jäsenvaltiossa, mainitussa asetuksessa määritellyn vastuussa olevan jäsenvaltion on tutkittava kyseiset lisäselvitykset tai myöhemmät hakemukset tämän direktiivin mukaisesti.

41 artikla

Poikkeaminen oikeudesta jäädä alueelle myöhempien hakemusten yhteydessä

1. Jäsenvaltiot voivat poiketa oikeudesta jäädä alueelle, kun henkilö

- a) on jättänyt ensimmäisen myöhemmän hakemuksen, jonka tutkintaa ei 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti jatketa, vain viivyttyäkseen tai estääkseen sellaisen päätöksen täytäntöönpanoa, joka merkitsisi hänen poistamistaan välittömästi kyseisestä jäsenvaltiosta; tai
- b) tekee toisen myöhemmän hakemuksen samassa jäsenvaltiossa sen jälkeen kun lainvoimainen päätös, jonka mukaan ensimmäiseltä myöhemmältä hakemukselta puuttuvat 40 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkittavaksi ottamisen edellytykset, tai lainvoimainen päätös kyseisen hakemuksen hylkäämisestä perusteettomana on tehty.

Jäsenvaltiot voivat tehdä tämän poikkeuksen ainoastaan silloin, kun määrittävä viranomaiskatsoo, että palauttamispäätös ei johda suoraan tai epäsuoraan palauttamiseen, joka rikkoisi kansainväliseen ja unionin oikeuteen perustuvia kyseisen jäsenvaltion velvoitteita.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat myös

- a) poiketa nopeutetuissa menettelyissä tavanomaisesti sovellettavista määräajoista kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kun tutkintamenettely on nopeutettu 31 artiklan 8 kohdan g alakohdan mukaisesti;
- b) poiketa 33 ja 34 artiklassa säädettyissä hakemuksen tutkittavaksi ottamista koskevista menettelyissä tavanomaisesti sovellettavista määräajoista kansallisen lainsäädännön mukaisesti; ja/tai
- c) poiketa 46 artiklan 8 kohdasta.

42 artikla

Menettelysäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoille, joiden hakemusta tutkitaan alustavasti 40 artiklan mukaisesti, myönnetään 12 artiklan 1 kohdassa säädetyt takeet.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään 40 artiklan mukaista alustavaa tutkintaa koskevista säännöistä. Näissä säännöissä voidaan muun muassa:

- a) velvoittaa hakija osoittamaan tosiseikat ja esittämään todisteet, jotka muodostavat perusteen uudelle menettelylle;
- b) sallia alustavan tutkimuksen suorittaminen pelkästään kirjallisen aineiston perusteella ilman henkilökohtaista puhuttelua 40 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta.

Nämä säännöt eivät saa estää hakijan pääsyä uuteen menettelyyn eivätkä johtaa tällaisen pääsyn peruuntumiseen tai rajoittaa sitä vakavasti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle ilmoitetaan asianmukaisella tavalla alustavan tutkimuksen tuloksesta ja jos hakemuksen tutkintaa ei jatketa, päätöksen perusteluista ja mahdollisuuksista hakea siihen muutosta tai sen uudelleentarkastelua.

V JAKSO

43 artikla

Rajamenettelyt

1. Jäsenvaltiot voivat säätää II luvussa esitettyjen peruseräaatteiden ja takeiden mukaisesti menettelyistä, joita noudattaen jäsenvaltion rajalla tai kauttakulkualueilla voidaan ratkaista

- a) kyseisissä paikoissa tehtyjen hakemusten ottaminen tutkittavaksi 33 artiklan nojalla; ja/tai

b) hakemuksen sisältö 31 artiklan 8 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa menettelyissä päätökset tehdään kohtuullisessa ajassa. Jos päätöstä ei ole tehty neljän viikon kuluessa, hakijan on annettava tulla kyseisen jäsenvaltion alueelle, jotta hänen hakemuksensa voidaan käsitellä tämän direktiivin muiden säännösten mukaisesti.

3. Jos maahan saapuu suuria määriä kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä, jotka jättävät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset rajalla tai kauttakulkualueella, minkä vuoksi 1 kohdan säännöksiä on mahdotonta soveltaa käytännössä kyseisissä paikoissa, näitä menettelyjä voidaan soveltaa myös silloin ja niin kauan kuin nämä kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt majoitetaan tavanomaiseen tapaan rajan tai kauttakulkualueen läheisyydessä sijaitseviin tiloihin.

IV LUKU

MENETTELYT KANSAINVÄLISEN SUOJELUN POISTAMISEKSI

44 artikla

Kansainvälisen suojelun poistaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkinta kansainvälisen suojelun poistamiseksi tietyltä henkilöltä voidaan aloittaa, kun ilmenee uusia seikkoja tai perusteita, joiden nojalla hänen kansainvälisen suojelunsa oikeellisuutta on syytä harkita uudelleen.

45 artikla

Menettelysäännöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun toimivaltainen viranomainen harkitsee kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön kansainvälisen suojelun poistamista direktiivin 2011/95/EU 14 tai 19 artiklan mukaisesti, asianomaisella henkilöllä on seuraavat takeet:

- a) hänelle ilmoitetaan kirjallisesti siitä, että toimivaltainen viranomainen harkitsee uudelleen hänen edellytyksiään tulla määritellyksi kansainvälistä suojelua saavaksi henkilöksi, sekä syyt tähän uudelleenharkintaan; ja
- b) hänelle annetaan mahdollisuus esittää 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 14–17 artiklan mukaisessa henkilökohtaisessa puhuttelussa tai kirjallisessa lausunnossa perusteet siihen, miksi hänen kansainvälistä suojeluaan ei olisi syytä poistaa.

2. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa säädetyt menettelyt yhteydessä:

- a) toimivaltainen viranomainen voi hankkia eri lähteistä, kuten tarvittaessa EASOLta ja YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulta,

täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja yleisestä tilanteesta asianomaisten henkilöiden alkuperämaissa; ja

- b) kerätessä tietoja yksittäisestä tapauksesta kansainvälisen suojelun uudelleenharkintaa varten niitä ei hankita vainoavilta osapuolelta tai vainoavilta osapuolilta tai vakavan haitan aiheuttajalta tai aiheuttajilta tavalla, jonka seurauksena tämä tai nämä saisivat suoraan tietää, että asianomainen henkilö on kansainvälistä suojelua saava henkilö, jonka asemaa harkitaan uudelleen, eikä myöskään tavalla, jolla vaarannettaisiin asianomaisen henkilön tai hänestä riippuvaisten henkilöiden ruumiillinen koskemattomuus tai hänen alkuperämaassa vielä asuvien perheenjäsentensä vapaus ja turvallisuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen päätös poistaa tietyn henkilön kansainvälinen suojelu annetaan kirjallisena. Päätöksessä on ilmoitettava sen perusteina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, ja tieto siitä, miten päätökseen voi hakea muutosta, on annettava kirjallisesti.

4. Heti kun toimivaltainen viranomainen on tehnyt päätöksen poistaa kansainvälinen suojelu, myös 20 ja 22 artiklaa sekä 23 artiklan 1 kohtaa ja 29 artiklaa voidaan soveltaa.

5. Tämän artiklan 1–4 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat päättää, että kansainvälinen suojelu lakkaa lain nojalla olemasta voimassa, jos kansainvälistä suojelua saava henkilö on yksiselitteisesti luopunut hänen tunnustamisestaan kansainvälistä suojelua saavaksi henkilöksi. Jäsenvaltio voi lisäksi säätää, että kansainvälinen suojelu lakkaa lain nojalla olemasta voimassa, kun kansainvälistä suojelua saavasta henkilöstä on tullut kyseisen jäsenvaltion kansalainen.

V LUKU

MUUTOKSENHAKUMENETTELYT

46 artikla

Oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla on oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi:

- a) päätökseen, joka koskee heidän tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, mukaan lukien:

- i) päätös hakemuksen katsomisesta perusteettomaksi pakolaisaseman ja/tai toissijaisen suojeluaseman suhteen;

- ii) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta 33 artiklan 2 kohdan perusteella;

- iii) jäsenvaltion rajalla tai sen kauttakulkualueilla 43 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehty päätös;

iv) päätös jättää tutkinta suorittamatta 39 artiklan nojalla;

b) kieltävään päätökseen hakemuksen ottamisesta uudelleen tutkittavaksi sen jälkeen, kun tutkinta on keskeytetty 27 ja 28 artiklan nojalla;

c) päätökseen kansainvälisen suojelun poistamisesta 45 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöillä, jotka määrittävä viranomaisen on tunnustanut henkilöiksi, jotka voivat saada toissijaista suojelua, on 1 kohdan nojalla oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin muutoksen hakemiseksi päätökseen, jonka mukaan hakemus on perusteeton pakolaisaseman osalta.

Jos jäsenvaltion myöntämä toissijainen suojeluasema tarjoaa samat oikeudet ja edut kuin pakolaisasema unionin ja kansallisen lainsäädännön nojalla, kyseinen jäsenvaltio voi katsoa, että päätökseen, jonka mukaan hakemus on perusteeton pakolaisaseman osalta, ei voi hakea muutosta, koska hakijan edun kannalta ei ole tarpeellista jatkaa menettelyä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan c alakohdan soveltamista.

3. Edellä olevan 1 kohdan noudattamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehokkaat oikeussuojakeinot sisältävät sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen *ex nunc* -tutkimisen kaikilta osin, mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, ainakin muutoksenhakumenettelyissä ensimmäisessä oikeusasteessa.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä kohtuullisista määräajoista ja muista tarpeellisista säännöistä, joita hakijan on noudatettava käyttäessään oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin 1 kohdan nojalla. Määräajat eivät saa tehdä tämän oikeuden käyttöä mahdottomaksi tai liian vaikeaksi.

Jäsenvaltiot voivat säätää myös 43 artiklan nojalla tehtyjen päätösten uudelleentarkastelusta viran puolesta.

5. Jäsenvaltion on sallittava hakijoiden jäädä alueelleen siihen asti, kun määräaika, jonka kuluessa näiden on käytettävä oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, on päättynyt, ja silloin, kun tällaista oikeutta on käytetty määräajassa, odottamaan muutoksenhaun tulosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

6. Kun kyseessä on

a) päätös katsoa hakemus ilmeisen perusteettomaksi 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai perusteettomaksi 31 artiklan 8 kohdan mukaisen tutkinnan perusteella, paitsi jos nämä päätök-

set perustuvat 31 artiklan 8 kohdan h alakohdassa tarkoitettuihin olosuhteisiin;

b) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta 33 artiklan 2 kohdan a, b tai d alakohdan perusteella;

c) päätös kieltäytyä hakijan tapauksen ottamisesta uudelleen tutkittavaksi sen jälkeen, kun tutkinta on keskeytetty 28 artiklan mukaisesti; tai

d) päätös olla tutkimatta hakemusta tai olla tutkimatta hakemusta kokonaisuudessaan 39 artiklan mukaisesti,

tuomioistuimella on oltava valtuudet ratkaista joko hakijan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, saako hakija jäädä jäsenvaltion alueelle, jos päätöksen seurauksena hakijan oikeus jäädä jäsenvaltioon lakkaa ja kun kansallisessa lainsäädännössä ei ole tällaisissa tapauksissa säädetty oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle odottamaan muutoksenhaun tulosta.

7. Edellä olevaa 6 kohtaa sovelletaan 43 artiklassa tarkoitettuihin menettelyihin ainoastaan sillä edellytyksellä, että

a) hakijalla on käytössään tarvittavat tulkkauspalvelut ja oikeusapu ja vähintään viikko aikaa valmistella pyyntönsä ja esittää tuomioistuimelle perustelut, jotka puoltavat sitä, että hänelle myönnetään oikeus jäädä alueelle odottamaan muutoksenhaun tulosta; ja

b) edellä 6 kohdassa tarkoitettua pyynnön tutkinnan puitteissa tuomioistuin tutkii määrittävän viranomaisen kielteisen päätöksen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen osalta.

Jos a ja b alakohdassa tarkoitettua edellytyksiä eivät täyty, sovelletaan 5 kohtaa.

8. Jäsenvaltioiden on sallittava hakijan jäädä alueelleen odottamaan tulosta 6 ja 7 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jossa ratkaistaan, saako hakija jäädä jäsenvaltion alueelle.

9. Edellä olevaa 5, 6 ja 7 kohtaa sovelletaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 604/2013 26 artiklan soveltamista.

10. Jäsenvaltiot voivat säätää määräajasta, jonka kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua tuomioistuimen on tutkittava määrittävän viranomaisen päätös.

11. Jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössä säätää myös edellytyksistä, joiden perusteella voidaan olettaa, että hakija on peruuttanut 1 kohdan mukaiset oikeussuojakeinonsa implisiittisesti tai luopunut niistä, sekä tällöin noudatettavista menettelysäännöistä.

VI LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

47 artikla

Viranomaisten valitusmahdollisuus

Tämä direktiivi ei vaikuta viranomaisten mahdollisuuteen valittaa hallinnollisista ja/tai oikeudellisista päätöksistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

48 artikla

Salassapitovelvollisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä direktiiviä täytäntöön panevia viranomaisia koskee heidän työssään saamiensa tietojen osalta kansallisen lainsäädännön mukainen salassapitovelvollisuus.

49 artikla

Yhteistyö

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kansallinen yhteysviranomainen ja ilmoitettava tämän osoite komissiolle. Komissio toimittaa kyseiset tiedot muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat toimia suoraan yhteistyössä ja vaihtaa tietoja keskenään.

Kun jäsenvaltiot turvautuvat 6 artiklan 5 kohdassa, 14 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 31 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, niiden on ilmoitettava komissiolle heti, kun näiden poikkeustoimenpiteiden soveltamisen syyt ovat lakanneet olemasta, ja vähintään kerran vuodessa. Näihin tietoihin on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä tiedot niiden hakemusten, joihin sovellettiin poikkeuksia, prosentiosuudesta kyseisenä ajanjaksona käsiteltyjen hakemusten kokonaismäärästä.

50 artikla

Kertomus

Komissio toimittaa viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki sen kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot. Kertomuksen esitettyään komissio laatii vähintään viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa.

Ensimmäisessä kertomuksessa komission on myös raportoitava erityisesti 17 artiklan ja henkilökohtaisen puhuttelun raportoinnissa käytettävien eri välineiden soveltamisesta.

51 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1–30 artiklan, 31 artiklan 1, 2 ja 6–9 kohdan, 32–46, 49 ja 50 artiklan sekä liitteen I

noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on saatettava 31 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säänneltyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

52 artikla

Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltioiden on sovellettava 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 20 päivän heinäkuuta 2015 jälkeen tai aiemmin jätettyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin ja mainitun päivän jälkeen tai aiemmin aloitettuihin kansainvälisen suojelun poistamista koskeviin menettelyihin. Ennen 20 päivää heinäkuuta 2015 jätettyihin hakemuksiin ja ennen mainittua päivää aloitettuihin pakolaisaseman poistamista koskeviin menettelyihin on sovellettava direktiivin 2005/85/EY nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 20 päivän heinäkuuta 2018 jälkeen tai aiemmin jätettyihin kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin. Ennen mainittua päivää jätettyihin hakemuksiin on sovellettava direktiivin 2005/85/EY mukaisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

53 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2005/85/EY tämän direktiivin sitomien jäsenvaltioiden osalta 21 päivästä heinäkuuta 2015, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*54 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevia 47 ja 48 artiklaa sovelletaan 21 päivästä heinäkuuta 2015.

*55 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. SHATTER

LIITE I

Turvallisten alkuperämaiden määrittäminen 37 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa

Tiettyä maata voidaan pitää turvallisena alkuperämaana, jos oikeudellisen tilanteen, demokraattisen järjestelmän puitteissa tapahtuvan lainsäädännön soveltamisen ja yleisen poliittisen tilanteen perusteella voidaan osoittaa, että maassa ei yleisesti eikä jatkuvasti esiinny vainoa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2011/95/EU 9 artiklassa, eikä kidutusta tai epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rankaisemista eikä kansainvälisen tai kansallisen aseellisen selkkauksen aiheuttamaa mielivaltaisen väkivallan uhkaa.

Tässä arvioinnissa on otettava huomioon muun muassa se, missä määrin annetaan suojelua vainolta ja huonolta kohtelulta seuraavien seikkojen perusteella:

- a) maan asiaa koskeva lainsäädäntö ja sen soveltamistapa;
- b) ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa ja/tai kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa ja/tai kidutuksen vastaisessa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa määrättyjen oikeuksien ja vapauksien noudattaminen, erityisesti niiden oikeuksien noudattaminen, joista mainitun eurooppalaisen yleissopimuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei voida poiketa;
- c) Geneven yleissopimuksen mukaisen palauttamiskiellon periaatteen noudattaminen;
- d) tehokas oikeussuojajärjestelmä niiden henkilöiden suojaamiseksi, joiden kyseisiä oikeuksia ja vapauksia on loukattu.

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi

(53 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 2005/85/EY

(EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13).

B OSA

Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

(51 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
2005/85/EY	Ensimmäinen määräaika: 1. joulukuuta 2007 Toinen määräaika: 1. joulukuuta 2008

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a–c alakohta	2 artiklan a–c alakohta
—	2 artiklan d alakohta
2 artiklan d–f alakohta	2 artiklan e–g alakohta
—	2 artiklan h ja i alakohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan j alakohta
—	2 artiklan k ja l alakohta
2 artiklan h–k alakohta	2 artiklan m–p alakohta
—	2 artiklan q alakohta
3 artiklan 1 ja 2 kohta	3 artiklan 1 ja 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	—
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
4 artiklan 2 kohdan a alakohta	4 artiklan 2 kohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohdan b–d alakohta	—
4 artiklan 2 kohdan e alakohta	4 artiklan 2 kohdan b alakohta
4 artiklan 2 kohdan f alakohta	—
—	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 4 kohta
—	4 artiklan 5 kohta
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2–4 kohta
6 artiklan 2 ja 3 kohta	7 artiklan 1 ja 2 kohta
—	7 artiklan 3 kohta
—	7 artiklan 4 kohta
6 artiklan 4 kohta	7 artiklan 5 kohta
6 artiklan 5 kohta	—
—	8 artikla
7 artiklan 1 ja 2 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
—	9 artiklan 3 kohta
8 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
—	10 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan a–c alakohta	10 artiklan 3 kohdan a–c alakohta
—	10 artiklan 3 kohdan d alakohta
8 artiklan 3 ja 4 kohta	10 artiklan 4 ja 5 kohta
9 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta
10 artiklan 1 kohdan a–c alakohta	12 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
—	12 artiklan 1 kohdan d alakohta
10 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta	12 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta
10 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta
11 artikla	13 artikla
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
12 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
—	14 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta
12 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	14 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
12 artiklan 2 kohdan a alakohta	14 artiklan 2 kohdan a alakohta
12 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
12 artiklan 2 kohdan c alakohta	—
12 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artiklan 2 kohdan b alakohta
12 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 4–6 kohta	14 artiklan 3–5 kohta
13 artiklan 1 ja 2 kohta	15 artiklan 1 ja 2 kohta
13 artiklan 3 kohdan a alakohta	15 artiklan 3 kohdan a alakohta
—	15 artiklan 3 kohdan b alakohta
13 artiklan 3 kohdan b alakohta	15 artiklan 3 kohdan c alakohta
—	15 artiklan 3 kohdan d alakohta
—	15 artiklan 3 kohdan e alakohta
13 artiklan 4 kohta	15 artiklan 4 kohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
13 artiklan 5 kohta	—
—	16 artikla
14 artikla	—
—	17 artikla
—	18 artikla
—	19 artikla
15 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	20 artiklan 1 kohta
—	20 artiklan 2–4 kohta
—	21 artiklan 1 kohta
15 artiklan 3 kohdan a alakohta	—
15 artiklan 3 kohdan b ja c alakohta	21 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
15 artiklan 3 kohdan d alakohta	—
15 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
15 artiklan 4–6 kohta	21 artiklan 3–5 kohta
—	22 artiklan 2 kohta
16 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	23 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
16 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	23 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
—	23 artiklan 1 kohdan a alakohta
16 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	23 artiklan 1 kohdan b alakohta
16 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	23 artiklan 2 kohta
16 artiklan 2 kohdan toinen virke	—
—	23 artiklan 3 kohta
16 artiklan 3 kohta	23 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
16 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	—
16 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta	23 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta
—	24 artikla
17 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohdan a alakohta	25 artiklan 2 kohta
17 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta	—
17 artiklan 3 kohta	—
17 artiklan 4 kohta	25 artiklan 3 kohta
—	25 artiklan 4 kohta
17 artiklan 5 kohta	25 artiklan 5 kohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
—	25 artiklan 6 kohta
17 artiklan 6 kohta	25 artiklan 7 kohta
18 artikla	26 artikla
19 artikla	27 artikla
20 artiklan 1 ja 2 kohta	28 artiklan 1 ja 2 kohta
—	28 artiklan 3 kohta
21 artikla	29 artikla
22 artikla	30 artikla
23 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	31 artiklan 2 kohta
—	31 artiklan 3 kohta
—	31 artiklan 4 ja 5 kohta
23 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	31 artiklan 6 kohta
23 artiklan 3 kohta	—
—	31 artiklan 7 kohta
23 artiklan 4 kohdan a alakohta	31 artiklan 8 kohdan a alakohta
23 artiklan 4 kohdan b alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan c alakohdan i alakohta	31 artiklan 8 kohdan b alakohta
23 artiklan 4 kohdan c alakohdan ii alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan d alakohta	31 artiklan 8 kohdan c alakohta
23 artiklan 4 kohdan e alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan f alakohta	31 artiklan 8 kohdan d alakohta
23 artiklan 4 kohdan g alakohta	31 artiklan 8 kohdan e alakohta
—	31 artiklan 8 kohdan f alakohta
23 artiklan 4 kohdan h ja i alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan j alakohta	31 artiklan 8 kohdan g alakohta
—	31 artiklan 8 kohdan h ja i alakohta
23 artiklan 4 kohdan k ja l alakohta	—
23 artiklan 4 kohdan m alakohta	31 artiklan 8 kohdan j alakohta
23 artiklan 4 kohdan n ja o alakohta	—
—	31 artiklan 9 kohta
24 artikla	—
25 artikla	33 artikla
25 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 kohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
25 artiklan 2 kohdan a–c alakohta	33 artiklan 2 kohdan a–c alakohta
25 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta	—
25 artiklan 2 kohdan f ja g alakohta	33 artiklan 2 kohdan d ja e alakohta
—	34 artikla
26 artikla	35 artikla
27 artiklan 1 kohdan a alakohta	38 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	38 artiklan 1 kohdan b alakohta
27 artiklan 1 kohdan b–d alakohta	38 artiklan 1 kohdan c–e alakohta
27 artiklan 2–5 kohta	38 artiklan 2–5 kohta
28 artikla	32 artikla
29 artikla	—
30 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta
30 artiklan 2–4 kohta	—
—	37 artiklan 2 kohta
30 artiklan 5 ja 6 kohta	37 artiklan 3 ja 4 kohta
31 artiklan 1 kohta	36 artiklan 1 kohta
31 artiklan 2 kohta	—
31 artiklan 3 kohta	36 artiklan 2 kohta
32 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta
32 artiklan 2 kohta	—
32 artiklan 3 kohta	40 artiklan 2 kohta
32 artiklan 4 kohta	40 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke
32 artiklan 5 kohta	40 artiklan 3 kohdan toinen virke
32 artiklan 6 kohta	40 artiklan 4 kohta
—	40 artiklan 5 kohta
32 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta	40 artiklan 6 kohdan a alakohta
—	40 artiklan 6 kohdan b alakohta
32 artiklan 7 kohdan toinen alakohta	40 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
—	40 artiklan 7 kohta
—	41 artikla
33 artikla	—
34 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta	42 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan a alakohta
34 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
34 artiklan 2 kohdan c alakohta	42 artiklan 2 kohdan b alakohta

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
34 artiklan 3 kohdan a alakohta	42 artiklan 3 kohta
34 artiklan 3 kohdan b alakohta	—
35 artiklan 1 kohta	43 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	43 artiklan 1 kohdan b alakohta
35 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan a–f alakohta	—
35 artiklan 4 kohta	43 artiklan 2 kohta
35 artiklan 5 kohta	43 artiklan 3 kohta
36 artiklan 1 kohta – 2 kohdan c alakohta	39 artiklan 1 kohta – 2 kohdan c alakohta
36 artiklan 2 kohdan d alakohta	—
36 artiklan 3 kohta	—
—	39 artiklan 3 kohta
36 artiklan 4–6 kohta	39 artiklan 4–6 kohta
—	39 artiklan 7 kohta
36 artiklan 7 kohta	—
37 artikla	44 artikla
38 artikla	45 artikla
—	46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
39 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohta	46 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohta
39 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta	—
39 artiklan 1 kohdan b alakohta	46 artiklan 1 kohdan b alakohta
39 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta	—
39 artiklan 1 kohdan e alakohta	46 artiklan 1 kohdan c alakohta
—	46 artiklan 2 ja 3 kohta
39 artiklan 2 kohta	46 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
—	46 artiklan 4 kohdan toinen ja kolmas alakohta
39 artiklan 3 kohta	—
—	46 artiklan 5–9 kohta
39 artiklan 4 kohta	46 artiklan 10 kohta
39 artiklan 5 kohta	—
39 artiklan 6 kohta	41 artiklan 11 kohta
40 artikla	47 artikla
41 artikla	48 artikla
—	49 artikla
42 artikla	50 artikla

Direktiivi 2005/85/EY	Tämä direktiivi
43 artiklan ensimmäinen alakohta	51 artiklan 1 kohta
—	51 artiklan 2 kohta
43 artiklan toinen ja kolmas alakohta	51 artiklan 3 ja 4 kohta
44 artikla	52 artiklan ensimmäinen alakohta
—	52 artiklan toinen alakohta
—	53 artikla
45 artikla	54 artikla
46 artikla	55 artikla
Liite I	—
Liite II	Liite I
Liite III	—
—	Liite II
—	Liite III

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/33/EU,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista (uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 2 kohdan f alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27 päivänä tammikuuta 2003 annettuun neuvoston direktiiviin 2003/9/EY ⁽⁴⁾ olisi tehtävä useita huomattavia muutoksia. Selkeyden vuoksi olisi mainittu direktiivi uudelleenlaadittava.
- (2) Turvapaikka-asioita koskeva yhteinen politiikka, johon sisältyy yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, on olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapautteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, joka on avoin henkilöille, jotka olosuhteiden pakosta joutuvat oikeutetusti hakemaan suojelua unionista. Tällaisen politiikan olisi noudatettava jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta, myös rahoituksen osalta.
- (3) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityiskokouksessaan pyrkiä kohti yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn

pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on täydennettynä 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, jäljempänä 'Geneven yleissopimus', täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, ja näin noudattaa palauttamiskiellon periaatetta. Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän ensimmäinen vaihe saatiin päätökseen antamalla asianmukaiset perussopimuksissa tarkoitettut säädökset, direktiivi 2003/9/EY mukaan lukien.

- (4) Marraskuun 4 päivänä 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi Haagin ohjelman, jossa asetetaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella vuosina 2005–2010 toteutettavat tavoitteet. Haagin ohjelmassa komissiota pyydettiin saattamaan ensimmäisen vaiheen välineiden arviointi päätökseen ja antamaan toisen vaiheen välineet ja toimenpiteet Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi.
- (5) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 10 ja 11 päivänä joulukuuta 2009 pidetyssä kokouksessaan Tukholman ohjelman, jossa vahvistettiin sitoutuminen vuoteen 2012 mennessä sellaisen yhteisen suojelun ja solidaarisuuden alueen luomiseen, joka perustuu yhteiseen turvapaikkamenettelyyn ja kansainvälistä suojelua nauttivien henkilöiden yhdenmukaiseen asemaan, joka perustuu korkeatasoisiin suojeluvaatimuksiin sekä oikeudenmukaisiin ja tehokkaisiin menettelyihin. Tukholman ohjelmassa edellytetään myös, että on ratkaisevan tärkeää, että henkilöille tarjotaan vastaanotto-olosuhteiden osalta samantasoinen kohtelu riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa he tekevät kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa.
- (6) Euroopan pakolaisrahaston ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston resurssit olisi käytettävä, jotta yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toisessa vaiheessa asetettujen vaatimusten täytäntöönpanossa voidaan asianmukaisesti tukea jäsenvaltioita, erityisesti niitä jäsenvaltioita, joiden turvapaikkajärjestelmään kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita ennen kaikkea niiden sijainnin tai väestötilanteen vuoksi.
- (7) Ensimmäisen vaiheen välineiden täytäntöönpanosta tehtyjen arviointien tulosten perusteella tässä vaiheessa on aiheellista vahvistaa direktiivin 2003/9/EY taustalla olevat periaatteet, jotta kansainvälistä suojelua hakeville henkilöille, jäljempänä 'hakijat', voidaan varmistaa aiempaa paremmat vastaanottoedellytykset.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 110, ja EUVL C 24, 28.1.2012, s. 80.

⁽²⁾ EUVL C 79, 27.3.2010, s. 58.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. toukokuuta 2009 (EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 348), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 6. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EUVL L 31, 6.2.2003, s. 18.

- (8) Hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi koko unionin alueella tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikenlaisien kansainvälistä suojelua koskevien hakemusmenettelyjen kaikissa vaiheissa kaikissa sijaintipaikoissa ja yksiköissä, jotka vastaanottavat hakijoita ja niin kauan kuin heidän sallitaan oleskella jäsenvaltioiden alueella hakijoina.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi tätä direktiiviä soveltaessaan pyrittävä noudattamaan täysimääräisesti lapsen etua ja perheen yhtenäisyyden suojaamista koskevia periaatteita Euroopan unionin perusoikeuskirjan, vuonna 1989 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien lapsen oikeuksien yleissopimuksen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen mukaisesti.
- (10) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden osalta jäsenvaltioita sitovat sellaisten kansainvälisen oikeuden välineiden mukaiset sitoumukset, joiden osapuolia jäsenvaltiot ovat.
- (11) Olisi säädettävä hakijoiden vastaanottoa koskevista vaatimuksista, jotka varmistavat heille kohtuullisen elintason ja tasavertaiset elinolosuhteet kaikissa jäsenvaltioissa.
- (12) Hakijoiden vastaanotto-olosuhteiden yhdenmukaistamisen pitäisi auttaa vähentämään vastaanotto-olosuhteiden välisten eroavuuksien osaltaan aiheuttamaa hakijoiden myöhempää liikkumista jäsenvaltiosta toiseen.
- (13) Tämän direktiivin soveltamisala olisi laajennettava kattamaan toissijaista suojelua hakevat henkilöt, jotta voidaan varmistaa kaikkien kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden yhtäläinen kohtelu ja taata johdonmukaisuus EU:n voimassa olevan turvapaikkasäännösten kanssa, erityisesti vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällyttäminen 13 päivänä joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU⁽¹⁾ kanssa.
- (14) Kansallisten viranomaisten tulisi asettaa sellaisten henkilöiden vastaanotto, joilla on erityisiä vastaanottotarpeita, ensisijaiseksi huomion kohteeksi, jotta tällaisessa vastaanotossa voidaan nimenomaisesti varmistaa heidän erityisten vastaanottotarpeidensa huomioon ottaminen.
- (15) Hakijoiden säilöönnotossa olisi sovellettava periaatetta, jonka mukaan ketään ei pitäisi ottaa säilöön vain siitä syystä, että hän hakee kansainvälistä suojelua, ja olisi erityisesti noudatettava jäsenvaltioiden kansainvälisiä oikeudellisia velvoitteita ja Geneven yleissopimuksen 31 artiklan määräyksiä. Hakijoiden säilöönnoton olisi tapahduttava ainoastaan tässä direktiivissä säädetyissä selvästi määritellyissä poikkeuksellisissa olosuhteissa ja noudattaen tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita sekä tällaisen säilöönnoton toteuttamistavan että sen tarkoituksen osalta. Säilöön otetulla hakijalla olisi oltava tosiasiallinen mahdollisuus käyttää tarvittavia menettelyllisiä takeita, kuten oikeussuojakeinoja kansallisessa oikeusviranomaisessa.
- (16) Säilöönnottooperusteisiin liittyvien hallinnollisten menettelyjen osalta ”asianmukaisen huolellisuuden” käsite edellyttää vähintään sitä, että jäsenvaltiot toteuttavat konkreettisia ja tarkoituksenmukaisia toimia sen varmistamiseksi, että säilöönnottooperusteiden tarkistamiseen tarvittava aika on mahdollisimman lyhyt ja että tällainen tarkistus on todellisuudessa mahdollista tehdä onnistuneesti mahdollisimman lyhyessä ajassa. Säilöönnotto ei saa kestää kauempaa kuin sen ajan, joka kohtuudella voidaan olettaa tarvittavan asianomaisten menettelyjen loppuun saattamiseksi.
- (17) Tässä direktiivissä säädetyt säilöönnottooperusteet eivät rajoita kansallisessa oikeudessa sovellettavia muita säilöönnottooperusteita, mukaan lukien rikosoikeudellisten menettelyjen yhteydessä, jotka eivät liity kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen.
- (18) Säilöön otettuja hakijoita olisi kohdeltava ihmisarvoa kunnioittaen ja vastaanotossa olisi otettava huomioon heidän tästä tilanteesta johtuvat tarpeensa. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että noudatetaan vuonna 1989 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien lapsen oikeuksien yleissopimuksen 37 artiklaa.
- (19) On mahdollista, että joissakin säilöönnottopaauksissa ei käytännössä pystytä välittömästi takaamaan asianmukaisia vastaanotto-olosuhteita esimerkiksi maantieteellisen sijainnin tai säilöönnottoyksikön erityisrakenteen vuoksi. Näistä takeista poikkeamisen olisi kuitenkin oltava väliaikaista ja tapahduttava ainoastaan tässä direktiivissä säädetyissä olosuhteissa. Poikkeamisen olisi oltava mahdollista ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, ja se olisi perusteltava asianmukaisesti ottaen huomioon kunkin tapauksen olosuhteet, kuten poikkeamisen vakavuusaste, kesto ja vaikutus asianomaiseen hakijaan.

⁽¹⁾ EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9.

- (20) Hakijoiden fyysisen ja psyykkisen koskemattomuuden turvaamiseksi säilöönottoon olisi turvaututtava viimeisenä keinona, ja sitä saadaan käyttää vasta, kun kaikki säilöönnotolle vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka eivät sisällä vapauden menettämistä, on tutkittu asianmukaisesti. Säilöönnotolle vaihtoehtoisissa toimenpiteissä on kunnioitettava hakijoiden perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia.
- (21) Olisi annettava tietoa oikeusapua antavista järjestöistä ja ryhmistä sen varmistamiseksi, että noudatetaan menettelyä koskevia takeita, joihin kuuluu mahdollisuus ottaa yhteyttä tällaisiin järjestöihin ja ryhmiin.
- (22) Jäsenvaltioiden tulisi asumisjärjestelyistä päättäessään ottaa asianmukaisesti huomioon lapsen etu sekä sellaisen hakijan erityisolosuhteet, joka on riippuvainen jäsenvaltiossa jo oleskelevista perheenjäsenistä tai muista lähisukulaisista, kuten naimattomista alaikäisistä sisaruksista.
- (23) Hakijoiden pääsystä työmarkkinoille on tärkeää antaa selkeät säännöt, jotta voidaan edistää heidän riippumattomuuttaan ja vähentää suuria eroavaisuuksia jäsenvaltioiden käytännöissä.
- (24) Jäsenvaltioiden on määritettävä hakijoille annettavan aineellisen tuen taso asianmukaisen viitekehyksen perusteella, jotta voidaan varmistaa, että heille annettava tuki vastaa tässä direktiivissä säädettyjä periaatteita. Tämä ei tarkoita sitä, että aineellista tukea on myönnettävä saman verran kuin jäsenvaltion omille kansalaisille. Jäsenvaltiot voivat myöntää hakijoille omiin kansalaisiinsa verrattuna epäedullisemmän kohtelun tässä direktiivissä täsmennettävällä tavalla.
- (25) Vastaanottojärjestelyjen väärinkäytön mahdollisuutta olisi rajoitettava määrittämällä ne olosuhteet, joissa hakijoille myönnettyjä aineellisia vastaanotto-olosuhteita voidaan rajoittaa tai peruuttaa ne kokonaan, samalla kun kaikille hakijoille varmistetaan kohtuullinen elintaso.
- (26) Olisi turvattava kansallisten vastaanottojärjestelyjen ja jäsenvaltioiden keskinäisen yhteistyön tehokkuus hakijoiden vastaanotossa.
- (27) Olisi rohkaistava hakijoiden vastaanoton asianmukaista yhteensovittamista toimivaltaisten viranomaisten välillä, ja sen vuoksi edistettävä paikallisyhteisöjen ja vastaanottokeskusten sopusointuisia suhteita.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa käyttöön tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä kolmansien maiden kansalaisille ja kansalaisuudettomille henkilöille, jotka pyytävät kansainvälistä suojelua jäsenvaltiosta.
- (29) Näin ollen jäsenvaltioita kehoitetaan soveltamaan tämän direktiivin säännöksiä myös menettelyissä, joissa päätetään muun kuin direktiivissä 2011/95/EU säädetyn suojelun myöntämisestä.
- (30) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti.
- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on hakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevien vaatimusten vahvistaminen, vaan se voidaan tämän direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (32) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteitä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (33) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta niihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (34) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

(¹) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (35) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Tämän direktiivin tarkoituksena on ennen kaikkea varmistaa, että ihmisarvoa kunnioitetaan täysimääräisesti ja että perusoikeuskirjan 1, 4, 6, 7, 18, 21, 24 ja 47 artiklan soveltamista edistetään, ja direktiivi on pantava täytäntöön tämän mukaisesti.
- (36) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2003/9/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu tuohon direktiiviin.
- (37) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä II olevassa B osassa olevaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava direktiivi 2003/9/EY osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

TARKOITUS, MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Tarkoitus

Tämän direktiivin tarkoituksena on vahvistaa kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden, jäljempänä 'hakijat', vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevat vaatimukset.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella' direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan h alakohdassa määriteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta;
- b) 'hakijalla' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jonka johdosta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä;
- c) 'perheenjäsenillä', jos perhe oli jo ollut olemassa lähtömaassa, seuraavia hakijan perheenjäseniä, jotka oleskelevat siinä jäsenvaltiossa, jossa hakija on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa:
- hakijan aviopuoliso tai hänen vakituinen avopuolisonsa, jos avopuolisoita asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaan kohdellaan samalla tavalla kuin aviopuolisoja sen kolmansien maiden kansalaisia koskevassa lainsäädännössä;
- ensimmäisessä luettelakohdassa tarkoitettujen puolisoiden tai hakijan alaikäiset lapset, jos nämä ovat naimattomia, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa tai avioliiton ulkopuolella tai onko heidät kansallisen lain määritelmän mukaisesti adoptoitu;
- hakijan isä tai äiti tai muu aikuinen, joka on vastuussa hakijasta joko jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön perusteella, kun hakija on alaikäinen ja naimaton;
- d) 'alaikäisellä' alle 18-vuotiasta kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä;
- e) 'ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä' alaikäistä, joka saapuu jäsenvaltioiden alueelle ilman hänestä joko asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaisesti vastuussa olevaa aikuista, niin kauan kuin hän ei tosiasiallisesti ole tällaisen henkilön huostassa; tämä tarkoittaa myös alaikäistä, joka jää ilman huoltajaa sen jälkeen, kun hän on saapunut jäsenvaltioiden alueelle;
- f) 'vastaanotto-olosuhteilla' kaikkia jäsenvaltioiden tämän direktiivin mukaisesti hakijoiden hyväksi toteuttamia toimenpiteitä;
- g) 'aineellisilla vastaanotto-olosuhteilla' vastaanotto-olosuhteita, joihin kuuluvat majoitus, ruoka ja vaatetus luontoissuorituksina, rahallisena etuutena tai maksukuponkien muodossa tai niiden yhdistelmänä sekä päivittäisiin menoihin tarkoitettu raha;
- h) 'säilönotolla' sitä, että jäsenvaltio sulkee hakijan tiettyyn paikkaan, jossa hakijalta on viety hänen liikkumisvapautensa;
- i) 'vastaanottokeskuksella' mitä tahansa paikkaa, jota käytetään hakijoiden joukkomajoitukseen;
- j) 'edustajalla' henkilöä tai organisaatiota, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat nimittäneet avustamaan ja edustamaan ilman huoltajaa olevaa alaikäistä tässä direktiivissä tarkoitetuissa menettelyissä, jotta lapsen etu voidaan varmistaa ja tehdä tarvittaessa alaikäisen puolesta oikeustoimia. Silloin kun edustajaksi nimitetään organisaatio, sen on nimittävä henkilö, joka vastaa ilman huoltajaa olevan alaikäisen edustajan tehtävistä tämän direktiivin mukaisesti;
- k) 'hakijalla, jolla on erityisiä vastaanottotarpeita' 21 artiklan mukaisesti haavoittuvassa asemassa olevaa hakijaa, joka tarvitsee erityistakeita, jotta hän voisi hyödyntää tämän direktiivin mukaisia oikeuksia ja täyttää tämän direktiivin mukaiset velvollisuudet.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin kolmansien maiden kansalaisiin ja kansalaisuudettomiin henkilöihin, jotka hakevat kansainvälistä suojelua jäsenvaltioiden alueella, myös rajalla, aluevesillä tai kauttakulkualueella, niin kauan kuin heidän sallitaan oleskella tällä alueella hakijoina, sekä perheenjäseniin, jos tällainen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus koskee heitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta jäsenvaltioiden edustustoille esitettyihin diplomaattista suojelua tai alueellista turvapaikkaa koskeviin pyyntöihin.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta silloin, kun sovelletaan vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukoittaisen maahantulon tilanteissa ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY⁽¹⁾ säännöksiä.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä direktiiviä menettelyihin, joiden mukaisesti päätetään suojelun myöntämisestä muun kuin direktiivin 2011/95/EU mukaisesti.

4 artikla

Suotuisimmat säännökset

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa hakijoiden ja heidän lähisukulaistensa osalta, jotka oleskelevat samassa jäsenvaltiossa ja ovat hakijasta riippuvaisia, taikka humanitaarisista syistä, vastaanotto-olosuhteita koskevia suotuisampia säännöksiä, sikäli kuin nämä säännökset ovat tämän direktiivin mukaisia.

II LUKU

VASTAANOTTO-OLOSUHEITA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

5 artikla

Tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava hakijoille kohtuullisen ajan kuluessa, joka ei saa ylittää viittätoista päivää siitä, kun he ovat tehneet kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa, ainakin vastaanotto-olosuhteisiin liittyvistä etuuksista ja velvollisuuksista, joita heidän on noudatettava.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat saavat tietoja erityistä oikeusapua antavista järjestöistä tai ryhmistä sekä järjestöistä, jotka voivat auttaa heitä vastaanotto-olosuhteisiin liittyvissä asioissa tai antaa niitä koskevia tietoja, mukaan lukien terveydenhoitoa koskevat tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettut tiedot annetaan kirjallisesti ja kielellä, jota hakija ymmärtää tai jota hakijan voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän. Tarvittaessa kyseiset tiedot voidaan myös antaa suullisesti.

6 artikla

Asiakirjat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle annetaan kolmen päivän kuluessa siitä, kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty, henkilökohtainen asiakirja, jossa todetaan hänen asemansa hakijana tai todistetaan, että hänellä on lupa jäädä jäsenvaltion alueelle siksi ajaksi, kun hänen hakemustaan käsitellään.

Jos asiakirjan haltija ei saa liikkua vapaasti jäsenvaltion koko alueella tai osalla sitä, asiakirjassa on myös todettava tämä seikka.

2. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta tätä artiklaa, kun hakija on säilöön otettuna, rajalla tehdyn kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan aikana tai osana menettelyä, jonka tarkoituksena on päättää hakijan oikeudesta tulla jäsenvaltion alueelle. Erityistapauksissa jäsenvaltiot voivat kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkinnan aikana antaa hakijalle jonkin muun 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa vastaavan todistuksen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa ei välttämättä tarvitse todistaa hakijan henkilöllisyyttä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet toimittaakseen hakijalle 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa, jonka on oltava voimassa niin kauan kuin hänellä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella.

5. Jäsenvaltiot voivat myöntää hakijalle matkustusasiakirjan, jos vakavat humanitaariset syyt edellyttävät hänen läsnäoloaan toisessa valtiossa.

⁽¹⁾ EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12.

6. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia hakijoilta tarpeettomia tai kohtuuttomia asiakirjoja tai asettaa heille muita hallinnollisia vaatimuksia ennen heille tämän direktiivin nojalla kuuluvien oikeuksien myöntämistä vain siitä syystä, että he hakevat kansainvälistä suojelua.

7 artikla

Asuinpaikka ja liikkumisvapaus

1. Hakijat voivat liikkua vapaasti vastaanottavan jäsenvaltion koko alueella tai tämän jäsenvaltion heille osoittamalla alueella. Osoitettu alue ei saa vaikuttaa yksityiselämän koskemattomuuteen ja sen on oltava riittävän laaja, jotta turvataan mahdollisuus tämän direktiivin mukaisiin etuihin.

2. Jäsenvaltio voi päättää hakijan asuinpaikasta yleisen edun, yleisen järjestyksen tai tarvittaessa hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa sujuvan käsittelyn perusteella.

3. Jäsenvaltio voi asettaa aineellisten vastaanotto-olosuhteiden tarjoamisen ehdoksi sen, että hakija tosiasiallisesti asuu tietyssä paikassa, jonka jäsenvaltio määrää. Tämä päätös, joka voi olla luonteeltaan yleinen, on tehtävä kussakin yksittäistapauksessa erikseen, ja sen on perustuttava kansalliseen oikeuteen.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta myöntää hakijoille väliaikainen lupa poistua 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua asuinpaikasta ja/tai 1 kohdassa mainitulta alueelta. Päätökset on tehtävä kussakin yksittäistapauksessa erikseen, objektiivisesti ja puolueettomasti, ja kielteiset päätökset on perusteltava.

Hakijan ei tarvitse hakea lupaa tavataksaan sovitulla tavalla viranomaisia ja ollakseen paikalla tuomioistuimissa, jos hänen läsnäolonsa on välttämätöntä.

5. Jäsenvaltion on vaadittava hakijaa ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kulloinkin osoitteensa ja ilmoittamaan näille osoitteen muutoksista mahdollisimman pian.

8 artikla

Säilöönotto

1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa ketään säilöön vain siitä syystä, että hän on kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU⁽¹⁾ mukainen hakija.

2. Jäsenvaltiot voivat tarpeen mukaan kunkin tapauksen yksilöllisen arvioinnin perusteella ottaa hakijan säilöön, jos lievempiä vaihtoehtoisia keinoja ei voida soveltaa tehokkaasti.

3. Hakija voidaan ottaa säilöön ainoastaan

a) jotta voidaan määrittää tai varmentaa henkilön henkilöllisyys tai kansalaisuus;

b) jotta voidaan määrittää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteet, joita ei voitaisi saada ilman säilöönottoa, erityisesti, jos on olemassa vaara, että hakija pakenee;

c) jotta menettelyn yhteydessä voidaan tehdä päätös hakijan oikeudesta tulla alueelle;

d) jos hänet on otettu säilöön jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁽²⁾ mukaisen palauttamismenettelyn yhteydessä palauttamisen valmistelemiseksi ja/tai maasta poistamiseksi ja asianomainen jäsenvaltio voi todeta puolueettomien perusteiden mukaan lukien se, että hakijalla on jo ollut mahdollisuus päästä turvapaikkamenettelyyn, että on perusteltua uskoa, että hakija tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen lähinnä viivyttääkseen tai häiritäkseen palauttamispäätöksen täytäntöönpanoa;

e) silloin kun se on tarpeen kansallisen turvallisuuden tai yleisen järjestyksen vuoksi;

f) niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013⁽³⁾ 28 artiklan mukaisesti.

Säilöönoton perusteista on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa lainsäädännössä on säännökset säilöönoton vaihtoehtoista, joita ovat esimerkiksi säännöllinen ilmoittautuminen viranomaisille, asianmukaisen rahavakuuden asettaminen tai velvollisuus pysytellä määrättyssä paikassa.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 60.

⁽²⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 31.

9 artikla

Säilöön otetuille hakijoille myönnettävät takeet

1. Hakijan säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytkestoinen, ja hakijaa on pidettävä säilöön otettuna ainoastaan niin kauan kuin 8 artiklan 3 kohdassa säädetty perusteet ovat sovellettavissa.

Edellä 8 artiklan 3 kohdassa säädettyjen säilöönottoperusteiden vuoksi tärkeät hallinnolliset menettelyt on hoidettava asianmukaisella huolellisuudella. Säilöönoton jatkamista ei voida perustella hallinnollisten menettelyjen viivästyksellä, joka ei johdu hakijasta.

2. Oikeus- tai hallintoviranomaisten on annettava hakijoiden säilöönottomääräykset kirjallisina. Säilöönottomääräyksessä on ilmoitettava määräyksen perusteena olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat.

3. Kun hallintoviranomaiset antavat säilöönottomääräyksen, jäsenvaltioiden on varmistettava viran puolesta tai hakijan pyynnöstä, että oikeusviranomaiset tutkii viipymättä säilöönoton laillisuuden. Viran puolesta tehtävän säilöönoton laillisuuden tutkimisesta on päätettävä mahdollisimman nopeasti säilöönoton alkamisesta. Hakijan pyynnöstä siitä on päätettävä mahdollisimman nopeasti asiaankuuluvien menettelyjen aloittamisesta. Jäsenvaltioiden on tätä varten määritettävä kansallisessa lainsäädännössä määräaika laillisuuden tutkimiselle joko viran puolesta ja/tai hakijan pyynnöstä.

Mikäli laillisuuden tutkimisen yhteydessä osoittautuu, että säilöön ottamista on pidettävä laittomana, asianomainen hakija on vapautettava välittömästi.

4. Säilöön otetulle hakijalle on ilmoitettava välittömästi kirjallisesti kielellä, jota hän ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän, säilöönoton perusteet ja kansallisen lainsäädännön mukaiset menettelyt, joilla säilöönottomääräykseen voidaan hakea muutosta, sekä mahdollisuudesta vaatia maksutonta oikeusapua ja edustusta.

5. Oikeusviranomaisen on tarkasteltava säilöönoton perusteita säännöllisin väliajoin viran puolesta ja/tai hakijan pyynnöstä, varsinkin jos säilöönotto pitkittyy, ilmenee merkityksellisiä seikkoja tai saadaan uusia tietoja, jotka saattavat vaikuttaa säilöönoton laillisuuteen.

6. Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa säilöönottomääräystä koskevissa laillisuuden tutkimistapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla on mahdollisuus saada oikeusapua ja oikeudellinen edustaja maksutta. Tällainen oikeusapu ja oikeudellinen edustus tarkoittaa vähintäänkin tarvittavien menettelyä koskevien asiakirjojen laatimista ja osallistumista kuulemiseen oikeusviranomaisissa hakijan puolesta.

Maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustusta saavat antaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyt tai luvan saaneet riittävän pätevät henkilöt, joiden edut eivät ole tai voi mahdollisesti olla ristiriidassa hakijan etujen kanssa.

7. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että maksuton oikeusapu ja oikeudellinen edustus voidaan myöntää:

- a) ainoastaan henkilöille, joilla ei ole riittäviä varoja; ja/tai
- b) käyttämällä ainoastaan sellaisten oikeudellisten avustajien tai muiden neuvonantajien palveluja, jotka on kansallisessa lainsäädännössä erikseen nimetty avustamaan ja edustamaan kansainvälistä suojelua hakevia.

8. Jäsenvaltiot voivat lisäksi:

- a) asettaa rahallisia ja/tai aikarajoituksia maksuttomalle oikeusavulle ja oikeudelliselle edustukselle edellyttäen, että tällaiset rajoitukset eivät mielivaltaisesti rajoita mahdollisuutta saada oikeusapua ja oikeudellista edustusta;
- b) säätää, että palkkioiden ja muiden kustannusten osalta hakijoiden kohtelu ei saa olla edullisempi kuin jäsenvaltioiden omille kansalaisilleen oikeusapuun liittyvissä asioissa yleensä myöntämä kohtelu.

9. Jäsenvaltiot voivat vaatia kaikkien hakijan puolesta suoritettujen kulujen maksamista takaisin kokonaan tai osittain, jos ja kun hakijan taloudellinen tilanne on merkittävästi parantunut tai jos päätös kyseisten etuuksien myöntämisestä tehtiin hakijan toimittamien väärin tietojen perusteella.

10. Oikeusavun ja oikeudellisen edustajan saatavuutta koskevista menettelyistä on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä.

10 artikla

Säilöönotto-olosuhteet

1. Hakijan säilöönotto on toteutettava lähtökohtaisesti erityisissä säilöönottoyksiköissä. Jos jäsenvaltio ei pysty tarjoamaan majoitusta erityisessä säilöönottoyksikössä ja sen on turvaututtava vankilamajoitukseen, säilöön otettu hakija on pidettävä erillään tavanomaisista vangeista ja on noudatettava tässä direktiivissä säädettyjä säilöönotto-olosuhteita koskevia säännöksiä.

Säilöön otetut hakijat on lähtökohtaisesti pidettävä erillään muista kolmansien maiden kansalaisista, jotka eivät ole tehneet kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta.

Jos säilöön otettuja hakijoita ei voida pitää erillään muista kolmansien maiden kansalaisista, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tässä direktiivissä säädettyjä säilöönotto-olosuhteita koskevia säännöksiä noudatetaan.

2. Säilöön otetuilla hakijoilla on oltava mahdollisuus ulkoiluun.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettua edustavilla henkilöillä on mahdollisuus olla yhteydessä hakijoihin ja vieraila heidän luonaan yksityisyyden suojaa kunnioittavalla tavalla. Tämä mahdollisuus on oltava myös järjestöllä, joka toimii asianomaisen jäsenvaltion alueella Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun puolesta kyseisen jäsenvaltion kanssa tehdyn sopimuksen nojalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perheenjäsenillä, oikeudellisilla avustajilla ja asianomaisen jäsenvaltion tunnustamia valtiosta riippumattomia järjestöjä edustavilla henkilöillä on mahdollisuus olla yhteydessä hakijoihin ja vieraila heidän luonaan yksityisyyden suojaa kunnioittavalla tavalla. Pääsyrjoituksia säilöönottoyksikköön voidaan ottaa käyttöön vain, jos ne ovat kansallisen lainsäädännön perusteella objektiivisesti arvioituna turvallisuuden, yleisen järjestyksen tai säilöönottoyksikön hallinnon kannalta välttämättömiä edellyttäen, että tämä ei vakavasti rajoita tai estä pääsyä tiloihin.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säilöön otetuille hakijoille annetaan järjestelmällisesti tietoja yksiköissä noudatettavista säännöistä ja määritetään heidän oikeutensa ja velvollisuutensa kielellä, jota he ymmärtävät tai jota heidän voidaan kohdella olettaa ymmärtävän. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä velvoitteesta asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja mahdollisimman lyhyen ajan, mikäli hakija otetaan säilöön rajavartioasemalla tai kauttakulkualueella. Tätä poikkeusta ei sovelleta direktiivin 2013/32/EU 43 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

11 artikla

Haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden ja erityisiä vastaanottotarpeita omaavien hakijoiden säilöönotto

1. Kansallisten viranomaisten on ensisijaisesti huolehdittava haavoittuvassa asemassa olevien säilöön otettujen hakijoiden fyysisestä ja henkisestä terveydestä.

Jos haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä otetaan säilöön, jäsenvaltioiden on varmistettava tällaisten henkilöiden tilanteen säännöllinen seuranta ja riittävät tukitoimet ja otettava huomioon heidän henkilökohtainen tilanteensa, mukaan lukien heidän terveytensä.

2. Alaikäisiä saa ottaa säilöön vain viimeisenä keinona ja sen jälkeen, kun on todettu, että muita lievempiä vaihtoehtoisia keinoja ei voida soveltaa tehokkaasti. Tällaisen säilöönoton keskeytys on oltava mahdollisimman lyhyt, ja on tehtävä kaikki mahdollinen säilöön otettujen alaikäisten vapauttamiseksi ja sijoittamiseksi asianmukaiseen alaikäisille soveltuvaan majoitukseen.

Jäsenvaltioiden on otettava ensisijaisesti huomioon alaikäisen etu 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos alaikäisiä otetaan säilöön, heillä on oltava mahdollisuus ikäänsä sopivaan vapaa-ajan toimintaan, leikki- ja virkistystoimintaan mukaan luettuina.

3. Ilman huoltajaa olevia alaikäisiä saa ottaa säilöön vain poikkeuksellisissa olosuhteissa. On pyrittävä kaikin tavoin siihen, että säilöön otetut alaikäiset vapautetaan mahdollisimman pian.

Ilman huoltajaa olevia alaikäisiä ei saa milloinkaan majoittaa vankilassa.

Heidät on lähtökohtaisesti majoitettava laitoksissa, joissa on heidän ikäistensä tarpeita vastaava henkilökunta ja tilat.

Jos ilman huoltajaa olevia alaikäisiä otetaan säilöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että heidät majoitetaan erilleen aikuisista.

4. Säilöön otetuille perheille on järjestettävä erilliset majoitus-tilat, joilla taataan riittävä yksityisyys.

5. Jos naispuolisia hakijoita otetaan säilöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että heidät majoitetaan erilleen miespuolisista hakijoista, paitsi jos nämä ovat perheenjäseniä ja kaikki asianomaiset suostuvat yhteismajoitukseen.

Poikkeuksia ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn voidaan soveltaa myös sellaisten yhteistilojen käyttöön, jotka on tarkoitettu virkistystoimintaan tai sosiaaliseen toimintaan, mukaan lukien ruokailut.

6. Jäsenvaltiot voivat poiketa 2 kohdan kolmannelta alakohdasta, 4 kohdasta ja 5 kohdan ensimmäisestä alakohdasta asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja kohtuulliseksi ajaksi, jonka on oltava mahdollisimman lyhyt, kun hakija on otettu säilöön rajavartioasemalla tai kauttakulkualueella, lukuun ottamatta direktiivin 2013/32/EU 43 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.

12 artikla

Perhe

Jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet perheen yhtenäisyyden säilyttämiseksi mahdollisimman hyvin alueellaan, jos kyseinen jäsenvaltio on huolehtinut hakijoiden majoituksesta. Tällaisia toimenpiteitä sovelletaan hakijan suostumuksella.

13 artikla

Lääkärintarkastukset

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakijoille tehdään kansanterveydellisiin syihin perustuva lääkärintarkastus.

14 artikla

Alaikäisten koulunkäynti ja opiskelu

1. Jäsenvaltioiden on annettava hakijoiden alaikäisille lapsille ja alaikäisille hakijoille mahdollisuus käydä koulua vastaavin edellytyksin kuin omille kansalaisilleen, niin kauan kuin heitä tai heidän vanhempiaan koskevaa maastapoistamistoimenpidettä ei tosiasiallisesti panna täytäntöön. Tällainen koulutus voidaan järjestää vastaanottokeskuksissa.

Asianomainen jäsenvaltio voi määrätä, että mahdollisuus koulunkäyntiin koskee ainoastaan valtion koulutusjärjestelmän mukaista opetusta.

Jäsenvaltiot eivät voi kieltää henkilöä jatkamasta keskiasteen opetuksen seuraamista vain siitä syystä, että hänestä on tullut täysi-ikäinen.

2. Koulunkäynnin aloittamista voidaan lykätä enintään kolmella kuukaudella siitä päivästä, jona alaikäinen teki kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tai se tehtiin hänen puolestaan.

Alaikäisille on tarjottava tarvittaessa valmistavaa opetusta, myös kieliopetusta, silloin kun on välttämätöntä helpottaa heidän koulunkäyntinsä aloittamista ja koulujärjestelmään osallistumista 1 kohdassa tarkoitettujen mukaisesti.

3. Jollei 1 kohdassa tarkoitettu koulunkäynti alaikäisen erityistilanteen vuoksi ole mahdollista, asianomaisen jäsenvaltion

on tarjottava muita koulutusjärjestelyjä kansallisen lainsäädäntönsä ja käytäntönsä mukaisesti.

15 artikla

Työllistäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijat pääsevät työmarkkinoille viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekopäivästä, jos toimivaltainen viranomainen ei ole tehnyt ensimmäistä päätöstä eikä viive johdu hakijasta.

2. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti päätettävä, millä edellytyksillä hakijalle sallitaan pääsy työmarkkinoille, ja samalla varmistettava, että hakijoilla on tosiasiallinen pääsy työmarkkinoille.

Jäsenvaltiot voivat työmarkkinapoliittisista syistä asettaa etusijalle unionin kansalaiset ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimusvaltioiden kansalaiset sekä laillisesti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset.

3. Pääsyä työmarkkinoille ei saa evätä muutoksenhakumenettelyn aikana, jos tavanomaisessa menettelyssä tehtyä kielteistä päätöstä koskevalla muutoksenhaulla on lykkäävä vaikutus, ennen kuin muutoksenhaussa annettu kielteinen päätös on annettu tiedoksi.

16 artikla

Ammatillinen koulutus

Jäsenvaltiot voivat sallia hakijoiden pääsyn ammatilliseen koulutukseen riippumatta siitä, onko heillä pääsy työmarkkinoille.

Mahdollisuus päästä sellaiseen ammatilliseen koulutukseen, johon liittyy työsopimus, riippuu siitä, millaiset mahdollisuudet hakijalla on päästä työmarkkinoille 15 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Aineellisia vastaanotto-olosuhteita ja terveydenhoitoa koskevat yleiset säännökset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että aineelliset vastaanotto-olosuhteet ovat hakijoiden saatavilla, kun he hakevat kansainvälistä suojelua.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että aineellisilla vastaanotto-olosuhteilla tarjotaan hakijoille riittävä elintaso, jolla taataan heidän toimeentulonsa ja suojellaan heidän fyysisistä terveyttään ja mielenterveyttään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sama elintaso taataan myös 21 artiklassa tarkoitetuille haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille sekä säilöön otetuille henkilöille.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa kaikkien tai joidenkin aineellisten vastaanotto-olosuhteiden ja terveydenhuollon ehdoksi sen, että hakijalla ei ole riittäviä varoja hänen terveystensä kannalta riittävään elintasaan ja toimeentuloon.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia 3 kohdan säännöksen nojalla, että hakija osallistuu tässä direktiivissä säädettyjen aineellisten vastaanotto-olosuhteiden ja terveydenhuollon kustannuksiin tai maksaa ne kokonaan itse, jos hänellä on siihen riittävästi varoja, esimerkiksi jos hän on ollut töissä kohtuullisen ajan.

Jos käy ilmi, että hakijalla oli riittävästi varoja aineellisten vastaanotto-olojen ja terveydenhuollon kustannusten suorittamiseen silloin, kun näistä perustarpeista huolehdittiin, jäsenvaltiot voivat vaatia hakijalta tästä korvauksen.

5. Jos jäsenvaltio tarjoaa aineelliset vastaanotto-olosuhteet rahallisena etuutena tai maksukuponkeina, niiden määrä on vahvistettava tasolle, jonka asianomainen jäsenvaltio on lainsäädännössä tai käytännössä vahvistanut kansalaistensa riittävän elintason varmistamiseksi. Jäsenvaltiot voivat tarjota hakijoille epäedullisempaa kohtelua kuin omille kansalaisille, etenkin jos aineellista tukea tarjotaan osittain luontoissuorituksena tai jos kyseinen omiin kansalaisiin sovellettu taso tarjoaisi hakijoille tässä direktiivissä säädettyä korkeamman elintason.

18 artikla

Aineellisia vastaanotto-olosuhteita koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Jos asuminen järjestetään luontoissuorituksena, tämän olisi tapahduttava jollain seuraavista tavoista tai niiden yhdistelmänä:

- a) tiloissa, joita rajalla tai kauttakulkualueilla tehdyn kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyn ajan käytetään hakijoiden majoittamiseen;
- b) vastaanottokeskuksissa, joiden tarjoama asumisen taso on asianmukainen;
- c) yksityiskodeissa, erillisissä asunnoissa, hotelleissa tai muissa hakijoiden majoittamista varten mukautetuissa tiloissa.

2. Rajoittamatta 10 ja 11 artiklassa säädettyjä erityisiä säilönoton edellytyksiä jäsenvaltioiden on tämän artiklan 1 kohdan

a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen majoituksen osalta varmistettava, että

- a) hakijoille taataan perhe-elämän suoja;
- b) hakijoilla on mahdollisuus pitää yhteyttä sukulaisiin, oikeudellisiin avustajiin tai neuvonantajiin ja henkilöihin, jotka edustavat Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettua ja muita asian kannalta merkityksellisiä kansallisia, kansainvälisiä ja valtiosta riippumattomia järjestöjä ja elimiä;
- c) perheenjäsenet, oikeudelliset avustajat tai neuvonantajat ja henkilöt, jotka edustavat Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettua ja asian kannalta merkityksellisiä, asianomaisen jäsenvaltion tunnustamia valtioista riippumattomia järjestöjä, pääsevät avustamaan hakijoita. Näiden henkilöiden pääsyä majoitustiloihin voidaan rajoittaa ainoastaan tilojen ja hakijoiden turvallisuuden liittyvistä syistä.

3. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tiloihin ja vastaanottokeskuksiin sijoitettujen hakijoiden ikään ja sukupuoleen liittyvät seikat sekä haavoittuvassa asemassa olevien hakijoiden tilanne.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimet estääkseen väkivallan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan, myös seksuaalisen väkivallan ja häirinnän, 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa ja vastaanottokeskuksissa.

5. Jäsenvaltioiden on lähtökohtaisesti varmistettava, että riippuvuusosuhteessa olevat aikuiset hakijat, joilla on erityisiä vastaanottotarpeita, majoitetaan samassa jäsenvaltiossa jo oleskelevien aikuisten lähisukulaisien kanssa, jotka ovat vastuussa heistä joko asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön tai käytännön mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että hakijoita siirretään yhdestä majoituspaikasta toiseen ainoastaan silloin, kun se on tarpeen. Jäsenvaltioiden on annettava hakijoille mahdollisuus ilmoittaa oikeudellisille avustajilleen tai neuvonantajilleen siirrosta ja uudesta osoitteestaan.

7. Vastaanottokeskusten henkilöstöllä on oltava asianmukainen koulutus, ja sitä koskee työssä saatujen tietojen osalta kansallisen lainsäädännön mukainen salassapitovelvollisuus.

8. Jäsenvaltiot voivat ottaa hakijat mukaan päättämään vastaanottokeskusten aineellisista voimavaroista ja ilmapiiriin vaikuttavista tekijöistä muodostamalla asukkaita edustavia neuvonantavia neuvostoja tai komiteoita.

9. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poikkeuksellisesti vahvistaa aineellisille vastaanotto-olosuhteille tässä artiklassa säädetystä poikkeavat yksityiskohtaiset säännöt kohtuulliseksi ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi, jos:

- a) hakijan erityistarpeiden arviointi on tarpeen 22 artiklan mukaisesti;
- b) tavallisesti käytettävissä olevat majoitustilat ovat tilapäisesti täynnä.

Tällaisten poikkeavien olosuhteiden on aina täytettävä perustarpeet.

19 artikla

Terveydenhuolto

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että hakijat saavat tarpeellisen terveydenhuollon, joka käsittää vähintään ensiavun sekä sairauksien ja vakavien mielenterveyshäiriöiden kannalta välttämättömän hoidon.

2. Jäsenvaltioiden on järjestettävä tarpeellinen lääketieteellinen tai muunlainen hoito, tarvittaessa myös asianmukainen mielenterveyshoito, hakijoille, joilla on erityisiä vastaanottotarpeita.

III LUKU

AINEELLISTEN VASTAANOTTO-OLOSUHTEIDEN RAJOITTAMINEN TAI PERUUTTAMINEN

20 artikla

Aineellisten vastaanotto-olosuhteiden rajoittaminen tai peruuttaminen

1. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa aineellisia vastaanotto-olosuhteita tai asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa peruuttaa ne, jos hakija:

- a) poistuu toimivaltaisen viranomaisen määräämästä asuinpaikasta ilmoittamatta tästä kyseiselle viranomaiselle tai ilman lupaa, jos sellaista edellytetään; tai
- b) laiminlyö turvapaikkamenettelyyn liittyvän ilmoittautumisvelvollisuutensa tai ei ole noudattanut pyyntöä toimittaa tietoja tai kutsua saapua turvapaikkamenettelyä koskevaan henkilökohtaiseen haastatteluun kansallisessa lainsäädännössä säädetyn kohtuullisen ajan kuluessa; tai
- c) on tehnyt myöhemmän, direktiivin 2013/32/EU 2 artiklan q alakohdassa määritellyn hakemuksen.

Kun hakija on jäljitetty tai hän ilmoittautuu vapaaehtoisesti toimivaltaiselle viranomaiselle a tai b kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, on tehtävä katoamisen syihin perustuva perusteltu päätös rajoitettujen tai peruutettujen aineellisten vastaanotto-olosuhteiden uudelleen myöntämisestä kokonaan tai osittain.

2. Jäsenvaltiot voivat myös rajoittaa aineellisia vastaanotto-olosuhteita, jos ne voivat todeta, että hakija, ilman perusteltua syytä, ei ole tehnyt kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta kyseiseen jäsenvaltioon saavuttuaan heti, kun hakemuksen teon olisi voitu kohtuudella katsoa olevan käytännössä mahdollista.

3. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa aineellisia vastaanotto-olosuhteita tai peruuttaa ne, jos hakija on kätkenyt varoja ja saanut näin ollen aiheetonta etua myönnettyistä aineellisista vastaanotto-olosuhteista.

4. Jäsenvaltiot voivat määrätä seuraamuksia, joita sovelletaan majoitustiloja koskevien sääntöjen vakaviin rikkomisiin sekä törkeän väkivaltaiseen käyttäytymiseen.

5. Aineellisten vastaanotto-olosuhteiden rajoittamista tai peruuttamista taikka tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten määräämistä koskevat päätökset on tehtävä kussakin yksittäistapauksessa erikseen, objektiivisesti ja puolueettomasti ja päätökset on perusteltava. Päätösten on perustuttava erityisesti 21 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden osalta asianomaisen henkilön henkilökohtaiseen tilanteeseen suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Jäsenvaltioiden on aina varmistettava terveydenhuollon saatavuus 19 artiklan mukaisesti sekä varmistettava ihmisarvon turvaava elintaso kaikille hakijoille.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei aineellisia vastaanotto-olosuhteita rajoiteta tai peruuteta, ennen kuin 5 kohdassa tarkoitettu päätös on tehty.

IV LUKU

HAAVOITTUVASSA ASEMASSA OLEVAT HENKILÖT

21 artikla

Yleisperiaate

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, kuten alaikäisten, ilman huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten, vanhusten, raskaana olevien naisten, yksinhuoltajien, joilla on alaikäisiä lapsia, ihmiskaupan uhrien, vakavista sairauksista kärsivien henkilöiden, mielenterveyshäiriöistä kärsivien henkilöiden sekä kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan psyykkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan kohteeksi joutuneiden henkilöiden, kuten naisten sukuelinten silpomisen uhrien erityistilanne kansallisessa lainsäädännössään, jolla tämä direktiivi pannaan täytäntöön.

22 artikla

Haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden erityisten vastaanottotarpeiden arvioiminen

1. Edellä olevan 21 artiklan panemiseksi tehokkaasti täytäntöön jäsenvaltioiden on arvioitava, onko hakijalla erityisiä vastaanottotarpeita. Jäsenvaltioiden on myös yksilöitävä, millaisia tällaiset tarpeet ne ovat.

Tämä arviointi on aloitettava kohtuullisen ajan kuluessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemisestä, ja se voidaan yhdistää olemassa oleviin kansallisiin menettelyihin. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että näihin erityisiin vastaanottotarpeisiin vastataan tämän direktiivin säännösten mukaisesti, jos ne ilmenevät turvapaikkamenettelyn myöhemmässä vaiheessa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoille, joilla on erityisiä vastaanottotarpeita, tämän direktiivin mukaisesti myönnettävissä tuessa otetaan huomioon heidän erityiset vastaanottotarpeensa koko turvapaikkamenettelyn ajan, ja huolehdittava heidän tilanteensa asianmukaisesta seurannasta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ei ole välttämättä tapahtua hallinnollisen menettelyn muodossa.

3. Ainoastaan 21 artiklassa tarkoitetuilla haavoittuvassa asemassa olevilla henkilöillä voidaan katsoa olevan erityisiä vastaanottotarpeita, ja vain he voivat siten saada tämän direktiivin mukaisesti säädettyä erityistukea.

4. Edellä 1 kohdassa säädetty arviointi ei rajoita kansainvälisen suojelun tarpeen arviointia direktiivin 2011/95/EU mukaisesti.

23 artikla

Alaikäiset

1. Jäsenvaltioiden on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu pannessaan täytäntöön tämän direktiivin alaikäisiä koskevia säännöksiä. Jäsenvaltioiden on taattava alaikäisen elintaso, joka vastaa hänen fyysistä, henkistä, hengellistä, moraalista ja sosiaalista kehitystasoaan.

2. Jäsenvaltioiden on lapsen etua arvioidessaan otettava huomioon erityisesti seuraavat tekijät:

- a) perheen yhdistämisen mahdollisuus;
- b) alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, ottaen erityisesti huomioon hänen taustansa;
- c) turvallisuusnäkökohdat erityisesti silloin, kun on olemassa vaara, että alaikäinen saattaa olla ihmiskaupan uhri;

d) alaikäisen näkemykset hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alaikäisillä on mahdollisuus ikänsä sopivaan vapaa-ajan toimintaan, leikki- ja virkistystoimintaan mukaan luettuina, 18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa ja vastaanottokeskuksissa sekä mahdollisuus ulkoiluun.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikenlaisten väärinkäytösten, laiminlyöntien, hyväksikäytön, kidutuksen tai julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun uhriksi joutuneille ja aseellisista selkkauksista kärsineille alaikäisille annetaan kuntoutusta ja että soveltuvia mielenterveyspalveluita kehitetään ja pätevää neuvontaa annetaan tarvittaessa.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että hakijoiden alaikäiset lapset tai alaikäiset hakijat majoitetaan yhdessä vanhempiensa, alaikäisten naimattomien sisarustensa tai muun aikuisen kanssa, joka on heistä vastuussa joko asianomaisten jäsenvaltion lain tai käytännön mukaan edellyttäen, että tämä on asianomaisten alaikäisten edun mukaista.

24 artikla

Ilman huoltajaa olevat alaikäiset

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisimman pikaisesti toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että edustaja edustaa ja avustaa ilman huoltajaa olevaa alaikäistä, jotta hän voi hyödyntää tämän direktiivin mukaisia oikeuksia ja täyttää tämän direktiivin mukaiset velvollisuudet. Ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle on ilmoitettava välittömästi edustajan nimittämisestä. Edustajan on hoidettava tehtävänsä 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä lapsen etua koskevaa periaatetta noudattaen ja hänellä on oltava tätä varten tarvittava asiantuntemus. Jotta varmistetaan 23 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, edustajana toimiva henkilö on vaihdettava ainoastaan, kun se on välttämättömä. Edustajaksi ei saa valita organisaatiota tai henkilöä, jolla on tai voi mahdollisesti olla eturistiriita ilman huoltajaa olevan alaikäisen kanssa.

Asianomaisten viranomaisten on säännöllisesti tarkistettava tilanne mukaan lukien ilman huoltajaa olevan alaikäisen edustukseen saatavilla olevien välttämättömien resurssien osalta.

2. Ilman huoltajaa olevat alaikäiset, jotka tekevät kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on siitä lähtien, kun heille on myönnetty pääsy jäsenvaltion alueelle, siihen asti, kun heidän on lähettävä siitä jäsenvaltiosta, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tehtiin tai sitä käsitellään, sijoitettava:

- a) täysi-ikäisten sukulaisten luokse;

b) sijoitusperheeseen;

c) vastaanottokeskuksiin, joissa on alaikäisille soveltuvia järjestyksiä;

d) muihin alaikäisille soveltuviin majoituspaikkoihin.

Jäsenvaltiot voivat sijoittaa ilman huoltajaa olevat 16-vuotiaat tai sitä vanhemmat alaikäiset täysi-ikäisille hakijoille tarkoitettuihin vastaanottokeskuksiin, jos se on heidän etunsa mukaista 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Sisarukset on mahdollisuuksien mukaan pidettävä yhdessä ottaen huomioon kyseisen alaikäisen etu sekä erityisesti hänen ikänsä ja kehitysasteensa. Ilman huoltajaa olevien alaikäisten asuinpaikan muutokset on rajoitettava mahdollisimman vähiin.

3. Jäsenvaltioiden on alettava jäljittää ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäseniä tarvittaessa kansainvälisten tai muiden järjestöjen avulla mahdollisimman nopeasti sen jälkeen, kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on tehty, ja samaan aikaan suojeltava hänen etuaan. Jos alaikäisen tai hänen lähisukulaisensa elämä tai koskemattomuus saattaa olla uhattuna, varsinkin jos sukulaiset ovat jääneet lähtömaahan, on huolellisesti varmistettava, että kyseisiä henkilöitä koskevien tietojen keruu, käsittely ja välittäminen tapahtuu luottamuksellisesti, jottei heidän turvallisuuttaan vaaranneta.

4. Ilman huoltajaa olevien alaikäisten parissa työskentelevillä henkilöillä on oltava alaikäisten tarpeita vastaava koulutus ja heidän on jatkossakin saatava koulutusta, ja heitä koskee työssään saamiensa tietojen osalta kansallisen lainsäädännön mukainen salassapitovelvollisuus.

25 artikla

Kidutuksen ja väkivallan uhrin

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan väkivallanteon kohteeksi joutuneet henkilöt saavat tällaisten tekojen aiheuttamien vammojen edellyttämää hoitoa ja että he erityisesti saavat asianmukaista lääketieteellistä ja psykologista hoitoa.

2. Kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan väkivallan uhrin parissa työskentelevillä henkilöillä on oltava uhrin tarpeita vastaava koulutus ja heidän on jatkossakin saatava koulutusta, ja heitä koskee työssään saamiensa tietojen osalta kansallisen lainsäädännön mukainen salassapitovelvollisuus.

V LUKU

MUUTOKSENHAKU

26 artikla

Muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisten etujen myöntämistä, peruuttamista tai rajoittamista koskeviin päätöksiin tai 7 artiklan nojalla tehtyihin päätöksiin, jotka koskevat hakijaa henkilökohtaisesti, voidaan hakea muutosta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Ainakin päätöksentekomenettelyn viimeisessä vaiheessa on annettava mahdollisuus hakea muutosta tai uudelleenkäsitellyä oikeusviranomaisessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.

2. Haettaessa oikeusviranomaiselta 1 kohdassa tarkoitettua muutosta tai uudelleenkäsitellyä jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuus saada pyynnöstä oikeusapua ja oikeudellinen edustaja maksutta, jos tällainen apu on tarpeen, jotta asianomainen voisi tehokkaasti käyttää oikeutta saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tämä tarkoittaa vähintäänkin tarvittavien menettelyä koskevien asiakirjojen laatimista ja osallistumista hakijan puolesta kuulemiseen oikeusviranomaisessa.

Maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustusta saavat antaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyt tai luvan saaneet riittävän pätevät henkilöt, joiden edut eivät ole tai voi mahdollisesti olla ristiriidassa hakijan etujen kanssa.

3. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että maksuton oikeusapu ja oikeudellinen edustus voidaan myöntää:

a) ainoastaan henkilöille, joilla ei ole riittäviä varoja; ja/tai

b) käyttämällä ainoastaan sellaisten oikeudellisten avustajien tai muiden neuvonantajien palveluja, jotka on kansallisessa lainsäädännössä erikseen nimetty avustamaan ja edustamaan hakijoita.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustusta ei myönnetä, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei muutoksenhauulla tai uudelleen käsitellyllä ole todellisia menestymismahdollisuuksia. Jäsenvaltioiden on tällöin varmistettava, ettei oikeusapua ja oikeudellista edustusta rajoiteta mielivaltaisesti ja ettei hakijaa estetä käyttämästä tehokkaasti oikeutta saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

4. Jäsenvaltiot voivat lisäksi:

a) asettaa rahallisia ja/tai aikarajoituksia maksuttomalle oikeusavulle ja oikeudelliselle edustukselle edellyttäen, että tällaiset rajoitukset eivät mielivaltaisesti rajoita mahdollisuutta saada oikeusapua ja oikeudellista edustusta;

b) säätää, että palkkioiden ja muiden kustannusten osalta hakijoiden kohtelu ei saa olla edullisempi kuin jäsenvaltioiden omille kansalaisilleen oikeusapuun liittyvissä asioissa yleensä myöntämä kohtelu.

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia kaikkien hakijan puolesta suoritettujen kulujen maksamista takaisin kokonaan tai osittain, jos ja kun hakijan taloudellinen tilanne on merkittävästi parantunut tai jos päätös kyseisten etuuksien myöntämisestä tehtiin hakijan toimittamien väärin tietojen perusteella.

6. Oikeusavun ja oikeudellisen edustajan saatavuutta koskevista menettelyistä on säädettävä kansallisessa lainsäädännössä.

VI LUKU

VASTAANOTTOJÄRJESTELMÄN TEHOSTAMINEN

27 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viranomaiset, jotka ovat vastuussa tähän direktiiviin perustuvien veloitteiden täyttämistä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden viranomaisten vaihtumisesta.

28 artikla

Ohjaus, seuranta ja valvonta

1. Jäsenvaltioiden on perustuslailliset rakenteensa asianmukaisesti huomioon ottaen otettava käyttöön tarvittavat järjestelyt, joilla varmistetaan vastaanotto-olosuhteiden tason asianmukaisen ohjaamisen, seurannan ja valvonnan järjestäminen.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava liitteessä I olevassa lomakkeessa vaaditut tiedot komissiolle viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2016.

29 artikla

Henkilöstö ja varat

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viranomaisilla ja tämän direktiivin täytäntöönpanosta huolehtivien järjestöjen edustajilla on riittävä peruskoulutus sekä mies- että naispuolisten hakijoiden tarpeisiin vastaamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä riittävät varat tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön yhteydessä.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

Kertomukset

Komissio toimittaa viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2017 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta.

Jäsenvaltioiden on viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2016 toimitettava komissiolle kaikki tämän kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot.

Ensimmäisen kertomuksen esittämisen jälkeen komissio antaa vähintään joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

31 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1–12, 14–28 ja 30 artiklan sekä liitteen I säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä heinäkuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

32 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2003/9/EY niiden jäsenvaltioiden osalta, joita se sitoo, 21 päivästä heinäkuuta 2015, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä II olevassa B osassa mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*33 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevia 13 ja 29 artiklaa sovelletaan 21 päivästä heinäkuuta 2015.

*34 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. SHATTER

LIITE I

Raportointilomake tiedoille, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Edellä 28 artiklan 2 kohdassa mainitun ajankohdan jälkeen tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava, on toimitettava uudelleen komissiolle silloin, kun kansallisiin lakeihin tai käytäntöihin tehdään merkittäviä muutoksia, joilla korvataan toimitetut tiedot.

1. Kuvailaan 2 artiklan k alakohdan ja 22 artiklan perusteella eri vaiheita, joiden avulla tunnistetaan henkilöt, joilla on erityisiä vastaanottotarpeita, myös se hetki, jolloin tarpeiden tunnistaminen käynnistettiin ja mitä tarpeisiin vastaamisesta seurasi; tässä tarkoitetaan erityisesti ilman huoltajaa olevia alaikäisiä sekä kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan psyykkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan uhreja ja ihmiskaupan uhreja.
2. Annetaan täydelliset tiedot 6 artiklassa säädettyjen asiakirjojen tyypistä, nimestä ja muodosta.
3. Edellä olevaan 15 artiklaan viitaten: kuvailaan, missä määrin hakijoiden pääsyä työmarkkinoille rajoitetaan erityisehdoilla, ja kuvailaan tällaiset rajoitukset yksityiskohtaisesti.
4. Edellä olevan 2 artiklan g alakohtaan viitaten: kuvailaan aineellisia vastaanotto-olosuhteita (eli mikä osa aineellisista vastaanotto-olosuhteista tarjotaan luontoissuorituksena, rahallisena etuutena tai maksukuponkien muodossa tai niiden yhdistelmänä) ja ilmoitetaan hakijoille annettavan päivittäisiin menoihin tarkoitetun rahan määrä.
5. Edellä olevaan 17 artiklan 5 kohtaan viitaten: kuvailaan tarvittaessa, millaisten puitteiden perusteella kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä on vahvistettu hakijoille annettavan taloudellisen tuen taso. Jos hakijoita kohdellaan epäedullisemmin kuin oman maan kansalaisia, ilmoitetaan syyt siihen.

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi

(32 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 2003/9/EY

(EUVL L 31, 6.2.2003, s. 18)

B OSA

Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

(32 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
2003/9/EY	6. helmikuuta 2005

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2003/9/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla, johtolause	2 artikla, johtolause
2 artiklan a alakohta	—
2 artiklan b alakohta	—
—	2 artiklan a alakohta
2 artiklan c alakohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan d alakohta, johtolause	2 artiklan c alakohta, johtolause
2 artiklan d alakohdan i alakohta	2 artiklan c alakohdan ensimmäinen luettelukohta
2 artiklan d alakohdan ii alakohta	2 artiklan c alakohdan toinen luettelukohta
—	2 artiklan c alakohdan kolmas luettelukohta
2 artiklan e, f ja g alakohta	—
—	2 artiklan d alakohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan e alakohta
2 artiklan i alakohta	2 artiklan f alakohta
2 artiklan j alakohta	2 artiklan g alakohta
2 artiklan k alakohta	2 artiklan h alakohta
2 artiklan l alakohta	2 artiklan i alakohta
—	2 artiklan j alakohta
—	2 artiklan k alakohta
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1–5 kohta	6 artiklan 1–5 kohta
—	6 artiklan 6 kohta
7 artiklan 1 ja 2 kohta	7 artiklan 1 ja 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	—
7 artiklan 4–6 kohta	7 artiklan 3–5 kohta

Direktiivi 2003/9/EY	Tämä direktiivi
—	8 artikla
—	9 artikla
—	10 artikla
—	11 artikla
8 artikla	12 artikla
9 artikla	13 artikla
10 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
—	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
10 artiklan 3 kohta	14 artiklan 3 kohta
11 artiklan 1 kohta	—
—	15 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohta	15 artiklan 3 kohta
11 artiklan 4 kohta	—
12 artikla	16 artikla
13 artiklan 1–4 kohta	17 artiklan 1–4 kohta
13 artiklan 5 kohta	—
—	17 artiklan 5 kohta
14 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta, johtolause ja a ja b alakohta	18 artiklan 2 kohdan johtolause ja a ja b alakohta
14 artiklan 7 kohta	18 artiklan 2 kohdan c alakohta
—	18 artiklan 3 kohta
14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	18 artiklan 4 kohta
14 artiklan 3 kohta	—
—	18 artiklan 5 kohta

Direktiivi 2003/9/EY	Tämä direktiivi
14 artiklan 4 kohta	18 artiklan 6 kohta
14 artiklan 5 kohta	18 artiklan 7 kohta
14 artiklan 6 kohta	18 artiklan 8 kohta
14 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan johtolauseen ensimmäinen luettelukohta	18 artiklan 9 kohdan ensimmäisen alakohdan johtolauseen a alakohta
14 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	—
14 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luettelukohta	18 artiklan 9 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
14 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs luettelukohta	—
14 artiklan 8 kohdan toinen alakohta	18 artiklan 9 kohdan toinen alakohta
15 artikla	19 artikla
16 artiklan 1 kohdan johtolause	20 artiklan 1 kohdan johtolause
16 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	20 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
16 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen alakohta	20 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
16 artiklan 1 kohdan b alakohta	—
16 artiklan 2 kohta	—
—	20 artiklan 2 ja 3 kohta
16 artiklan 3–5 kohta	20 artiklan 4–6 kohta
17 artiklan 1 kohta	21 artikla
17 artiklan 2 kohta	—
—	22 artikla
18 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta
—	23 artiklan 2 ja 3 kohta
18 artiklan 2 kohta	23 artiklan 4 kohta
—	23 artiklan 5 kohta
19 artikla	24 artikla
20 artikla	25 artiklan 1 kohta
—	25 artiklan 2 kohta
21 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta

Direktiivi 2003/9/EY	Tämä direktiivi
—	26 artiklan 2–5 kohta
21 artiklan 2 kohta	26 artiklan 6 kohta
22 artikla	—
—	27 artikla
23 artikla	28 artiklan 1 kohta
—	28 artiklan 2 kohta
24 artikla	29 artikla
25 artikla	30 artikla
26 artikla	31 artikla
—	32 artikla
27 artikla	33 artiklan ensimmäinen kohta
—	33 artiklan toinen kohta
28 artikla	34 artikla
—	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

**Euroopan unionin julkaisu-
toimisto**
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI